

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 233

48 tomas

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

2005 m. rugsėjo 22 d.

Pranešimo Nr.	Turinys	Puslapis
	I Informacija	
	Komisija	
2005/C 233/01	Euro kursas	1
2005/C 233/02	Patvirtinimas gavus skundą Nr. 2005/4313 — SG(2005)A/1204	2
2005/C 233/03	Išankstinis pranešimas apie koncentraciją (Byla Nr. COMP/M.3784 — Tridonicatco/Toyoda Gosei/LED JV) — Bylą yra numatoma nagrinėti supaprastinta tvarka ⁽¹⁾	3
2005/C 233/04	Išankstinis pranešimas apie koncentraciją (Byla Nr. COMP/M.3868 — DONG/Elsam/Energi E2) ⁽¹⁾	4
2005/C 233/05	Valstybės pagalba — Italija — Valstybės pagalba C 27/2005 (ex NN 69/2004) — Pagalba pašarų pirkimui Friulio-Venecijos-Džulijos regione (2003 m. rugpjūčio 20 d. regioninio įstatymo Nr. 14 6 straipsnis ir Triesto pramonės rūmų paskelbtas kvietimas teikti paraiškas) — Kvietimas pateikti pastabas pagal EB Sutarties 88 straipsnio 2 dalį	5
2005/C 233/06	Paraiškos dėl registravimo paskelbimas pagal Reglamento (EEB) Nr. 2081/92 dėl geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos 6 straipsnio 2 dalį	9
2005/C 233/07	Pranešimas apie antidempingo priemonių, taikomų karbamido ir amonio nitrato tirpalų, kurių kilmės šalys yra Alžyras, Baltarusija, Rusija ir Ukraina, importui, galiojimo pabaigos peržiūros inicijavimą	14
2005/C 233/08	Pranešimas pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 27 straipsnio 4 dalį byloje COMP 37.749 Austrian Airlines/SAS bendradarbiavimo susitarimas ⁽¹⁾	18
2005/C 233/09	Valstybės pagalba — Prancūzija — Valstybės pagalba C 27/2005 (ex NN 69/2004) — Nepaprastosios padėties planai vaisių ir daržovių sektoriuje — Kvietimas pateikti pastabas pagal EB Sutarties 88 straipsnio 2 dalį	21
2005/C 233/10	Valstybės pagalba — Danija — Valstybės pagalba C 10/2005 (ex NN 127/2000) — road combus A/S passenger transport — Kvietimas pateikti pastabas pagal EB Sutarties 88 straipsnio 2 dalį ⁽¹⁾	28

LT

2005/C 233/11

Valstybės pagalba — Slovakija valstybės pagalba Nr. C 25/2005 (ex NN 21/2005) — *Frucona Košice* skirta priemonė — Kvietimas teikti pastabas pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį ⁽¹⁾ 47

II *Parengiamieji aktai*

.....

III *Pranešimai*

Komisija

2005/C 233/12

Kvietimas teikti dalyvavimo netiesioginiuose MTTP veiksmuose paraiškas pagal specialiąją mokslinių tyrimų, technologijų plėtros ir demonstravimo programą „Europos mokslinių tyrimų erdvės integravimas ir stiprinimas“ — Teminė prioritėtinė sritis: „Tvarios energijos sistemos“ — Kvietimo kodas: FP6-2005-Energy-4 53

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

I

(Informacija)

KOMISIJA

Euro kursas ⁽¹⁾

2005 m. rugsėjo 21 d.

(2005/C 233/01)

1 euro =

Valiuta			Valiutos kursas		
USD	JAV doleris	1,2225	SIT	Slovėnijos tolaras	239,48
JPY	Japonijos jena	135,95	SKK	Slovakijos krona	38,445
DKK	Danijos krona	7,4591	TRY	Turkijos lira	1,6340
GBP	Svaras sterlingas	0,67505	AUD	Australijos doleris	1,5834
SEK	Švedijos krona	9,3345	CAD	Kanados doleris	1,4264
CHF	Šveicarijos frankas	1,5519	HKD	Honkongo doleris	9,4884
ISK	Islandijos krona	75,08	NZD	Naujosios Zelandijos doleris	1,7449
NOK	Norvegijos krona	7,7925	SGD	Singapūro doleris	2,0526
BGN	Bulgarijos levas	1,9557	KRW	Pietų Korėjos vonas	1 257,95
CYP	Kipro svaras	0,5730	ZAR	Pietų Afrikos randas	7,7809
CZK	Čekijos krona	29,393	CNY	Kinijos ženminbi juanis	9,8914
EEK	Estijos kronos	15,6466	HRK	Kroatijos kuna	7,4435
HUF	Vengrijos forintas	246,29	IDR	Indijos rupija	12 487,84
LTL	Lietuvos litas	3,4528	MYR	Malaizijos ringitas	4,608
LVL	Latvijos latas	0,6960	PHP	Filipinų pesas	68,796
MTL	Maltos lira	0,4293	RUB	Rusijos rublis	34,6640
PLN	Lenkijos zlotas	3,8954	THB	Tailando batas	50,171
RON	Rumunijos lėja	3,4873			

⁽¹⁾ Šaltinis: valiutų perskaičiavimo kursai paskelbti ECB.

Patvirtinimas gavus skundą Nr. 2005/4313 — SG(2005)A/1204

(2005/C 233/02)

1. Europos Komisija skundų registre užregistravo skundą Nr. 2005/4313 dėl kietųjų dalelių (KD10) 24 valandų ribinės vertės — $50 \mu\text{g}/\text{m}^3$ — viršijimo, trunkantį jau ilgiau kaip 35 dienas 2005 metais *Höhenstraße* zonoje Frankfurte prie Maino Vokietijoje.
 2. Komisija gavo daugiau kaip 30 šio skundo egzempliorių. Todėl, siekdama greitai atsakyti susijusiems asmenims ir juos informuoti, taupydama administracinius išteklius, ji skelbia šį gavimo patvirtinimą *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* ir internete šiuo adresu:
http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sg1/receipt/
 3. Komisija skundą nagrinės remdamasi šiais šričiai Bendrijoje taikomais teisės aktais. Apie šio tyrimo rezultatus ir visus tolesnius veiksmus, kurių nuspręstų imtis Komisija, skundo pateikėjai bus informuojami įvairiais būdais (taip pat skelbiant *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir (arba) internete).
 4. Komisija stengsis priimti sprendimą nagrinėdama skundą iš esmės (pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūrą arba nutraukti bylą) per dvylikos mėnesių laikotarpį nuo skundo užregistravimo Generaliniame sekretoriате dienos.
 5. Jei Komisija turėtų susisiekti su Vokietijos valdžios institucijomis, saugodama skundo pateikėjų teises, ji nenurodytų jų tapatybės. Tačiau skundo pateikėjai gali leisti Komisijai atskleisti jų tapatybę bendraujant su Vokietijos valdžios institucijomis.
-

Išankstinis pranešimas apie koncentraciją
(Byla Nr. COMP/M.3784 — Tridonicatco/Toyoda Gosei/LED JV)

Bylą yra numatoma nagrinėti supaprastinta tvarka

(2005/C 233/03)

(Tekstas svarbus EEE)

1. 2005 m. rugsėjo 14 d. pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾, 4 straipsnį, Komisija gavo pranešimą apie siūlomą koncentraciją, kai įmonė TridonicAtco GmbH & Co KG („Tridonic“, Austrija), priklausanti grupei Zumtobel ir galiausiai kontroliuojama KKR, ir Toyoda Gosei (Japonija), Toyota Motor Company dalis, įgyja, kaip apibrėžta Tarybos reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte, bendrą įmonės NewCo, sudarančios naujai sukurtą bendrą įmonę, kontrolę.

2. Atitinkamų įmonių verslo veikla yra:

- Tridonic įmonė: apšvietimo komponentai,
- Zumtobel įmonė: apšvietimo įrangą,
- KKR įmonė: privataus kapitalo investitorius,
- Toyota Gosei įmonė: automobilių dalių ir optoelektronikos gamyba ir pardavimas,
- Toyota Motor Company įmonė: automobilių gamyba,
- NewCo įmonė: aukšto ryškumo šviesą spinduliuojančių diodų kūrimas, gamyba ir pardavimas.

3. Remdamasi pradiniu pranešimo nagrinėjimu Komisija mano, kad sandoriui, apie kurį buvo pranešta, galėtų būti taikomas reglamentas (EB) Nr. 139/2004. Komisijai paliekama teisė priimti galutinį sprendimą šiuo klausimu. Remiantis Komisijos Pranešimu dėl supaprastintos tam tikrų koncentracijų nagrinėjimo procedūros pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 ⁽²⁾, reikėtų pažymėti, kad šią bylą numatoma nagrinėti Pranešime nurodyta tvarka.

4. Komisija kviečia suinteresuotas trečiąsias šalis pateikti savo pastabas dėl siūlyto veiksmo.

Pastabos Komisijai turi būti pateiktos ne vėliau kaip per 10 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo. Pastabas galima siųsti faksu (fakso numeris (32 2) 296 43 01 arba 296 72 44) arba paštu su nuoroda COMP/M.3784 — Tridonicatco/Toyoda Gosei/LED JV adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1.

⁽²⁾ OL C 56, 2005 3 5, p. 32.

Išankstinis pranešimas apie koncentraciją
(Byla Nr. COMP/M.3868 — DONG/Elsam/Energi E2)

(2005/C 233/04)

(Tekstas svarbus EEE)

1. 2005 m. rugsėjo 13 d. pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004⁽¹⁾, 4 straipsnį, Komisija gavo pranešimą apie siūlomą koncentraciją, kai įmonė DONG A/S („DONG“, Danija), įgyja, kaip apibrėžta Tarybos reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte, visą įmonių Elsam A/S („Elsam“, Danija), Energi E2 („E2“, Danija), Københavns Energi Holding A/S („KE“, Danija) ir Frederiksberg Elnet A/S („FE“, Danija) kontrolę, pirkdama akcijas ir turtą.

2. Atitinkamų įmonių verslo veikla yra:

- DONG įmonė: naftos ir gamtinių dujų žvalgyimas, produkcija, transportavimas vandeniu ir pardavimas, gamtinių dujų saugojimas ir distribucija, atnaujinamos energijos panaudojimas elektros ir šilumos gamybai, prekyba elektra,
- Elsam įmonė: elektros gamyba ir pardavimas (finansinis ir fizinis) didmenos rinkoje ir vartotojams, vietinė šilumos gamyba,
- E2 įmonė: elektros gamyba, didmena ir pardavimas (finansinis ir fizinis), vietinė šilumos gamyba,
- KE įmonė: elektros tiekimas namų ūkiams ir verslo klientams,
- FE įmonė: elektros tiekimas namų ūkiams ir verslo klientams

3. Remdamasi pradiniu pranešimo nagrinėjimu Komisija mano, kad sandoriui, apie kurį buvo pranešta, galėtų būti taikomas reglamentas (EB) Nr. 139/2004. Komisijai paliekama teisė priimti galutinį sprendimą šiuo klausimu.

4. Komisija kviečia suinteresuotas trečiąsias šalis pateikti savo pastabas dėl siūlyto veiksmo.

Pastabas Komisijai turi būti pateiktos ne vėliau kaip per 10 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo. Pastabas galima siųsti faksu (fakso numeris (32 2) 296 43 01 arba 296 72 44) arba paštu su nuoroda COMP/M.3868 — DONG/Elsam/Energi E2 adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1.

VALSTYBĖS PAGALBA — ITALIJA

Valstybės pagalba C 27/2005 (ex NN 69/2004) — Pagalba pašarų pirkimui Friulio-Venecijos-Džulijos regione (2003 m. rugpjūčio 20 d. regioninio įstatymo Nr. 14 6 straipsnis ir Triesto pramonės rūmų paskelbtas kvietimas teikti paraiškas)

Kvietimas pateikti pastabas pagal EB Sutarties 88 straipsnio 2 dalį

(2005/C 233/05)

2005 7 20 laiške, pateikiamame po šios santraukos kalba, kuria dokumentas yra autentiškas, Komisija pranešė Italijai apie savo sprendimą pradėti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą dėl pirmiau minėtos pagalbos.

Per vieną mėnesį nuo šios laiško santraukos paskelbimo suinteresuotosios šalys gali pateikti pastabų apie pagalbą, dėl kurios Komisija pradeda procedūrą, adresu:

Commission européenne
Direction générale de l'Agriculture et du développement rural
Direction H. Législation agricole
Unité: H.2. Concurrence
Bureau: Loi 130 5/128
B-1040 Bruxelles
Faks. (32-2) 296 76 72

Šios pastabos bus perduotos Italijai. Pastabas pateikiančios suinteresuotosios šalys gali pateikti pagrįstą raštišką prašymą neatskleisti jų tapatybės.

SANTRAUKA

Šios priemonės tikslas — skirti kompensuojamąją pagalbą Friulio-Venecijos-Džulijos regiono ūkininkams, nukentėjusiems nuo 2003 m. sausros gaminant pašarus ir turėjusiems rinkoje pirkti pašarų galvijams maitinti.

Vertinimas

Šiuo metu atsižvelgdama į turimą informaciją Komisija abejoja pagalbos suderinamumu su bendrąja rinka, nes nuostolių skaičiavimo metodai, suteikiantys teisę gauti pagalbą ir pagalbos skaičiavimo metodai neatitinka Bendrijos gairėse dėl valstybės pagalbos žemės ūkio sektoriuje numatytų metodų, todėl neatmetama galimybė, kad kompensacijos viršijo patirtus nuostolius.

LAIŠKO TEKSTAS

«1. Con la presente, ho l'onore di informarLa che la Commissione, dopo aver esaminato le informazioni fornite dalle autorità italiane, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE, nei confronti della misura in oggetto.

Procedimento

2. Con lettera del 2 aprile 2004, i servizi della Commissione, avendo appreso che la legge regionale 20 agosto 2003, n. 14 della Regione Friuli-Venezia Giulia conterrebbe disposizioni per la concessione di fondi alle Camere di

commercio di Trieste e Gorizia per far fronte al fabbisogno di foraggio degli allevamenti colpiti dalla siccità del 2003, hanno chiesto alle autorità italiane una serie di delucidazioni al riguardo.

3. Non essendo pervenuta alcuna risposta nel termine di quattro settimane concesso alle autorità italiane per comunicare le informazioni richieste, con lettera del 26 maggio 2004 i servizi della Commissione hanno inviato loro un sollecito.

4. Con lettera del 10 giugno 2004, protocollata il 15 giugno 2004, la Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha trasmesso ai servizi della Commissione una lettera delle autorità italiane nella quale queste ultime affermano di aver inviato alle Camere di commercio di Trieste e di Gorizia due note, datate rispettivamente 30 settembre 2003 e 12 marzo 2004, per richiamare la loro attenzione sulla necessità di pubblicare un invito a manifestare interesse per gli aiuti previsti dall'articolo 6 della summenzionata legge e di notificarlo alla Commissione.

5. In base a tali informazioni, con lettera del 28 giugno 2004, i servizi della Commissione hanno chiesto alle autorità italiane, di comunicare loro i testi delle note specificate e degli inviti a manifestare interesse preparati dalle due Camere di commercio. Inoltre, essi hanno chiesto se fossero stati concessi aiuti e, in caso affermativo, di specificare gli importi e le modalità di concessione.

6. Con lettera del 27 settembre 2004, protocollata il 29 settembre 2004, la Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha comunicato alla Commissione i testi e le informazioni richiesti nella lettera del 28 giugno 2004.
7. Poiché risultava chiaramente dalle suddette informazioni che l'invito a manifestare interesse della Camera di commercio di Trieste era già stato pubblicato e seguito da effetti e che, inoltre, gli aiuti che le Camere di commercio potevano versare o che avevano versato non erano contemplati dalle disposizioni del regime generale degli aiuti delle Camere di commercio, approvato dalla Commissione nell'ambito del fascicolo di aiuto N 241/01, i servizi della Commissione hanno deciso di aprire un fascicolo di aiuto non notificato con il numero NN 69/04.
8. Con lettera del 12 novembre 2004, i servizi della Commissione hanno chiesto informazioni complementari sugli aiuti in oggetto alle autorità italiane.
9. Lo stesso giorno, la Commissione ha ricevuto una lettera delle autorità italiane contenente informazioni che completavano quelle chieste nella lettera del 28 giugno 2004 (cfr. punto 5).
10. Con lettera del 6 gennaio 2005, protocollata l'11 gennaio 2005, la Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha trasmesso alla Commissione una lettera delle autorità italiane nella quale queste ultime chiedevano una proroga del termine che era stato loro concesso per fornire informazioni complementari sugli aiuti in oggetto, allo scopo di riesaminare la normativa regionale in materia.
11. Con lettera del 25 gennaio 2005 i servizi della Commissione hanno concesso una proroga di un mese.
12. Con lettera del 21 febbraio 2005, protocollata il 22 febbraio 2005, la Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha trasmesso alla Commissione una lettera delle autorità italiane nella quale queste ultime precisavano che la Camera di commercio di Gorizia non aveva dato attuazione agli aiuti previsti e rinunciava a farlo (questa lettera è accompagnata da una delibera della stessa Camera di commercio che conferma tale informazione).
13. Con lettere del 28 febbraio 2005, protocollata il 1° marzo 2005, e del 30 marzo 2005, protocollata il 31 marzo 2005, la Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha trasmesso alla Commissione informazioni complementari in merito agli aiuti concessi dalla Camera di commercio di Trieste.
14. Tenuto conto di quanto figura al punto 12, la decisione riguarderà unicamente gli aiuti concessi dalla Camera di commercio di Trieste.
- Descrizione**
15. L'articolo 6 della legge regionale del Friuli-Venezia Giulia 20 agosto 2003, n. 14, stabilisce che l'amministrazione regionale è autorizzata a concedere un finanziamento straordinario di 170 000 EUR alla Camera di commercio, industria, artigianato e agricoltura di Trieste e di 80 000 EUR alla Camera di commercio, industria, artigianato e agricoltura di Gorizia, per far fronte alle eccezionali esigenze connesse all'alimentazione del bestiame delle aziende con allevamenti zootecnici colpite dalla siccità del 2003 e ricadenti in aree non servite da sistemi irrigui consorziati.
16. L'invito a manifestare interesse pubblicato dalla Camera di commercio di Trieste prevede un sostegno finanziario agli allevamenti della provincia di Trieste che sono stati colpiti dalla siccità del 2003 e che, non avendo potuto irrigare le loro superfici non servite da un sistema di irrigazione consorziato, hanno subito una perdita di produzione di almeno il 20 % (nelle zone svantaggiate) o del 30 % (nelle altre zone). Tale sostegno si traduce in un aiuto all'acquisto di foraggi necessari all'alimentazione del bestiame.
17. L'aiuto è versato dietro presentazione delle fatture relative agli acquisti di foraggi effettuati fra il 1° maggio e il 20 novembre 2003 e copre il quantitativo di foraggio necessario a soddisfare il fabbisogno nutrizionale calcolato per unità di bestiame (UB) presente nell'azienda e appartenente al conduttore. Le UB rappresentano i bovini, ovini, caprini ed equini da macello o utilizzati per il lavoro; nel caso degli animali da macello, sono interessati solo quelli allevati da conduttori a titolo principale o da coltivatori diretti iscritti presso la previdenza sociale dell'INPS (Istituto nazionale per la previdenza sociale) per il settore agricolo. Il termine „foraggio“ designa qualsiasi tipo di fieno essiccato.
18. Gli aiuti possono essere versati fino ad esaurimento del fondo creato a questo scopo e concessi a qualsiasi azienda che faccia richiesta stabilita nella provincia di Trieste.
19. Il quantitativo massimo di foraggio rimborsabile per UB è fissato a 15 quintali. Il prezzo di riferimento utilizzato per il calcolo dell'aiuto è fissato a 20 EUR, IVA esclusa. Qualora il numero di domande superi le previsioni, l'aiuto individuale sarà ridotto proporzionalmente per UB.
20. Nel caso in cui gli allevamenti beneficiari chiedano e ottengano altri aiuti per le perdite dovute alla siccità del 2003, l'importo dell'aiuto previsto nell'invito a manifestare interesse sarà ridotto di conseguenza.

Valutazione

21. Ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato sono incompatibili con il mercato comune, nella misura in cui incidano sugli scambi tra Stati membri, gli aiuti concessi dagli Stati, ovvero mediante risorse statali, sotto qualsiasi forma che, favorendo talune imprese o talune produzioni, falsino o minaccino di falsare la concorrenza. In questa fase, gli aiuti previsti dalla legge regionale in oggetto sembrano corrispondere a questa definizione nel senso che favoriscono talune produzioni (le produzioni animali, in quanto l'aiuto all'acquisto di foraggi serve a permettere l'alimentazione degli animali) e possono incidere sugli scambi grazie alla posizione dell'Italia nelle suddette produzioni (a titolo di esempio, nel 2003 l'Italia ha realizzato il 15,3 % della produzione comunitaria di carne bovina, risultando così il terzo produttore di carne bovina dell'Unione).
22. Tuttavia, nei casi previsti dall'articolo 87, paragrafi 2 e 3, del trattato, alcune misure possono, in via derogatoria, essere considerate compatibili con il mercato comune.
23. Nella fattispecie, tenendo conto della natura degli aiuti sopra descritti, l'unica deroga che potrebbe essere invocata è quella prevista dall'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato, in base alla quale possono essere ritenuti compatibili con il mercato comune gli aiuti destinati ad agevolare lo sviluppo di talune attività o di talune regioni economiche, sempre che non alterino le condizioni degli scambi in misura contraria al comune interesse ⁽¹⁾.
24. Perché questa deroga sia applicabile, la misura oggetto di esame, conseguente alla siccità del 2003, deve essere conforme alle disposizioni del punto 11.3 degli Orientamenti comunitari per gli aiuti di Stato nel settore agricolo (in appresso „gli orientamenti“) ⁽²⁾, relativo agli aiuti destinati ad indennizzare gli agricoltori delle perdite causate da avverse condizioni atmosferiche.
25. Per quanto riguarda il rispetto delle suddette disposizioni (riprodotte in corsivo nel testo), la Commissione osserva quanto segue:

La Commissione autorizza la concessione di indennizzi quando il danno raggiunge una determinata soglia, fissata al 20 % della produzione normale nelle zone svantaggiate e al 30 % nelle altre zone. Qualora siano state danneggiate le colture annuali, la soglia di perdita pertinente va determinata sulla base del confronto tra la produzione lorda della coltura di cui trattasi nell'anno in questione e la produzione lorda media nelle tre campagne precedenti, escludendo gli anni in cui è stato pagato un compenso in seguito ad avverse condizioni atmosferiche (punto 11.3.2 degli orientamenti).
26. Alla luce delle disposizioni del punto 16 supra, la Commissione constata che l'invito a manifestare interesse pubblicato dalla Camera di commercio di Trieste limita l'ambito dei potenziali beneficiari a quanti hanno subito

una perdita di almeno il 20 % nelle zone svantaggiate e del 30 % nelle altre zone. Tuttavia, nel suddetto invito non figura alcun elemento che indichi su quale base le soglie di perdita in questione siano state calcolate.

27. In questa fase e sulla base delle informazioni disponibili, la Commissione non può ritenere che le soglie di perdita siano state stabilite nel rigoroso rispetto delle disposizioni del punto 11.3 degli orientamenti e non può quindi escludere che siano stati ammessi al beneficio dell'aiuto alcuni agricoltori che non avrebbero potuto esserlo se le soglie di perdita fossero state calcolate come indicato al suddetto punto. Per il momento, quindi, essa non può che esprimere dei dubbi circa l'ammissibilità del metodo di determinazione delle soglie di perdita per la definizione dell'ambito dei beneficiari (a questo proposito, cfr. anche il punto 31).

Per evitare compensazioni eccessive, l'importo dell'aiuto pagabile non deve superare il livello medio della produzione durante il periodo normale moltiplicato per il prezzo medio nello stesso periodo, da cui si sottrae la produzione effettiva nell'anno in cui si è verificato l'evento moltiplicata per il prezzo medio in quell'anno. Dall'importo dell'aiuto vanno inoltre detratti eventuali pagamenti diretti (punto 11.3.2. degli orientamenti).

28. In questa fase e alla luce delle disposizioni dei punti 17 e 19 supra, la Commissione constata che il metodo di calcolo dell'aiuto descritto nell'invito a manifestare interesse, pubblicato dalla Camera di commercio di Trieste, non corrisponde affatto a quello preconizzato dal punto 11.3 degli orientamenti, in quanto esso si basa semplicemente su un parametro di prezzi per unità di peso acquistato. Sulla base delle informazioni di cui può disporre, essa non è nemmeno in grado di stabilire se gli importi ottenuti attraverso l'applicazione del suddetto parametro sarebbero stati inferiori o superiori a quelli che avrebbe comportato l'applicazione della formula indicata al punto 11.3 degli orientamenti.
29. In tali circostanze, la Commissione non può che dubitare, per il momento, dell'adeguatezza del metodo utilizzato per il calcolo dell'aiuto.
30. Un secondo elemento che rafforza i dubbi espressi dalla Commissione risiede nella circostanza che l'invito a manifestare interesse indica che l'aiuto sarà versato sulla base delle fatture di acquisto del foraggio, ma non precisa che gli acquisti devono limitarsi al quantitativo di foraggio effettivamente perso a causa della siccità (esso specifica semplicemente che sarà preso in considerazione il fabbisogno alimentare per unità di bestiame mentre il quantitativo massimo di foraggio ammesso al rimborso viene indicato senza stabilire alcun nesso con il suddetto fabbisogno, elemento che consentirebbe di impedire che un allevatore possa approfittare della misura per acquistare quantitativi eccessivi di foraggio sapendo che, in ogni caso, verrebbe rimborsato).

⁽¹⁾ La deroga prevista dall'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), riguarda le vere calamità naturali e non gli eventi assimilabili ad esse (la normativa comunitaria in materia di aiuti di Stato nel settore agricolo precisa che la Commissione ha sempre considerato che la siccità non poteva essere considerata in quanto tale una calamità naturale ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), del trattato).

⁽²⁾ GU C 232 del 12.8.2000, pag. 17.

31. Un terzo elemento che rafforza i dubbi espressi dalla Commissione risiede nella circostanza che, nella lettera del 28 febbraio 2005, le autorità italiane hanno fornito una tabella contenente un elenco degli importi di aiuto che sono stati versati ad ogni beneficiario, nonché un elenco degli importi che avrebbero potuto essere versati a ciascuno di essi se fossero state applicate le disposizioni della legge italiana sulle calamità naturali (legge 185/92, che era ancora in vigore al momento in cui è stata adottata la misura d'aiuto). Oltre al fatto che la Commissione non dispone di alcuna indicazione precisa sui calcoli che sono stati effettuati sulla base della legge n. 185/92, da un raffronto fra i due elenchi in questione risulta chiaramente che alcuni agricoltori hanno ricevuto aiuti eccessivi e che altri non avrebbero potuto nemmeno essere ammessi all'aiuto. Quest'ultimo punto conferma i dubbi della Commissione non solo sul metodo di calcolo, ma anche per quanto riguarda il metodo seguito per determinare le soglie di perdita.
32. È inoltre interessante osservare che la tabella summenzionata contiene una colonna che riporta l'importo che ciascun agricoltore potrebbe ricevere ai sensi del regolamento (CE) n. 1860/2004 della Commissione, del 6 ottobre 2004, relativo all'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti *de minimis* nei settori dell'agricoltura e della pesca ⁽³⁾ e che, pur tenendo conto di tale importo, alcuni agricoltori avrebbero sempre ricevuto aiuti eccessivi.
33. Infine, per quanto riguarda la detrazione di eventuali aiuti diretti, la Commissione non ha ricevuto alcuna informazione in materia da parte delle autorità italiane (il punto 20 menziona gli altri aiuti eventualmente ottenuti in seguito alla siccità, ma non eventuali aiuti ottenuti nell'ambito della PAC). Essa non può quindi escludere, ancora una volta, che gli aiuti versati siano stati eccessivi.

Al fine di evitare compensazioni eccessive, vanno detratte dall'importo dell'aiuto eventuali somme percepite a titolo di

regimi assicurativi. Occorre inoltre tener conto delle spese ordinarie non sostenute dall'agricoltore, come nel caso in cui non sia necessario effettuare il raccolto.

34. La Commissione osserva che il punto 20 non fa alcun riferimento né a eventuali interventi di compagnie assicuratrici, né alle spese per il raccolto eventualmente non sostenute. Essa non può quindi che dubitare, in questa fase, dell'assenza di rischi di compensazione eccessiva delle perdite subite.
35. Sulla base delle considerazioni che precedono, la Commissione, in questa fase, non è in grado di ritenere che i contributi versati agli agricoltori del Friuli, colpiti dalla siccità nel 2003, possano beneficiare della deroga prevista all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato, in quanto aiuti destinati ad agevolare lo sviluppo di alcune attività o regioni economiche senza alterare gli scambi in misura contraria al comune interesse.
36. Per questa ragione, la Commissione ha quindi deciso, a questo riguardo, di avviare il procedimento previsto dall'articolo 88, paragrafo 2, del trattato.
37. Nell'ambito di tale procedimento la Commissione invita l'Italia a presentare le proprie osservazioni e a fornire ogni altro complemento d'informazione utile per la valutazione degli aiuti in oggetto nel termine di un mese a decorrere dalla data di ricevimento della presente. Essa invita inoltre le autorità italiane a trasmettere immediatamente copia della presente lettera ai beneficiari potenziali dell'aiuto.
38. La Commissione desidera richiamare l'attenzione dell'Italia sul fatto che l'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE, ha effetto sospensivo e che, in forza dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, essa può imporre allo Stato membro interessato di recuperare presso il beneficiario eventuali aiuti illegalmente concessi.»

⁽³⁾ GU L 325 del 28.10.2004, pag. 4.

Paraiškos dėl registravimo paskelbimas pagal Reglamento (EEB) Nr. 2081/92 dėl geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos 6 straipsnio 2 dalį

(2005/C 233/06)

Šis paskelbimas suteikia teisę pateikti protestą pagal minėto reglamento 7 ir 12d straipsnius. Protestą dėl šios paraiškos per 6 mėnesius nuo paskelbimo reikia pateikti tarpininkaujant valstybės narės kompetetingai institucijai, PPO valstybei narei arba trečiajai šaliai, pripažintai pagal 12 straipsnio 3 dalį. Šiame paskelbime, ypač jo 4.6 punkte, nurodomi paraišką pagrindžiantys duomenys pagal Reglamento (EEB) Nr. 2081/92 nuostatas.

SANTRAUKA

TARYBOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 2081/92

„HUILE D'OLIVE DE CORSE“ ARBA „HUILE D'OLIVE DE CORSE — OLIU DI CORSICA“

NR. EB: FR/00428/11.11.2004

SKVN (X) SGN ()

Šis dokumentas yra informacijai skirta apibendrinamoji santrauka. Išsami informacija, ypač galinti dominti gamintojus, kurių gaminiam taikoma atitinkama SKVN ir SGN, pateikiama išsamioje produkto specifikacijoje, kurios reikėtų teirautis nacionalinėse institucijose ar kompetetingose Europos Komisijos tarnybose ⁽¹⁾.

1. *Kompetentinga valstybės narės įstaiga:*

Pavadinimas: Institut National des Appellations d'Origine
Adresas: 138, Champs-Élysées –75008 PARIS
Nuo 2005 m. sausio 1 d.: 51 rue d'Anjou — 75008 PARIS
Telefonas: 01 53 89 80 00
Faksas: 01 42 25 57 97

2. *Pareiškėjų grupė:*

2.1. Pavadinimas: Syndicat AOC Oliu di Corsica — Huile d'olive de Corse.

2.2. Adresas: Cutaghjolu. 20240 GHISONACCIA

Telefonas: 04 95 56 64 97

El. paštas: oliudicorsica@free.fr

2.3. Sudėtis: gamintojai ir (arba) perdirbėjai (X) kiti ()

3. *Produkto rūšis:*

klasė 1-5 alyvuogių aliejus

4. *Specifikacijos aprašymas:*

(4 straipsnio 2 dalyje pateiktų reikalavimų santrauka)

4.1 Pavadinimas: „Huile d'olive De Corse“ arba „Huile d'olive de Corse — Oliu di Corsica“

4.2 Aprašymas:

„Huile d'olive de Corse“ arba „Huile d'olive de Corse — Oliu di Corsica“ alyvuogių aliejus pasižymi švelniu skoniu, beveik neturi aštrumo ir kartumo. Kvapas švelnus, primenantis džiovintų vaisių, konditerijos gaminių ir miško tankynės kvapą.

Aliejus spalva gali būti nuo šiaudų geltonumo iki šviesiai geltonos, galimi žalsvi atspalviai.

⁽¹⁾ Europos Komisija — Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktoratas — Žemės ūkio produktų kokybės politikos skyrius — B-1049 Briuselis

4.3 Geografinė vietovė:

Geografinė vietovė apima šias 297 savivaldybes:

Pietų Korsikos departamentas: Afa; Ajaccio; Alata; Albitreccia; Altagene; Ambiegna; Appietto; Arbellara; Arbori; Argiusta-Moriccio; Arro; Azilone-Ampaza; Azzana; Balogna; Bastelicaccia; Belvedere-Campomoro; Bilia; Bonifacio; Calcatoggio; Campo; Cannelle; Carbini; Carbuccia; Cardo-Torgia; Cargese; Cargiaca; Casaglione; Casalabriva; Cauro; Coggia; Cognocoli-Monticchi; Conca; Corrano; Coti-Chiavari; Cuttoli-Corticchiato; Eccica-Suarella; Figari; Foce; Forciolo; Fozzano; Frasseto; Giuncheto; Granace; Grossa; Grosseto-Prugna; Guarguale; Lecci; Letia; Levie; Lopigna; Loreto-Di-Tallano; Marignana; Mela; Moca-Croce; Monacia-D'aullene; Murzo; Ocana; Olivese; Olmeto; Olmiccia; Osani; Ota; Partinello; Peri; Petreto-Bicchisano; Piana; Pianottoli-Caldarellu; Pietrosella; Pila-Canale; Porto-Vecchio; Propriano; Rosazia; Salice; Sari-Solenzara; Sari-D'orcino; Sarrola-Carcopino; Sartene; Serra-Di-Ferro; Serra-Di-Scopamene; Serriera; Sollacaro; Sorbollano; Sotta; Sant'andrea-D'orcino; San-Gavino-Di-Carbini; Sainte-Lucie-De-Tallano; Santa-Maria-Figaniella; Santa-Maria-Siche; Tavaco; Ucciani; Urbalacone; Valle-Di-Mezzana; Vero; Vico; Viggianello; Villanova; Ze rubia; Zevaco; Zigliara; Zonza; Zoza.

Aukštosios Korsikos departamentas: Aghione; Aland; Aleria; Algajola; Altiani; Ampriani; Antisanti; Aregno; Avapessa; Barbaggio; Barretali; Bastia; Belgodere; Bigorno; Biguglia; Bisinchi; Borgo; Brando; Cagnano; Calenzana; Calvi; Campi; Campile; Campitello; Canale-Di-Verde; Canari; Canavaggia; Casabianca; Casalta; Casevecchie; Castellare-di-Casinca; Castellare-di-Mercurio; Castello-di-Rostino; Castifao; Castiglione; Castineta; Castirla; Cateri; Centuri; Cervione; Chiatra; Chisa; Corbara; Costa; Croce; Crocicchia; Erbajolo; Ersu; Farinole; Favalello; Feliceto; Ficaja; Focicchia; Furiani; Galeria; Gavignano; Ghisonaccia; Giocatojo; Giuncaggio; Ile-Rousse; Isolaccio-Di-Fiumorbo; Lama; Lavatoggio; Lento; Linguizzetta; Loreto-Di-Casinca; Lucciana; Lugo-Di-Nazza; Lumio; Luri; Manso; Matra; Meria; Moita; Moltifao; Monacia-D'orezza; Moncale; Monte; Montegrosso; Monticello; Morosaglia; Morsiglia; Murato; Muro; Nessa; Nocario; Noceta; Nonza; Novella; Occhiatana; Ogliastro; Olcani; Oletta; Olmeta-Di-Capocorso; Olmeta-Di-Tuda; Olmo; Omessa; Ortiporio; Palasca; Pancheraccia; Parata; Patrimonio; Penta-Acquattella; Penta-Di-Casinca; Pero-Casevecchie; Piano; Piazzole; Piedicorte-Di-Gaggio; Piedicroce; Piedigriggio; Pietralba; Pietracorbara; Pietra-Di-Verde; Pietraserena; Pietroso; Pieve; Pigna; Pino; Poggio-Di-Nazza; Poggio-Di-Venaco; Poggio-D'oletta; Poggio-Marinaccio; Poggio-Mezzana; Polveroso; Popolasca; Porri; Porta; Prato-Di-Giovellina; Prunelli-Di-Casacconi; Prunelli-Di-Fiumorbo; Pruno; Quercitello; Rapaggio; Rapale; Riventosa; Rogliano; Rospigliani; Rutali; Scata; Scolca; Sermano; Serra-Di-Fiumorbo; Silvareccio; Sisco; Solaro; Sorbo-Ocagnano; Sorio; Soveria; Speloncato; Stazzona; Sant'andrea-Di-Bozio; Sant'andrea-Di-Cotone; Sant'antonino; San-Damiano; Saint-Florent; San-Gavino-D'ampugnani; San-Gavino-Di-Fiumorbo; San-Gavino-Di-Tenda; San-Giovanni-Di-Moriani; San-Giuliano; San-Martino-Di-Lota; Santa-Lucia-Di-Mercurio; Santa-Lucia-Di-Moriani; Santa-Maria-Di-Lota; Santa-Maria-Poggio; San-Nicolao; Santo-Pietro-Di-Tenda; Santo-Pietro-Di-Venaco; Santa-Reparata-Di-Balagna; Santa-Reparata-Di-Moriani; Taglio-Isolaccio; Talasani; Tallone; Tomino; Tox; Tralonca; Urtaca; Vallecalle; Valle-Di-Campolore; Valle-Di-Rostino; Valle-D'orezza; Velone-Orneto; Ventiseri; Venzolasca; Verdesse; Vescovato; Vezzani; Vignale; Ville-Di-Paraso; Ville-Di-Pietrabugno; Volpajola; Zalana; Zilia; Zuani.

Savivaldybės, kurių teritorija su geografine vietove sutampa iš dalies: *Corte; Venaco*.

Vietovėje, su kuria susisiekiama yra sudėtingas, yra daug dėl labai nelygaus salos reljefo izoliuotų gamybos vietų su nedaug lygumų, dalis teritorijos yra daugiau kaip 1 000 metrų aukštyje.

Geologinė sąranga (skalūnas, granitas ir kelios klinčių įdubos) suformavo stačiašlaitis kraštovaizdis.

Dirva, kurioje auga alyvmedžiai, yra dviejų pagrindinių uolienų irimo produktas. Tokio tipo dirvožemiai pasižymi negiliu sluoksniu. Dėl to jie yra skurdūs ir sausi.

Viduržemio jūros tipo Korsikos klimatui būdingas vasarinis maždaug 5 mėnesių sausros laikotarpis, alyvmedžiams palanki temperatūra (švelnios žiemos, šiltos vasaros; alyvmedžių auginimo rajonuose beveik nebūna šalčių), didelis saulėtumas ir jūriniai potvyniai, užtikrinantys didelį drėgnumo lygį.

4.4 Kilmės vietos įrodymas:

Alyvuogių aliejai, pažymėti „Huile d'olive de Corse“ arba „Huile d'olive de Corse — Oliu di Corsica“ saugomos kilmės vietos nuoroda, negali būti parduodami be Institut national des appellations d'origine INAO (Nacionalinio kilmės vietos nuorodų instituto) išduoto patvirtinamojo pažymėjimo pagal nacionaliniuose teisės aktuose nustatytas sąlygas, kuriais reguliuojamas saugomos kilmės vietos nuorodos alyvuogių produktų patvirtinimas.

Visos technologinės operacijos, susijusios su pirminės žaliavos gamyba ir alyvuogių aliejaus perdirbimu turi būti atliekamos nustatytoje geografinėje vietovėje.

Pirminės žaliavos gamybos eiga yra ši:

- sudaromi saugomos kilmės vietos nuorodos „Huile d'olive de Corse“ arba „Huile d'olive de Corse — Oliu di Corsica“ tinkamų gamybai sklypų, kuriuose alyvmedžiai sodinami ir gamyba vyksta pagal nustatytus kriterijus, sąrašai (veislė, auginimo sistema),
- kiekvienais metais alyvuogių augintojai deklaruoja alyvuogėms auginti skirtą plotą, laikantis nustatyto produktyvumo išaugintų alyvuogių kiekį ir jų paskirtį (aliejaus pramonė, perdirbimo vieta).

Procedūroje gamybos klausimu numatoma:

- kiekvienais metais skelbiama ūkio subjekto parengta gamybos deklaracija, kurioje deklaruojamas visas perdirbto produkto kiekis,
- reikalaujamas patvirtinamasis pažymėjimas pagal kurį nustatoma produktų saugyklos vieta ir visos reikalaujamų produktų talpos.

Procedūros eiga baigiama analitiniu ir jusliniu tyrimu pagal kurį įsitikinama, kokia yra produktų kokybė ir tipo požymiai.

Kiekvienas patvirtinamąjį pažymėjimą gavęs veiklos vykdytojas kiekvienais metais privalo parengti atsargų deklaracijas.

4.5 Gamybos būdas:

Alyvuogės turi būti užaugintos ir perdirbtos 4.3 punkte nustatytoje gamybos vietovėje.

Veislės:

Alyvuogių aliejus gaminamas iš šių alyvuogių veislių: *Sabine* (taip pat vadinama *Aliva Bianca*, *Biancaghja*), *Ghjermana*, *Capannace*, *Raspulada*, *Zinzala*, *Aliva Néra*, (dar vadinama *Ghjermanane du Sud*), *Curtinèse*.

Tačiau giraičių, neatitinkančių su veislėmis susijusių nuostatų, bet pasodintų iki paskelbiant nacionalinį dokumentą, apibrėžiantį saugomos kilmės vietos nuorodą, derliui paliekama teisė į saugomos kilmės vietos nuorodą „Huile d'olive de Corse“ arba „Huile d'olive de Corse — Oliu di Corsica“ su sąlyga, kad atitinkamų ūkių savininkai ir Nacionalinio kilmės vietos nuorodų instituto tarnybos pasirašys individualų atitinkamo ūkio rekonversijos planą. Šiame plane turi būti numatyta, kad pirmiau paminėtų veislių alyvmedžių ūkio giraitėse būtų ne mažiau kaip 30 % 2010 metais, 40 % — 2015 m., 50 % — 2020 m. ir 70 % — 2025 m. Pradedant 2010 metų derliumi, iš šiose giraitėse surinktų alyvuogių galima spausti saugomos kilmės vietos nuorodos aliejų su sąlyga, kad tarp šių alyvuogių bus bent viena iš prieš tai išvardytų veislių.

Kiekvienoje giraitėje galima sodinti apdulkinimui skirtų veislių alyvmedžius, jei jie sodinami proporcingai ir jei jų skaičius neviršija 5 % konkrečios giraitės auginių skaičiaus. Šių veislių alyvuogės galima naudoti su sąlyga, kad jų kiekis neviršys 5 % naudojimui skirtos alyvuogių masės.

Giraičių priežiūra:

Kiekvienam medžiui turi būti skirta ne mažiau kaip 24 m², o mažiausias atstumas tarp medžių turi būti ne mažesnis kaip 4 metrai.

Apgenėjant šalinamos senos šakos ir taip sumažinimas medžio dydis.

Giraitės turi būti prižiūrimos rūpinantis jų auginimu arba kiekvienais metais užsodinamos žole, kuri nušienaujama ar nuganoma.

Alyvmedžius auginimo sezono metu laistyti galima iki vaisių sunokimo.

Derlingumas neturi viršyti 8 tonų alyvuogių iš hektaro. Tačiau konkretaus derliaus atveju, esant išskirtinėms oro sąlygoms, derlingumas gali būti padidintas ar sumažintas. Bet koku atveju, jis neturi viršyti 10 tonų alyvuogių iš hektaro.

Aliejaus spaudimui naudojamos alyvuogės, prinokusios tik ant senesnių nei penkerių metų amžiaus alyvmedžių.

Derliaus rinkimas:

Derliaus rinkimo pradžia nustatoma prefektūros nutarimu, priimamu atsižvelgus į Nacionalinio kilmės vietos nuorodų instituto tarnybų pasiūlymą. Tačiau esant išskirtinėms oro sąlygoms, Nacionalinio kilmės vietos nuorodų instituto tarnybos gali numatyti išimtis.

Aliejus spaudžiamas iš gerai prinokusių alyvuogių. Kiekyje, pristatytame į spaudyklą alyvuogių derliaus nuėmimo metu, turi būti ne daugiau kaip 20 % žaliųjų ir ne mažiau kaip 50 % juodųjų alyvuogių iš kiekvieno ūkio.

Alyvuogių derlius renkamas skinant jas tiesiai nuo medžio ir nenaudojant lapus atskiriančių priemonių, renkant savaime nukritusias alyvuoges arba tradiciškai numušant jas nuo medžio rankiniu ar mechanizuotu būdu. Jos turi nukristi į po medžiu esančius tinklus ar kitas talpas.

Surinktos nuo žemės ar savaime nukritusios, pirmo ir paskutinio tinklų ar kitų talpų ištuštinimo alyvuogės turi būti laikomos atskirai nuo alyvuogių, iš kurių bus spaudžiamas saugomos kilmės vietos nuorodos aliejus, partijų.

Alyvuogės laikomos ir pervežamos neaklinose dėžėse arba paletėse.

Perdirbimo sąlygos:

Alyvuogių saugojimo trukmė nuo jų nuskynimo iki panaudojimo negali viršyti 9 dienų, į jas įskaičiuojamas laikas nuo alyvuogių atvežimo į spaudyklą ir sutrynimo, kuris negali būti ilgesnis už 2 dienas.

Ekstrahavimo proceso metu naudojami tik mechaniniai būdai; alyvuogių masės temperatūra neturi viršyti 27 °C.

Leidžiamos apdorojimo rūšys yra šios: plovimas, dekantavimas, centrifugavimas ir filtravimas. Siekiant palengvinti aliejų išgavimą, naudoti pagalbines priemones, išskyrus vandenį, draudžiama.

Gautas aliejus yra pirmojo spaudimo aliejus, kurio laisvųjų rūgščių kiekis, išreikštas oleino rūgščių kiekiu, neviršija 1,5 g 100 g aliejaus.

4.6 Sąsajos su geografinė vietovė:

Saloje auginamų alyvmedžių istorija yra sena ir jos raidos procesas tebesitęsia.

Laukinis alyvmedis, arba oleastras, Korsikoje yra vietinės kilmės augalas, kurį auginti pradėjo greičiausiai graikai ir romėnai.

Šimtamečių alyvmedžių gausa liudija alyvmedžių auginimą praeityje buvus svarbiu užsiėmimu, kuris pasiekė apogėjų XIX a. pabaigoje. Tai aiškinama alyvmedžiams ypač palankiomis dirvos ir klimato sąlygomis. Viduržemio jūros tipo klimatas tradiciniuose alyvuogių auginimo rajonuose, esančiuose ne didesniame nei 800 m aukštyje ir nekalnuotose vietovėse, yra švelnus (nėra šalčių). Korsikos alyvuogių auginimo išskirtinumas slypi vien tik aliejaus gamybai skirtų senųjų ir būdingųjų veislių įvairovėje.

Nepriklausomai nuo įvairioms veislėms būdingų požymių, medžiai auginami pagal bendrą sistemą, pritaikytą dirvos ir klimato sąlygoms: kadangi medžiai yra aukšti, praktikuojamas natūralus alyvuogių kritimas į tinklelius; kadangi šalčių nebūna, o alyvuogės noksta lėtai, derlius nuimamas vėlai.

Būdingas perdirbimo būdų bruožas — sunokusių alyvuogių sutrynimasis. Taip Korsikos alyvuogių aliejus įgauna jam tipiską labai švelnų skonį.

Dabar patobulinus derliaus nuėmimo būdą ir aliejaus spaudyklų darbą pagerėjo aliejaus kokybė, bet jo tipiskumas išliko.

Taigi, abipusė gamtinių, žmogiškųjų, vietinių ir specifinių veiksnių priklausomybė suteikia „Huile d'olive de Corse“ arba „Huile d'olive de Corse — Oliu di Corsica“ alyvuogių aliejui originalias savybes, bendras visos salos alyvuogių aliejaus gamybai.

4.7 Kontrolės įstaiga:

Pavadinimas: I. N. A. O.

Adresas: 138, Champs-Élysées 75008 PARIS
Nuo 2005 m. sausio 1 d.: 51 rue d'Anjou — 75008 PARIS

Pavadinimas: D. G. C. C. R. F.

Adresas: 59, Bd V. Auriol 75703 PARIS CEDEX 13

4.8 Ženklinimas etiketėmis:

Be būtinųjų įrašų, numatytų su ženklinimu ir maisto produktų pristatymu susijusiuose įstatymuose, ženklinant „Huile d'olive de Corse“ arba „Huile d'olive de Corse — Oliu di Corsica“ kontroliuojama kilmės vietos nuorodos aliejų turi būti nurodoma:

— Nuorodos pavadinimas: „Huile d'olive De Corse“ arba „Huile d'olive de Corse — Oliu di Corsica“

— įrašas: „appellation d'origine contrôlée“ arba „AOC“. Kai, nepriklausomai nuo adreso, etiketėse yra nurodytas ūkio arba prekinio ženklo pavadinimas, nuorodos pavadinimas pakartojamas tarp žodžių „appellation“ ir „contrôlée“.

Šie įrašai daromi toje pačioje etiketėje taip, kad būtų matomi vienu metu.

Kad šie įrašai aiškiai išsiskirtų iš kitų informacinių įrašų, piešinių ir fono, kuriame yra atspausdinti, jų šriftas yra aiškus, įskaitomas, nenutrinamas, nenuplaunamas ir pakankamai didelis.

4.9 Nacionaliniai reikalavimai:

Dekretas dėl saugomos kilmės vietos nuorodos „Huile d'olive De Corse“ arba „Huile d'olive de Corse — Oliu di Corsica“

Pranešimas apie antidempingo priemonių, taikomų karbamido ir amonio nitrato tirpalų, kurių kilmės šalys yra Alžyras, Baltarusija, Rusija ir Ukraina, importui, galiojimo pabaigos peržiūros inicijavimą

(2005/C 233/07)

Paskelbus pranešimą apie artėjančią antidempingo priemonių, taikomų karbamido ir amonio nitrato tirpalų, kurių kilmės šalys yra Alžyras, Baltarusija, Rusija ir Ukraina (toliau — tiriamosios šalys), importui, galiojimo pabaigą ⁽¹⁾, Komisija gavo prašymą atlikti peržiūrą remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (toliau — pagrindinis reglamentas) ⁽²⁾ 11 straipsnio 2 dalimi.

1. Prašymas atlikti peržiūrą

Prašymą 2005 m. birželio 20 d. pateikė Europos trąšų gamintojų asociacija (ETGA) (angl. *European Fertilizer Manufacturers Association*, EFMA) (toliau — pareiškėjas) gamintojų, kurių pagaminama produkcija sudaro didžiąją dalį (šiuo atveju daugiau kaip 50 %) visos Bendrijoje pagaminamos karbamido ir amonio nitrato tirpalų produkcijos, vardu.

2. Produktas

Produktas, kurio atžvilgiu vykdoma peržiūra, yra karbamido ir amonio nitrato mišiniai, turintys vandeninio arba amoniakinio tirpalo pavidalą, kurių kilmės šalys yra Alžyras, Baltarusija, Rusija ir Ukraina (toliau — svarstomas produktas), šiuo metu klasifikuojamas KN kodu 3102 80 00. Šis KN kodas pateikiamas tik dėl informacijos.

3. Galiojančios priemonės

Šiuo metu galiojančios priemonės yra Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1995/2000 ⁽³⁾, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1675/2003 ⁽⁴⁾, nustatytas galutinis antidempingo muitas.

4. Peržiūros pagrindas

Prašymas grindžiamas tuo, kad, pasibaigus priemonių galiojimui, dempingas greičiausiai tęstųsi arba pasikartotų, ir Bendrijos pramonei vėl būtų daroma žala.

Prielaida, kad dempingas Alžyro atveju tęstųsi, grindžiamas apskaičiuotos normaliosios vertės palyginimu su svarstomo produkto eksporto kainomis, kuriomis jis parduodamas eksportui į Bendriją.

Atsižvelgiant į tai, apskaičiuota dempingo marža yra didelė.

⁽¹⁾ OL C 312, 2004 12 17, p. 5.

⁽²⁾ OL L 56, 1996 3 6, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 461/2004 (OL L 77, 2004 3 13, p. 12).

⁽³⁾ OL L 238, 2000 9 22, p. 15.

⁽⁴⁾ OL L 238, 2003 9 25, p. 4.

Įrodydamas tikimybę, kad Baltarusijos, Ukrainos ir Rusijos dempingas pasikartotų, pareiškėjas, atsižvelgdamas į tai, kad šiuo metu iš šių trijų šalių į EB neimportuojami dideli kiekiai, panaudojo eksporto į Jungtines Amerikos Valstijas kainas.

Remdamasis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalimi, pareiškėjas nustatė Baltarusijos ir Ukrainos produkto normaliąją vertę pagal šio pranešimo 5.1 dalies d punkte minimos atitinkamos rinkos ekonomikos trečiosios šalies kainą.

Prielaida, kad Baltarusijos ir Ukrainos dempingas pasikartotų, grindžiama ankstesniame sakinyje minėtos normaliosios vertės palyginimu su šių dviejų šalių svarstomo produkto eksporto kainomis, kuriomis jis parduodamas eksportui į Jungtines Amerikos Valstijas.

Prielaida, kad Rusijos dempingas pasikartotų, grindžiama apskaičiuotos normaliosios vertės palyginimu su svarstomo produkto eksporto kainomis, kuriomis jis parduodamas eksportui į Jungtines Amerikos Valstijas.

Pareiškėjas, remdamasis pirmiau minėtais normaliųjų verčių ir eksporto kainų palyginimais, iš kurių matyti, kad Baltarusija, Ukraina ir Rusija taiko dempingą, daro prielaidą, kad tikėtina, jog dempingas vėl pasikartos.

Be to, pareiškėjas teigia, kad yra tolesnio žalingo dempingo tikimybė. Šiuo atžvilgiu pareiškėjas pateikia įrodymų, kad, jeigu būtų leista nebetaikyti priemonių, dabartinis svarstomo produkto importo lygis greičiausiai padidėtų dėl to, kad tiriamosiose šalyse yra nepanaudotų pajėgumų ir eksportuojantys gamintojai, užuot gaminę kitus produktus, gamybos įrenginius gali panaudoti svarstomam produktui gaminti.

Pareiškėjas taip pat teigia, kad, iš esmės, žalingą poveikį panaiškina galiojančios priemonės, o dėl bet kokio didelio importo kiekio dempingo kaina iš tiriamųjų šalių pasikartojimo Bendrijos pramonė vėl patirs tolesnę žalą, jeigu būtų leista nebetaikyti priemonių.

5. Tvarka

Po konsultacijų su patariamuoju komitetu nustačiusi, kad pakanka įrodymų, pateisinančių priemonių galiojimo pabaigos peržiūros inicijavimą, Komisija pradeda peržiūrą pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 2 dalį.

5.1. *Dempingo ir žalos tikimybės nustatymo tvarka*

Tyrimo metu bus nustatyta, ar yra tikimybė, kad pasibaigus priemonių galiojimui, dempingas ir žala tęsis arba vėl pasikartos, ar tokios tikimybės nėra.

a) *Atranka*

Atsižvelgdama į didelį šiame tyrime dalyvaujančių šalių skaičių, Komisija, remdamasi pagrindinio reglamento 17 straipsniu, gali nuspręsti taikyti atranką.

i) Importuotojų atranka

Siekiant suteikti Komisijai galimybę nuspręsti, ar atranka yra būtina, o jei būtina, nustatyti imtį, visų importuotojų arba jų vardu veikiančių atstovų prašoma pranešti apie save Komisijai ir per 6 dalies b punkto i papunktyje nustatytą terminą bei 7 dalyje nustatyta forma pateikti tokią informaciją apie savo įmonę ar įmones:

- pavadinimas, adresas, el. pašto adresas, telefono ir fakso numeriai bei kontaktinis asmuo,
- visa įmonės apyvarta eurai nuo 2004 m. liepos 1 d. iki 2005 m. birželio 30 d.,
- bendras darbuotojų skaičius,
- tiksli įmonės veikla, susijusi su svarstomu produktu,
- svarstomo produkto, kurio kilmės šalys yra Alžyras, Baltarusija, Rusija ir Ukraina, importo į Bendrijos rinką ir perpardavimo joje nuo 2004 m. liepos 1 d. iki 2005 m. birželio 30 d. kiekis tonomis ir vertė eurai,
- visų susijusių įmonių⁽¹⁾, dalyvaujančių svarstomo produkto gamyboje ir (arba) pardavime, pavadinimai ir tiksli veikla,
- visa kita svarbi informacija, kuri padėtų Komisijai atlikti atranką,
- pateikdama nurodytą informaciją, įmonė sutinka būti įtraukta į atranką. Jei įmonė pasirenkama atrankai, ji turės atsakyti į klausimyną ir leisti atlikti tyrimą vietoje. Jei įmonė nurodo, kad ji nesutinka su

tuo, kad ji gali būti įtraukta į atranką, bus laikomasi nuomonės, kad ji nebendradarbiavo vykdant tyrimą. Atsisakymo bendradarbiauti padariniai nurodyti toliau 8 dalyje.

Siekdama gauti informacijos, kuri, jos nuomone, yra reikalinga atliekant importuotojų atranką, Komisija papildomai kreipsis į visas žinomas importuotojų asociacijas.

ii) Bendrijos gamintojų atranka

Atsižvelgiant į tai, kad prašymą remia didelis skaičius Bendrijos gamintojų, Komisija ketina atrankos būdu iširti, kokia žala yra padaryta Bendrijos pramonei.

Siekiant sudaryti Komisijai galimybę atlikti atranką, visų Bendrijos gamintojų prašoma per 6 dalies b punkto i papunktyje nustatytą terminą pateikti toliau nurodytą informaciją apie savo įmonę ar įmones:

- pavadinimas, adresas, el. pašto adresas, telefono ir fakso numeriai bei kontaktinis asmuo,
- visa įmonės apyvarta eurai nuo 2004 m. liepos 1 d. iki 2005 m. birželio 30 d.,
- tiksli įmonės veikla, susijusi su svarstomo produkto gamyba ir svarstomo produkto kiekis tonomis nuo 2004 m. liepos 1 d. iki 2005 m. birželio 30 d.,
- Bendrijos rinkoje nuo 2004 m. liepos 1 d. iki 2005 m. birželio 30 d. pagaminto svarstomo produkto pardavimų vertė eurai,
- Bendrijos rinkoje nuo 2004 m. liepos 1 d. iki 2005 m. birželio 30 d. pagaminto svarstomo produkto pardavimų kiekis tonomis,
- svarstomo produkto gamybos kiekis tonomis nuo 2004 m. liepos 1 d. iki 2005 m. birželio 30 d.,
- visų susijusių įmonių⁽¹⁾, dalyvaujančių svarstomo produkto gamyboje ir (arba) pardavime, pavadinimai ir tiksli veikla,
- visa kita svarbi informacija, kuri padėtų Komisijai atlikti atranką,

⁽¹⁾ Susijusių įmonių reikšmės apibrėžimą žr. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas, 143 straipsnyje (OL L 253, 1993 10 11, p. 1).

- pateikdama nurodytą informaciją, įmonė sutinka būti įtraukta į atranką. Jei įmonė pasirenkama atrankai, ji turės atsakyti į klausimyną ir leisti atlikti tyrimą vietoje. Jei įmonė nurodo, kad ji nesutinka su tuo, kad ji gali būti įtraukta į atranką, bus laikomasi nuomonės, kad ji nebendradarbiavo vykdam tyrimą. Atsisakymo bendradarbiauti padariniai nurodyti toliau 8 dalyje.

iii) Galutinė atranka

Visos suinteresuotos šalys, kurios nori pateikti bet kokią su atranka susijusią informaciją, privalo tai padaryti per 6 dalies b punkto ii papunktyje nustatytą terminą.

Galutinę atranką Komisija ketina atlikti pasitarusi su atitinkamomis šalimis, kurios pareiškė norą būti įtrauktomis į atranką.

Atrinktos įmonės privalo atsakyti į klausimyną per 6 dalies b punkto iii papunktyje nustatytą terminą ir privalo bendradarbiauti vykstant tyrimui.

Jei bendradarbiaujama nepakankamai, Komisija, remdamasi pagrindinio reglamento 17 straipsnio 4 dalimi ir 18 straipsniu, savo išvadą gali pagrįsti turimais faktais. Kaip paaiškinta 8 dalyje, išvada, padaryta remiantis turimais faktais, gali būti mažiau palanki atitinkamai šaliai.

b) Klausimynai

Siekdama gauti informacijos, kuri, jos nuomone, reikalinga tyrimui, Komisija išsiuntinėsi klausimyną atrinktomis Bendrijos pramonės įmonėms, visoms Bendrijos gamintojų asociacijoms, Alžyro, Baltarusijos, Rusijos ir Ukrainos eksportuotojams ir (arba) gamintojams, visoms eksportuotojų ir (arba) gamintojų asociacijoms, atrinktiems importuotojams, visoms prašyme įvardytoms importuotojų asociacijoms arba tyrimo, dėl kurio taikomos dabar svarstomos priemonės, bendradarbiavusioms importuotojų asociacijoms, bei atitinkamų eksportuotojančių šalių valdžios institucijoms.

c) Informacijos surinkimas ir suinteresuotų šalių išklausa

Visų suinteresuotų šalių yra prašoma pareikšti savo nuomonę, pateikti kitą, nei atsakymai į klausimyną, informaciją ir ją patvirtinančius dokumentus. Šią informaciją ir ją patvirtinančius dokumentus Komisija turi gauti per šio pranešimo 6 dalies a punkto ii papunktyje nustatytą terminą.

Be to, Komisija gali išklausti suinteresuotas šalis, jei jos pateikia prašymą, nurodantį, kad yra konkrečių priežasčių, dėl kurių jas reikia išklausti. Šis prašymas privalo būti pateiktas per šio pranešimo 6 dalies a punkto iii papunktyje nustatytą terminą.

d) Rinkos ekonomikos šalies atranka

Ankstesnio tyrimo metu, siekiant nustatyti Baltarusijai ir Ukrainai taikytiną normaliąją vertę, tinkama rinkos ekon-

mikos šalimi buvo pasirinkta Lietuva. Dabar pareiškėjas šiam tikslui pasiūlė pasirinkti Jungtines Amerikos Valstijas. Suinteresuotųjų šalių yra prašoma pateikti savo pastabas dėl šios šalies pasirinkimo tinkamumo per šio pranešimo 6 dalies c punkte nustatytą terminą.

5.2. Bendrijos interesų įvertinimo tvarka

Vadovaujantis pagrindinio reglamento 21 straipsniu ir tuo atveju, jei būtų patvirtinta tikimybė, kad dempingas ir žala tęsis arba kartosis, bus nustatyta, ar antidempingo priemonių tolesnis taikymas arba jų panaikinimas neprieštarautų Bendrijos interesams. Dėl šios priežasties Bendrijos pramonė, importuotojai, juos atstovaujančios asociacijos, atstovaujantys vartotojai ir atstovaujančios vartotojų organizacijos per šio pranešimo 6 dalies a punkto ii papunktyje nustatytus bendrus terminus gali pranešti apie save ir pateikti informaciją Komisijai, jei įrodo, kad yra objektyvus ryšys tarp jų veiklos ir svarstomo produkto. Šalys, veikusios pagal pirmiau minėtame sakinyje nustatytą tvarką, gali prašyti būti išklaustos per 6 dalies a punkto iii papunktyje nustatytą terminą, nurodydamos konkrečias tokio prašymo priežastis. Reikėtų pažymėti, kad į informaciją, pateiktą pagal 21 straipsnį, bus atsižvelgta tik tuo atveju, jei pateikimo metu ji bus pagrįsta faktiniais įrodymais.

6. Terminai

a) Bendri terminai

i) Terminas, per kurį šalys turi kreiptis prašydamos klausimyno

Visos suinteresuotos šalys, kurios nebendradarbiavo tyrimo, dėl kurio taikomos dabar svarstomos priemonės, turėtų kreiptis prašydamos klausimyno kiek įmanoma greičiau, bet ne vėliau kaip per 15 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

ii) Terminas, per kurį šalys turi pranešti apie save, pateikti atsakymus į klausimyną ir kitą informaciją

Visos suinteresuotos šalys, jei tyrimo metu reikia atsižvelgti į jų pastabas, privalo pranešti apie save Komisijai, pareikšti savo nuomonę ir pateikti atsakymus į klausimyną arba kitą informaciją per 40 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, nebent nurodyta kitaip. Atkreipiamas dėmesys į tai, kad naudojimasis dauguma pagrindiniame reglamente išdėstytų procesinių teisių priklauso nuo to, ar šalis pranešė apie save per minėtą laikotarpį.

iii) Išklausymas

Visos suinteresuotos šalys gali būti Komisijos išklaustos per tą patį 40 dienų terminą.

b) *Konkretus atrankos terminas*

- i) 5.1 dalies a punkto i papunktyje ir 5.1 dalies a punkto ii papunktyje nurodytą informaciją Komisija turi gauti per 15 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, jei Komisija ketina konsultuotis su atitinkamomis šalimis, kurios pareiškė norą būti įtrauktomis į galutinę atranką per 21 dieną nuo šio pranešimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
- ii) Visą kitą svarbią atrankai informaciją, kaip nurodyta 5.1 dalies a punkto iii papunktyje, Komisija turi gauti per 21 dieną nuo šio pranešimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
- iii) Atrinktų šalių atsakymus į klausimyną Komisija turi gauti per 37 dienas nuo pranešimo apie jų įtraukimą į atranką dienos.

c) *Konkretus terminas, per kurį turi būti atrinkta rinkos ekonomikos šalis*

Tyrimo šalys gali norėti pateikti savo pastabas apie Jungtinių Amerikos Valstijų, minimų šio pranešimo 5.1 dalies d punkte ir numatytų rinkos ekonomikos šalimi nustatant normaliąją vertę Baltarusijoje ir Ukrainoje, tinkamumą. Šias pastabas Komisija turi gauti per 10 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dienos.

7. Raštu pateikta medžiaga, atsakymai į klausimyną ir susirašinėjimas

Visa suinteresuotų šalių medžiaga ir prašymai turi būti pateikiami raštu (ne elektronine forma, nebent nurodyta kitaip), nurodant suinteresuotos šalies pavadinimą, adresą, el. pašto adresą, telefono ir fakso numerius. Visa konfidenciali suinteresuotų šalių raštu pateikta medžiaga, įskaitant informaciją,

kurios prašoma šiame pranešime, atsakymai į klausimyną ir susirašinėjimas ženklinami žodžiais „*Ribotam naudojimui*“⁽¹⁾, ir, atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 19 straipsnio 2 dalį, kartu pateikiamas ne konfidencialiam naudojimui skirtas variantas, kuris ženklinamas žodžiais „*SUINTERESUOTOMS ŠALIMS SUSIPAŽINTI*“.

Komisijos adresas susirašinėjimui:

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate B
Office: J-79 5/16
B-1049 Brussels
Faksas (32 2) 295 65 05

8. Nebendradarbiavimas

Tais atvejais, kai suinteresuota šalis atsisako leisti naudotis reikalinga informacija, jos nepateikia per nustatytą terminą, arba akivaizdžiai trukdo tyrimui, teigiamos ar neigiamos laikinos ar galutinės išvados pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį gali būti daromos remiantis turimais faktais.

Išsiaiškinus, kad kuri nors suinteresuota šalis pateikė melagingą ar klaidingą informaciją, į tokią informaciją neatsižvelgiama, o remiamasi turimais faktais. Jei suinteresuota šalis nebendradarbiauja arba bendradarbiauja tik iš dalies ir dėl to išvados grindžiamos turimais faktais pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį, rezultatas gali būti mažiau palankus suinteresuotai šaliai nei tuo atveju, jei ji būtų bendradarbiavusi.

9. Tyrimo tvarkaraštis

Pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 5 dalį tyrimas bus baigtas per 15 mėnesių nuo šio pranešimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dienos.

⁽¹⁾ Tai reiškia, kad dokumentas yra tik vidiniam naudojimui. Jis apsaugotas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais 4 straipsnį (OL L 145, 2001 5 31, p. 43). Tai konfidencialus dokumentas pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnį ir 1994 m. PPO Susitarimo dėl GATT VI straipsnio įgyvendinimo (Susitarimo dėl antidempingo) 6 straipsnį.

**Pranešimas pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 27 straipsnio 4 dalį byloje COMP 37.749
Austrian Airlines/SAS bendradarbiavimo susitarimas**

(2005/C 233/08)

(Tekstas svarbus EEE)

1. ĮVADAS

Remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 (¹) 9 straipsniu, Komisija gali nuspręsti — jei ji ketina priimti sprendimą, reikalaujantį, kad pažeidimas būtų nutrauktas, o įmonės pasiūlo savo išipareigojimus dėl Komisijos išankstiniame vertinime iškeltų problemų — padaryti šiuos išipareigojimus privalomus įmonėms. Toks sprendimas gali būti priimamas nustatytam laikotarpiui ir jame daroma išvada, kad tolesniems Komisijos veiksams nebėra pagrindo. Remiantis to paties reglamento 27 straipsnio 4 dalimi, Komisija paskelbia glaustą bylos santrauką ir pagrindinius išipareigojimus. Suinteresuotos šalys gali pateikti savo pastabas per Komisijos nustatytą laikotarpį.

2. BYLOS SANTRAUKA

1999 m. gruodžio 30 d. Scandinavian Airlines System (SAS) ir Austrian Airlines (AuA) informavo Komisiją apie sudarytą bendradarbiavimo susitarimą siekiant gauti atskirąją išimtį pagal reglamento (EB) Nr. 3975/87 5 straipsnio 1 dalį, Sutarties 81 straipsnio 3 dalį ir Sutarties dėl EEE 53 straipsnio 3 dalį. Pagal šį susitarimą šalys bendradarbiavo visuose maršrutuose visame pasaulyje bendrai planuodamos tvarkaraščius, koordinuodamos kainų politiką, maršrutų programas ir pajėgumus. Intensyviausiai buvo bendradarbiaujama skrydžių tarp Austrijos ir Šiaurės šalių (Norvegijos, Švedijos ir Danijos) srityje, kur visoms oro transporto paslaugoms buvo išimtinai taikoma Bendro eismo valdymo sistema (JTS), pagal kurią šalys dalijosi išlaidas ir pajamas. Remiantis reglamento (EB) Nr. 3975/87 5 straipsnio 3 dalimi, 2000 m. liepos 11 d. Komisija paskelbė pranešimą, kuriame trečiosios šalys buvo kviečiamos pateikti savo pastabas dėl susitarimo.

2000 m. spalio 4 d. Komisija paskelbė dokumentą, kuriame išreiškė rimtas abejones dėl susitarimo poveikio konkurencijai. Buvo manoma, kad būtent Bendro eismo valdymo sistema galėjo pašalinti konkurenciją didelėje Austrijos — Šiaurės šalių oro transporto rinkos dalyje, tuo užkertant kelią EB sutarties 81 straipsnio 3 dalies taikymui Viena — Kopenhaga ir Viena — Stokholmas maršrutams.

Gavusios raštą, kuriame išdėstytos rimtos abejonės, šalys nusprendė išspręsti Komisijos iškeltas problemas dėl dvišalio

skrydžių, pakeisdamos bendradarbiavimo susitarimą „riboto bendradarbiavimo susitarimu“ bei rinkodaros ir pardavimų susitarimu. Naujasis susitarimas buvo sudarytas tik dėl dvišalio bendradarbiavimo skrydžių tarp Austrijos ir Šiaurės šalių srityje. Tokiu būdu buvo išspręstos pagrindinės su konkurencija susijusios problemos, iškeltos rašte kuriame išreikštos rimtos abejonės. Tačiau praktikoje šio sprendimo nebuvo galima įgyvendinti.

Po tolesnių diskusijų su Komisijos tarnybomis šalys atsisakė ankstesnio sumanymo susitarti tik dėl dvišalio bendradarbiavimo skrydžių tarp Austrijos ir Šiaurės šalių srityje, ir 2002 m. spalio 24 d. pasirašė „iš dalies pakeistą bendradarbiavimo susitarimą“. Naujasis susitarimas taip pat skirtas dvišaliam bendradarbiavimui skrydžių tarp Austrijos ir Šiaurės šalių srityje. Tačiau priešingai nei iš pradžių pasirašytas bendradarbiavimo susitarimas, „iš dalies pakeistas bendradarbiavimo susitarimas“ nenumato bendrosios įmonės dvišaliams skrydžiams įkūrimo. Pagrindiniai susitarimo elementai yra:

a. Bendrai taikomi paslaugų standartai

Paslaugos teikiamos vienodomis sąlygomis bendrojo kodo skrydžių keleiviams.

b. Bendrojo kodo naudojimas ir bendradarbiavimas tinklo lygmeniu

Bendrojo kodo sutartis pagal šį susitarimą apima visus bendrai šalių pasirenkamus pasaulinius skrydžius. Šalys siekia suderinti geresnes jungtis ir savo atitinkamo avialinijų tinklo pajėgumus, kad užtikrintų geresnes jungtis tarp ir už vidaus rinkų ribų, ir savo bendrame tinkle iki minimumo sumažintų keleivių persėdimui reikalingą laiką. Gali būti sukurti tranzitinių skrydžių principai ir taisyklės, taikytinos už šalių veiklos ribų.

c. Bilietų kainų derinimas ir specialus susitarimas dėl pajamų paskirstymo

Šalys vykdo suderintą kainų politiką, derina maršrutų programas ir pajėgumus. Transportavimo oru bilietų kainos apskaičiuojamos ir paskirstomos tarp šalių kaip numatyta įgyvendinimo susitarime.

(¹) 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (Oficialusis leidinys L 1, 2003 1 4, 1–25 p.).

d. Rinkodara ir pardavimas

Bilietų pardavimo koordinavimą perims atitinkamas vietos vežėjas remiantis suderinta pardavimo ir rinkodaros politika. Šalys susitaria dėl abipusės integracijos į atitinkamos šalies vidaus rinkos bilietų pardavimo programas. Šalys taip pat siekia pasiūlyti viena kitai informacijos telefonu teikimo centro paslaugas.

e. Dažnai skraidančių keleivių programos (FFP)

Šalys pasirašė FFP susitarimą, pagal kurį vienos šalies FFP nariai keliaudami su kitos šalies avialinijomis gali kaupti ir paskui pasinaudoti sukauptais taškais.

Šalių nuomone, pakeistas bendradarbiavimo susitarimas leis joms pagerinti teikiamas paslaugas ir jų platinimą, dėl ko labai sumažės išlaidos. Šalys taip pat teigia, jog, dėl išaugusio pelno, 2002 — 2004 metais sumažėjo skrydžių tarp Kopenhagos ir Vienos bilietų kaina. Vartotojui taip pat būtų patogų, jei būtų suderinti skrydžių tvarkaraščiai, būtų daugiau tiesioginių ir tranzito jungčių, sumažėtų bagažo registravimo operacijų skaičius ir jei būtų kitų aljanso teikiamų privalumų.

Nepaisant kad pirminę bendrąją įmonę pakeitė labai glaudaus bendradarbiavimo susitarimas, iš dalies pakeistas bendradarbiavimo susitarimas vis dar kelia tas pačias konkurencijos problemas dėl Viena — Kopenhaga ir Viena — Stokholmas skrydžių. Atsižvelgiant į tai, kad didelė keleivių dalis priversti skristi tiesioginiais reisais ir nėra tiesioginius skrydžius tarp Austrijos ir Šiaurės šalių galinčių pakeisti reisų, AuA ir SAS bendradarbiavimas gali ir toliau riboti konkurenciją, ypač pakenkdamas skubantiems keleiviams. Viena — Kopenhaga yra vienintelis maršrutas, kuriuo abi šalys iki susitarimo vykdė skrydžius; todėl dėl bendradarbiavimo faktinė konkurencija tarp šalių išnyko. Bendradarbiavimas likusiuose maršrutuose panaikina tik potencialią konkurenciją. Išankstinio rinkos tyrimo metu nebuvo nustatyta, ar kuris nors kitas vežėjas būtų suinteresuotas skrydžių tarp šių miestų vykdymu.

3. PAGRINDINIAI PASIŪLYTI ĮSIPAREIGOJIMAI

Siekdamos išspręsti Komisijos iškeltas problemas dėl konkurencijos, bylos šalys pasiūlė priimti įsipareigojimus. Pateikiamas šių įsipareigojimų aprašymas.

— Įsipareigojimai dėl atskridimų ir išskridimų skaičiaus:

Šalys suteiks galimybę naujam konkurentui atlikti tiek išskridimų ir atskridimų:

— skrydžiams tarp Vienos ir Kopenhagos: iki dviejų (2) per dieną;

— skrydžiams tarp Vienos ir Stokholmo: iki dviejų (2) per dieną.

— Įsipareigojimai dėl vežėjų kaitos:

Šalys sutinka pasirašyti IATA MITA (*Multilateral Interline Traffic Agreement*) susitarimą su naujuoju konkurentu, jei jis nėra įsipareigojęs pagal galiojantį vežėjų kaitos susitarimą. Vežėjų kaitos susitarimui bus taikomi nustatyti IATA principai.

— Specialus susitarimas dėl pajamų paskirstymo:

Naujojo konkurento prašymu, šalys su juo sudaro specialų susitarimą dėl pajamų paskirstymo, su sąlyga, kad dalis kelionės apima vieną iš minėtų maršrutų. Sąlygos lyginamos su tomis, dėl kurių tokio maršruto atžvilgiu buvo susitarta su trečiaisiais aljansui nepriklausančiais ir kitų aljansų vežėjais.

— Įsipareigojimai dėl dažnai skraidančių keleivių programos:

Naujojo konkurento prašymu, šalys jam leis dalyvauti vienoje iš jų dažnai skraidančių keleivių programų.

— Dažnumo sumažinimas:

Šalys pageidauja ribotam laikotarpiui išaldyti savo skrydžių per dieną skaičių.

— Įsipareigojimas palengvinti intermodalinio keleivinio transporto paslaugas

Geležinkelio ar kitos sausumos transporto kompanijos, veikiančios tarp Austrijos ir Danijos/Švedijos/Norvegijos, prašymu, šalys sudaro intermodalinį susitarimą, pagal kurį dalyje maršruto, kuris apima ir intermodalinio partnerio teikiamas sausumos transportavimo paslaugas, per savo tarnybas jos teikia keleivinio oro transporto paslaugas tarp bet kurių iš nustatytų dviejų Europos miestų.

4. KVIETIMAS PATEIKTI PASTABAS

Pasilikdama teisę remtis rinkos tyrimu, Komisija ketina pagal reglamento (EB) Nr. 1/2003 9 straipsnio 1 dalį priimti sprendimą¹, kurio pagrindu pirmiau apibendrinti ir Konkurencijos generalinio direktorato tinklavietėje pateikti išsipareigojimai bus paskelbti privalomais. Remiantis reglamento (EB) Nr. 1/2003 27 straipsnio 4 dalimi, Komisija informuoja, kad suinteresuoti tretieji asmenys gali pateikti savo pastabas dėl siūlomų išsipareigojimų. Pastabas Komisijai reikia pateikti ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo šio paskelbimo dienos.

Pastabas galima siųsti Komisijai elektroniniu paštu (Maria-Jose.-Bicho@cec.eu.int) arba (Fabrizia.Benini@cec.eu.int), faksu (faks.

nr. (32 2) 296 29 11), arba paštu su nuorodos numeriu COMP/37.749 Austrijos avialinijų/SAS bendradarbiavimo susitarimas šiuo adresu:

Directorate-General for Competition,
Antitrust Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

Gali būti, kad vėlesnėje bylos stadijoje bus būtina ar tikslinga išsipareigojimus siūlančioms šalims pateikti pastabų dėl paskelbto rinkos tyrimo dokumento santrauką. Todėl prašome nustatyti bet kokią konfidencialią informaciją ar verslo paslaptis. Į teisėtus prašymus bus atsižvelgiama.

VALSTYBĖS PAGALBA — PRANCŪZIJA**Valstybės pagalba C 27/2005 (ex NN 69/2004) — Nepaprastosios padėties planai vaisių ir daržovių sektoriuje****Kvietimas pateikti pastabas pagal EB Sutarties 88 straipsnio 2 dalį**

(2005/C 233/09)

2005.7.20 d. laiške, pateiktame po šios santraukos kalba, kuria tekstas yra autentiškas, Komisija pranešė Prancūzijai apie savo sprendimą pradėti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą dėl minėtos pagalbos.

Suinteresuotosios šalys gali pateikti pastabų apie pagalbą, dėl kurios Komisija pradeda procedūrą, per vieną mėnesį nuo šios santraukos ir laiško paskelbimo adresu:

Commission Européenne
Direction générale de l'Agriculture et du développement rural
Direction H. Législation agricole
Unité: H.2. Concurrence
Bureau: Loi 130 5/128
B-1040 Bruxelles
Faksas (32-2) 296 76 72

Šios pastabos bus perduotos Prancūzijai. Pastabas pateikusi suinteresuota šalis gali raštu paprašyti neatskleisti jos tapatybės, paraiškoje nurodydama tokio prašymo priežastis.

SANTRAUKA

Komisija išsiaiškino, kad Prancūzijos vaisių ir daržovių sektoriui daugelį metų teikiama valstybės pagalba. Ši pagalba, kurios sumos siekdavo nuo 15 iki 50 milijonų eurų per metus, buvo teikiama iki 2002 metų.

Krizės atveju finansuojamomis priemonėmis buvo siekiama sušvelninti paklausą viršijančios pasiūlos poveikį veiklą vykdant trimis lygiais: išorės rinkų, vidaus rinkos ir perdirbimo.

Išorės rinkose buvo siekiama sumažinti eksporto kainas (eksporto subsidijos), kad prancūziškiems produktams būtų išsaugotos rinkos dalys.

Vidaus rinkoje finansuojamomis priemonėmis buvo siekiama mažinti pardavimo kainas, laikinai saugoti (net ir sunaikinti) dalį derliaus ar skatinti perdirbimą.

Vertinimas

Šiame etape Komisija abejoja dėl šios pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka, nes jos, atrodo, negalima pateisinti kokia nors Bendrijos teisės aktų nuostata dėl valstybės pagalbos žemės ūkio sektoriui, ir todėl ši pagalba galėtų būti paprasta pagalba veiklai, kuri taip pat galėtų trukdyti kitų bendram vaisių ir daržovių rinkai skirtų priemonių organizavimui.

LAIŠKO TEKSTAS

«Par la présente, la Commission a l'honneur d'informer la France qu'après avoir examiné les informations fournies par vos autorités sur la mesure citée en objet, elle a décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE.

I. PROCÉDURE

- (1) Suite à une plainte, la Commission a adressé, le 31 juillet 2002, une lettre à la France pour demander des renseignements sur des aides nationales non notifiées dans le secteur des fruits et légumes que la France serait en train de payer depuis plusieurs années dans le contexte de dispositifs dénommés „plans de campagne“, „plans stratégiques“ ou „plans conjoncturels“.
- (2) Une réunion a eu lieu entre les autorités françaises et les services de la Commission le 21 octobre 2002.
- (3) Par lettre du 26 décembre 2002, enregistrée le 2 janvier 2003, la France a fourni des informations confirmant que de telles aides avaient été octroyées jusqu'à l'année 2002.
- (4) Par lettre du 16 avril 2003, la Commission a demandé à la France de lui fournir un inventaire complet des aides octroyées au titre des plans de campagne, ventilé par mesure et par production, comprenant le montant d'aide destinée à chaque mesure et la durée précise des régimes.
- (5) Par lettre du 30 avril 2003, les autorités françaises ont demandé une extension du délai de réponse à la demande de renseignements de la Commission.
- (6) Par lettre du 22 juillet 2003, enregistrée le 25 juillet 2003, la France a transmis des informations concernant la nature des actions financées ainsi que des tableaux reprenant la répartition des crédits publics affectés aux différentes productions pour la période 1998-2002.
- (7) La mesure a ensuite été incluse dans le registre des aides non notifiées sous le numéro NN 57/05.

II. DESCRIPTION

- (8) Suite à une plainte anonyme, la Commission est entrée en possession de nombreux documents attestant de l'existence d'aides étatiques octroyées dans le secteur des fruits et légumes. Les fonds publics auraient été attribués aux Comités Économiques Agricoles pour la réalisation d'actions de soutien du marché des fruits et légumes.

II.1. Les Comités Économiques Agricoles — composition, mission et financement

- (9) La loi française ⁽¹⁾ fait obligation aux groupements de producteurs agricoles d'adhérer aux Comités Économiques Agricoles, organisations régies par les dispositions de l'article 552-1 et suivants du Code Rural. La mission des Comités Économiques est d'édicter des règles communes à leurs membres afin d'harmoniser les disciplines de production, de commercialisation, de prix et de mise sur le marché des produits ⁽²⁾. Les règles édictées ne sont applicables qu'après approbation du ministre de l'agriculture.
- (10) Les comités économiques agréés sont habilités à percevoir, auprès de chacun de leurs membres (les groupements de producteurs), un droit d'inscription et, à titre de cotisation, une fraction des cotisations perçues par les groupements eux-mêmes ⁽³⁾. Ces cotisations sont rendues obligatoires par les pouvoirs publics.

⁽¹⁾ Notamment la loi du 6 octobre 1982, puis la loi n° 2001-6 du 4 janvier 2001.

⁽²⁾ Loi n° 99-574 du 9 juillet 1999 art. 59 III, IV Journal Officiel du 10 juillet 1999.

⁽³⁾ Décret n° 90-879 du 28 septembre 1990, art. 4 Journal Officiel du 30 septembre 1990.

- (11) Sur la base des documents en possession de la Commission, huit Comités Économiques Agricoles (Rhône-Méditerranée, Grand Sud-Ouest, Corse, Val de Loire, Nord, Nord-Est, Bretagne et Normandie) auraient bénéficié pendant de nombreuses années de fonds publics, fournis notamment par l'Office National Interprofessionnel des Fruits, des Légumes et de l'Horticulture (ONIFLHOR). Ces fonds publics apparaissent dans les comptes des Comités sous la dénomination de „Fonds de développement“, à côté des cotisations obligatoires, dénommées „Parts professionnelles“. Selon les plaignants, avant la réforme de l'OCM fruits et légumes en 1996 ⁽⁴⁾, de fonds publics alimentaient déjà une caisse nationale gérée par l'Association Française des Comités Économiques Agricoles Fruits et Légumes, basée sur les mêmes principes de fonctionnement.

II.2. Les plans de campagne

- (12) Les fonds à la disposition des Comités Économiques ont été utilisés pour le financement de „plans de campagne“, comportant des actions sur les marchés intra- et extra-communautaires visant à faciliter la commercialisation de produits agricoles récoltés en France. Selon les informations fournies par la France, depuis le 1er janvier 2003, aucune action n'a été financée dans le cadre de ces dispositifs.
- (13) En ce qui concerne la nature exacte des actions, dans leur lettre du 26 décembre 2002, les autorités françaises ont expliqué qu'elles visaient à prévenir ou, en cas de crises, à atténuer les effets d'excédents momentanés de l'offre par rapport à la demande en agissant à trois niveaux: marchés extérieurs, marché intérieur et transformation.
- (14) Sur les marchés extérieurs, l'objectif était de maintenir les parts de marché des produits français en permettant aux exportateurs de se positionner sur les marchés stratégiques et de faire face à la concurrence sur les prix. Sur le marché intérieur, les actions financées visaient à dégager le marché soit en proposant des prix plus attractifs, soit en détruisant une partie de la récolte en surnombre ou en l'orientant vers la transformation. Les autorités françaises mentionnent aussi des actions de stockage temporaire de produits en cas de saturation du marché, ainsi qu'un soutien permettant aux entreprises de transformation d'assainir le marché du frais.
- (15) La lettre des autorités françaises du 22 juillet 2003 fournit des tableaux chiffrés qui indiquent les montants affectés aux mesures de „transformation“, „dégagement“, „qualité“, „contractualisation“, „marchés extérieurs“, „stockage“.
- (16) Les documents et informations dont la Commission dispose fournissent des indications plus précises, quoique limitées à certains produits, sur la nature des actions susceptibles d'avoir été financées dans le cadre des plans de campagne.
- (17) Par exemple, pour ce qui est de la production de pommes, une lettre parvenue à la Commission en avril 2002 fait référence à un soutien à l'exportation en dehors de la Communauté qui aurait été octroyé sous couvert d'une aide à la promotion. La mesure consisterait en réalité en l'octroi de rabais à l'acheteur, payés par les autorités françaises par caisse de pommes achetée.
- (18) De plus, d'après d'autres documents, le Comité Économique fruits et légumes du bassin Rhône Méditerranée (BRM) aurait financé en 2000 des actions telles que „coûts de production“, „prix de vente“, „politique de transformation“, „export structurel“, „valorisation export“, „export lors d'un pic de production“, „marchés émergents“, „valorisation marché intérieur“. Dans les secteurs de la pêche et de la nectarine, ces aides semblent avoir été accordées sur base de la quantité produite.
- (19) Certains documents en possession de la Commission indiquent que les autorités françaises étaient informées de la nature douteuse de ces actions au regard du droit communautaire. Elles mêmes qualifiaient ces actions de „largement anti-communautaires“ et signalaient la „menace d'une obligation de faire rembourser par les producteurs les sommes indûment versées“ ⁽⁵⁾. Un compte-rendu du BRM rappelle aussi „le caractère confidentiel des plans stratégiques et le besoin de discrétion nécessaire compte tenu du principe anti-communautaire de ceux-ci“ ⁽⁶⁾.

⁽⁴⁾ Règlement (CE) n° 220/96.

⁽⁵⁾ Compte-rendu de la réunion Fruits et Légumes du 11 avril 2001, éléments de langage du Ministre de l'Agriculture, pièce annexe n° 19.

⁽⁶⁾ Compte-rendu de l'Assemblée Générale de l'OP Pêches du 31 août 2000 à Nîmes, Pièce annexe n° 20.

II.3. Montant des aides

(20) Dans leur lettre du 26 décembre 2002 les autorités françaises ont expliqué que le financement des actions a été assuré par les secteurs concernés en raison de 30 % ou 50 %, la part restante étant financée par les pouvoirs publics. Dans leur lettre du 22 juillet 2003, les autorités françaises ont transmis des tableaux indiquant la répartition des crédits versés au titre de plans de campagne de 1998 à 2002 pour les différents produits et actions. Le tableau ci-dessous reprend les chiffres plus significatifs fournis. Toutefois, il ne ressort pas clairement des informations transmises si les montants indiqués intègrent les cotisations obligatoires des membres des Comités Économiques, ou s'ils se réfèrent uniquement aux fonds ONIFLHOR.

(21) Pour les plans de campagne antérieurs à 1998, les autorités françaises n'ont pas fourni de chiffres.

Montants affectés aux plans au titre des campagnes 1998-2002, ventilés par action

	Transformation	Dégagement	Qualité	Contractualisation	Marchés extérieurs	Stockage	Total (EUR)
1998	5 108 340	10 714 420	3 225 580	235 250	8 060 840	221 905	27 566 400
1999	13 025 110	11 885 470	5 496 140	193 160	18 580 900	1 211 970	50 392 880
2000	9 472 910	8 748 330	5 601 920	648 250	11 496 650	787 110	36 755 100
2001	7 889 590	0	6 557 590	1 121 840	3 254 140	287 500	19 110 680
2002	6 023 660	0	5 294 320	0	3 283 770	731 630	15 333 390

III. APPRÉCIATION

III.1. Présence d'aide au titre de l'article 87, paragraphe 1, du Traité

(22) Selon l'article 87, paragraphe 1, du traité, sauf dérogations prévues par ce traité, sont incompatibles avec le marché commun dans la mesure où elles affectent les échanges entre États membres, les aides accordées par les États ou au moyen de ressources d'État sous quelque forme que ce soit, qui faussent ou qui menacent de fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou certaines productions.

(23) L'article 43 du règlement (CEE) n° 2200 du Conseil du 28 octobre 1996 portant organisation commune des marchés dans le secteur des fruits et légumes ⁽⁷⁾ (OCM), applicable au moment de l'octroi des aides, prévoyait que, sauf dispositions contraires dudit règlement, les articles 92, 93 et 94 du traité (devenus les articles 87, 88 et 89) étaient applicables à la production et au commerce des fruits et légumes.

(24) Pour que une mesure tombe dans le champ d'application de l'article 87, paragraphe 1, du Traité, les quatre conditions suivantes doivent être cumulativement remplies: (1) la mesure doit être financée par l'État ou par le biais de ressources d'État, (2) elle doit concerner de façon sélective *certaines* entreprises ou secteurs de production, (3) elle doit comporter un avantage économique pour les entreprises bénéficiaires, (4) elle doit affecter les échanges intra-communautaires et fausser ou menacer de fausser la concurrence.

(25) À ce stade, les conditions de l'article 87, paragraphe 1, du Traité semblent être réunies.

⁽⁷⁾ JO L 297 du 21.11.1996, p. 1-28.

- (26) En premier lieu, le critère du financement par le biais de ressources d'État est rempli. Les aides sont financées en partie par des ressources tirées du budget général d'État, versées sur le compte de l'ONIFLHOR et distribuées par celui-ci aux différents Comités Économiques, et en partie par des contributions professionnelles rendues obligatoires, perçues par les Comités Économiques.
- (27) En ce qui concerne les contributions professionnelles, elles semblent constituer aussi, *prima facie*, et à ce stade, des ressources d'État, à la lumière de la jurisprudence récente de la Cour, notamment l'arrêt *Pearle* ⁽⁸⁾. Il ressort de cet arrêt que, pour que une mesure financée par des cotisations professionnelles transitant par un organisme public ne tombe pas dans le champ d'application de l'article 87, paragraphe 1, les conditions suivantes doivent être cumulativement remplies:
- (a) Les cotisations doivent être affectées obligatoirement au financement de la mesure;
 - (b) L'organisme public ne doit avoir eu, à aucun moment, le pouvoir de disposer librement de ces ressources;
 - (c) La mesure doit être imputable exclusivement aux membres de l'organisme professionnel en objet, et non pas faire partie d'une politique étatique.
 - (d) Les coûts encourus par l'organisme en question doivent être compensés pleinement par les contributions imposées aux entreprises bénéficiaires (absence d'avantage).
- (28) Dans les documents en possession de la Commission, rien ne semble indiquer, que les contributions étaient affectées obligatoirement aux plans de campagne, ni que les Comités Économiques n'avaient eu, à moment donné, la possibilité de disposer librement de ces ressources. Par contre, le fait que l'État ait apporté une contribution de 50 %, voire de 70 % au financement des plans de campagne semble indiquer clairement que ces dispositifs faisaient partie d'une politique étatique, et dès lors, que les ressources y affectées étaient, dans leur totalité, imputables à l'État. Au vu de ce qui précède, les contributions professionnelles rendues obligatoires doivent aussi, à ce stade, être considérées comme des ressources d'État au sens de l'article 87 du Traité CE.
- (29) En deuxième lieu, les mesures bénéficient exclusivement aux producteurs de fruits et légumes des départements concernés, et sont donc sélectives.
- (30) En troisième lieu, les producteurs en question reçoivent un avantage économique sous forme de financement de différentes actions de soutien au marché (voir paragraphes 13-18 de la décision *supra*). Cet avantage améliore leur position concurrentielle. Selon une jurisprudence établie de la Cour de justice, l'amélioration de la position concurrentielle d'une entreprise résultante d'une aide d'État indique, en règle générale, une distorsion de concurrence vis-à-vis d'autres entreprises qui ne reçoivent pas le même soutien (arrêt 730/79 du 17 septembre 1980, *Philippe Morris/Commission*, Réc. 1980, p. 2671, paragraphes 11 et 12).
- (31) Il convient de rappeler que, compte tenu de l'interdépendance entre les marchés sur lesquels opèrent les opérateurs communautaires, il n'est pas exclu qu'une aide puisse fausser la concurrence intracommunautaire par renforcement de la position concurrentielle des opérateurs (Arrêt de la Cour du 10 décembre 1969. — *Commission/République française*, Affaires jointes 6 et 11-69, paragraphe 20), même si l'aide bénéficie des produits pour l'exportation en dehors de la Communauté (Arrêt de la Cour du 21 mars 1990, affaire C-142/87 — *Belgique/Commission*, paragraphe 35)

⁽⁸⁾ Le dispositif de l'arrêt „*Pearle*“ (Affaire C-345/02, arrêt du 15 juillet 2004) est le suivant: Les articles 92, paragraphe 1, du traité CE et 93, paragraphe 2, du traité CE (devenus 87, paragraphe 1 et 88, paragraphe 3) doivent être interprétés en ce sens que des règlements adoptés par un organisme professionnel de droit public aux fins du financement d'une campagne publicitaire organisée en faveur de ses membres et décidée par eux, au moyen de ressources prélevées auprès desdits membres et affectées obligatoirement au financement de ladite campagne, ne constituent pas une partie intégrante d'une mesure d'aide au sens de ces dispositions et n'avaient pas à être notifiés préalablement à la Commission dès lors qu'il est établi que ce financement a été réalisé au moyen de ressources dont cet organisme professionnel de droit public n'a eu, à aucun moment, le pouvoir de disposer librement.

- (32) En quatrième lieu, le secteur des fruits et légumes est pleinement ouvert à la concurrence intra-communautaire. Par exemple, en 2003 les échanges intra-communautaires de légumes s'élevaient à 8 373 000 tonnes, ceux de fruits à 6 560 000 tonnes. La France est un pays producteur de fruits et légumes parmi les plus importants de l'UE, avec 4 159 000 tonnes de fruits et 6 007 000 tonnes de légumes produits en 2003 ⁽⁹⁾. L'existence d'une OCM dans le secteur souligne d'ailleurs l'importance des échanges intracommunautaires et la sensibilité du marché à toute mesure en faveur de la production dans l'un ou l'autre État membre.
- (33) À ce stade, les actions réalisées dans le cadre des „plans de campagne“ semblent, dès lors, constituer des aides d'État au terme de l'article 87, paragraphe 1, du Traité, d'un montant global qui inclut les ressources transférées par l'ONIFHLOR, plus les cotisations obligatoires.
- (34) Ces aides ne peuvent être déclarées compatibles avec le marché commun que si elles peuvent bénéficier d'une des dérogations prévues par ledit traité.

III.2. Compatibilité de l'aide

- (35) D'après les informations dont dispose la Commission, les plans de campagne prévoyaient des mesures destinées à faire face à de crises causées par un excès d'offre de produits français sur le marché communautaire, notamment par le biais d'un subventionnement des prix de vente, de subventions pour le stockage ou la destruction d'une partie de la récolte, ainsi que d'incitations financières à la transformation du produit frais. Sur les marchés hors Union Européenne, de subventions à l'exportation auraient également contribué à l'écoulement des produits français excédentaires et pouvait renforcer la position concurrentielle des opérateurs. Ces aides semblent avoir été octroyées sur la base du prix et de la quantité produite.
- (36) À ce stade, la Commission nourrit des sérieuses doutes quant à la compatibilité de ces aides avec le marché commun et estime qu'elle constituent de pures aides au fonctionnement. Comme l'a jugé la Cour de Justice et le Tribunal de Première Instance, les aides au fonctionnement, c'est-à-dire les aides qui visent à soulager les entreprises de coûts qu'elles devraient normalement assumer dans la gestion ordinaire de leurs activités, faussent, en principe, la concurrence dans la mesure où d'une part, elles ne facilitent le „développement“ d'aucun secteur économique et, d'autre part, elles procurent au bénéficiaire un support financier artificiel qui fausse de façon durable le jeu de la concurrence et affecte les échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. (Arrêt du Tribunal du 8 juin 1995, affaire T-459/93, Siemens/Commission, Recueil II-1675, paragraphes 48 et 77).
- (37) Il convient aussi de rappeler que les marchés agricoles dans l'Union Européenne sont réglementés de façon exhaustive par le biais d'organisations communes de marché (OCM). Les OCM ont pour tâche, *inter alia*, d'assurer une concurrence loyale entre les opérateurs du secteur concerné à l'intérieur de l'Union Européenne. Des mesures de soutien au marché telles que celles introduites et financées par la France, basées sur les prix et les quantités produites, semblent être en contradiction avec les buts de l'OCM des fruits et légumes, et de nature à interférer gravement avec son fonctionnement.
- (38) Tel que la Cour de Justice l'a souligné à maintes reprises (voir, par exemple, „Pigs marketing board“ — affaire 83/78 du 29 novembre 1978, Recueil 1978, p. 02347, paragraphe 60) toute intervention d'un État membre dans les mécanismes de marché, à l'exclusion de celles qui sont spécifiquement prévues par un règlement communautaire, risquent d'interférer avec le fonctionnement des organisations communes de marché et de créer des avantages injustifiés pour certains groupes économiques dans la Communauté.
- (39) En particulier, dans sa jurisprudence récente, (voir arrêt C-283/03 Kuipers du 26 mai 2005, paragraphes 42, 49 et 53) la Cour a encore une fois rappelé que, dans les domaines couverts par une organisation commune, à plus forte raison lorsque cette organisation est fondée sur un régime commun des prix, les États membres ne peuvent plus intervenir, par des dispositions nationales prises unilatéralement, dans le mécanisme de la formation des prix régis, au même stade de production, par l'organisation commune.

⁽⁹⁾ Source: Eurostat.

- (40) Au cas où les mesures en question constitueraient des aides à l'exportation dans les échanges intra-communautaires, la Commission rappelle que celles-ci faussent directement le jeu de la concurrence et que la Commission les a toujours condamnées fermement ⁽¹⁰⁾.
- (41) À la lumière des considérations exposées ci-dessus, la Commission considère, à ce stade, que les mesures d'aides décrites risquent de ne pas pouvoir bénéficier d'aucune dérogation prévue par le traité, en ce qu'elles semblent fausser la concurrence et ne pas être justifiées au regard de l'intérêt commun.

IV. CONCLUSION

La Commission, après avoir examiné les informations fournies par les autorités françaises, a dès lors décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE en ce qui concerne l'existence et la compatibilité des aides traitées dans la présente décision.

Compte tenu des considérations qui précèdent, la Commission invite la France, dans le cadre de la procédure de l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, à présenter ses observations et à fournir toute information utile pour l'évaluation des mesures en question dans un délai d'un mois à compter de la date de réception de la présente.

En particulier, la Commission invite la France à bien vouloir lui fournir:

- (a) une description détaillée et chiffrée de toutes les mesures financées dans le cadre des plans de campagne, ventilées par départements, à partir de l'année 1992;
- (b) une description, le cas échéant, d'autres mesures qui auraient pu être financées par le biais des contributions professionnelles perçues par les Comités Économiques pendant la même période 1992-2002.

Elle invite vos autorités à transmettre immédiatement une copie de cette lettre aux bénéficiaires des aides.

La Commission rappelle à la France l'effet suspensif de l'article 88, paragraphe 3, du traité CE et se réfère à l'article 14 du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil qui prévoit que toute aide illégale pourra faire l'objet d'une récupération auprès de son bénéficiaire.»

⁽¹⁰⁾ Cinquième rapport sur les aides d'État dans la Communauté européenne, 1997, p. 20.

VALSTYBĖS PAGALBA — DANIJA

Valstybės pagalba C 10/2005 (ex NN 127/2000) — road combus A/S passenger transport

Kvietimas pateikti pastabas pagal EB Sutarties 88 straipsnio 2 dalį

(2005/C 233/10)

(Tekstas svarbus EEE)

2005 m. gegužės 2 d. laišku, skelbiamu kalba, kuria dokumentas yra autentiškas, pateikiamu po santraukos, Komisija Danijai pranešė apie savo sprendimą inicijuoti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą dėl minėtos pagalbos dalies/priemonės.

Komisija nusprendė nepateikti prieštaravimų dėl kai kurių kitų pagalbų ir (arba) priemonių, aprašytų laiške, pateikiamame po šios santraukos.

Suinteresuotosios šalys gali per vieną mėnesį nuo šio laiško santraukos paskelbimo savo pastabas dėl pagalbos ir (arba) priemonių, dėl kurių Komisija pradeda procedūrą, pateikti adresu:

Commission européenne
Direction générale des Transports et de l'Energie
Direction A Affaires générales et Ressources
Bâtiment DM 28, Bureau 6/100
B-1049 Bruxelles
Faksas (32 2) 29 64 104

Šios pastabos bus perduotos Danijai. Pastabas pateikusi suinteresuotoji šalis gali raštu paprašyti užtikrinti jos tapatybės konfidencialumą, pateikusi tokio prašymo priežastis.

SANTRAUKOS TEKSTAS

kronų 2001m.; pardavimo sutartyje numatytos garantijos, neviršijančios 51 mln. Danijos kronų sumos.

1. Procedūra:

2001 m. kovo 28 d. sprendimu SG(2001) D/287297 (toliau — pradinis sprendimas) Komisija nusprendė neteikti prieštaravimų dėl priemonių. 2004 m. kovo 16 d. sprendimu Pirmosios instancijos teismas panaikino pradinį sprendimą „kuriame tvirtinama, kad Danijos valdžios suteikta pagalba kapitalo injekcijų forma *Combus A/S* [...] yra suderinama su bendrąja rinka“. ⁽¹⁾

2. Priemonės, dėl kurios Komisija pradeda procedūrą, aprašymas:

- **nacionalinis teisinis pagrindas:** Danish act No. 1046 of December 23, 1998.
- **pagalbą skirianti institucija valstybėje narėje:** Danijos vyriausybė
- **pagalbos forma:** kapitalo didinimas, paskolos skyrimas, įvairios garantijos
- **trukmė:** neapibrėžta
- **pagalbos gavėjas(-ai):** bendrovė *Combus SA*
- **tikslas:** pagalba restruktūrizacijai siekiant privatizuoti
- **biudžetas, pagalbai finansuoti skirtų išteklių kilmė ir dydis (per metus):** dviejų dalių *ad hoc* priemonės: 300 mln. Danijos kronų 1999 m. ir 240 mln. Danijos

3. Priemonės įvertinimas:

Privatizavimo metu *Combus* 1999 ir 2001 metais gavo finansinę valstybės paramą. Todėl kyla klausimas, ar šie du įnašai yra valstybės pagalba ir ar jie yra viena priemonė, ar dvi atskiros priemonės. Pagal Pirmosios instancijos teismą (PIT), atitinkamos detalės, padedančios atsakyti į šį klausimą, yra „tų įnašų *chronologinė tvarka*, jų tikslas ir įmonės filialo padėtis tuo metu, kai buvo priimti sprendimai padaryti kiekvieną iš atitinkamų įnašų.“ ⁽²⁾ Pagal Komisijos turimą informaciją nėra įmanoma nustatyti, ar šie du mokėjimai yra du vieno finansavimo etapai, ar ne.

Šis finansavimas nėra pagalba kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje, jei Danija veikė kaip privatus rinkos ekonomikos investuotojas. Danijos vyriausybė mano, kad „racionalaus rinkos investuotojo principas taip pat taikomas tada, kai naujo kapitalo injekcija grindžiama Vyriausybės (patronuojančios bendrovės) patikimumo rinkoje apsaugojimu, žr. 1991 m. kovo 21 d. sprendimą byloje C-303/88, *Italija v. Komisija*, Rink. 1991 I, 1433 p., 21 dalis.“, ir kad *Combus* bankrotas, kuris būtų buvęs neišvengiamas, jei nebūtų paskirtos išmokos, būtų sugadinęs Danijos, kaip profesionalios investuotojos, reputaciją. Todėl ji daro išvadą, kad privatus investuotojas jos vietoje būtų veikęs taip pat.

⁽¹⁾ 2004 m. kovo 16 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas, *Danske Busvognmaend*, byla T-157/01, konstatuojamoji dalis 119 (toliau – nutarimas dėl *Combus*).

⁽²⁾ 1998 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas, byla T-11/95 „*BP Chemicals Limited prieš Europos Bendrijų Komisiją*“, paskelbtas Rinkinyje 1998 II-3235; 171 konstatuojamoji dalis.

Komisija **abejoja**, ar esant tokioms pačioms sąlygoms, **privatus investuotojas būtų priėmęs tokį patį sprendimą**. Ji atkreipia Danijos valdžios dėmesį į tai, kad investuojant kapitalą, rūpinimąsi valstybės reputacija Teismas laiko pagrįstu tik tuo atveju, jei tuo pat metu įmonė turi ilgalaikę gyvybingumo ir rentabilumo perspektyvą; tai nebuvo įtikinamai įrodyta. Todėl Komisija negali atmesti galimybės, kad bent viena iš dviejų, o gal net abi išmokos, ar tai būtų viena, ar dvi atskiros priemonės, yra valstybės pagalba pagal 87 straipsnio 1 dalį.

Tokia pagalba galėtų būti suderinama su bendrąja rinka pagal Reglamentą 1191/69 arba pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą, kaip tai apibrėžta gairėse dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti. ⁽³⁾

1. Suderinamumas pagal Reglamentą 1191/69

Pagal Reglamentą 1191/69, valstybėms narėms leidžiama pasirinkti vieną iš dviejų būdų viešųjų paslaugų transporto sektoriuje teikimui organizuoti:

- sudarant viešųjų paslaugų sutartis, kaip tai apibrėžta Reglamento 1 straipsnio 4 dalyje ir V skirsnyje,
- arba nustatant su viešąja paslauga susijusius išpareigojimus transporto įmonėms pagal Reglamento 1 straipsnio 5 dalyje ir II, III ir IV skirsniuose numatytą schemą

Autobusų transporto sektoriuje Danija pasirinko viešųjų paslaugų sutartis.

Pagal PIT, sudarius viešųjų paslaugų sutartį, negalima skirti kompensacijų už su viešąja paslauga susijusių išpareigojimų nustatymą ⁽⁴⁾.

Jei pasirodo, kad kaina, dėl kurios abi šalys susitarė, yra per maža, atsakinga už sutarties vykdymą įmonė gali, remdamasi Reglamento 1191/69 14 straipsnio 4–6 dalimis, nutraukti sutartį apie tai išpėjusi prieš tris mėnesius. Kompetentingos institucijos gali įpareigoti įmonę sutartį vykdyti dar vienerius metus ir skirti kompensaciją, kurios dydis apskaičiuojamas naudojant Reglamento II, III, ir IV skirsniuose nustatytus metodus. Tik tokiu atveju galima kompensacija už su viešąja paslauga susijusių išpareigojimų nustatymą, kai sudaromos viešųjų paslaugų sutartys. *Combust* nenutraukė savo viešųjų paslaugų sutarčių; todėl taikyti Reglamento

1191/69 II, III, ir IV skirsnių nuostatų, kad finansavimas, kurį gavo *Combust*, būtų laikomas suderinamu su bendrąja rinka, negalima.

Taigi Komisija atmeta faktą, kad šie finansavimai yra suderinami su bendrąja rinka pagal Reglamentą 1191/69.

2. Suderinamumas pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą, kaip tai apibrėžta gairėse dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti

Gairių 3.2 punkte nustatytos tokios sąlygos, kurioms esant galima leisti teikti restruktūrizavimo pagalbą:

- Įmonė turi būti laikoma sunkumus patiriančia įmone (a)
- Pagal restruktūrizavimo planą turi būti įmanoma per tinkamą laikotarpį atkurti ilgalaikį įmonės gyvybingumą (b)
- Turi būti imtasi priemonių kiek įmanoma daugiau sušvelninti neigiamas tokios pagalbos pasekmes konkurentams (c)
- Pagalba turi apsiriboti griežtu minimumu, reikalingu restruktūrizavimui įvykdyti (d)
- Perduodamos reguliarios ir išsamios ataskaitos turi Komisiją įtikinti, kad restruktūrizavimo planas įgyvendinamas tinkamai (e)
- Restruktūrizavimo pagalba turi būti teikiama tik vieną kartą (f)

Combust yra sunkumus patirianti įmonė, kaip tai numatyta gairėse (a). Danijos vyriausybė pateikė *Combust* restruktūrizavimo planą.

Pagal PIT, „Komisijos aiškinimas [jos pradiniam sprendime] turi būti laikomas rimtos abejonės išraiška dėl *Combust* gyvybingumo pagal [EB sutarties 87 straipsnį] ir pagal gaires; abejonė, kurios Komisija neįtaria pareigos išsklaidyti, nes jos nuomone EB sutarties 73 straipsnis teikia pakankamą teisinį pagrindą minimai pagalbai suteikti. Kadangi šia nuostata negalima remtis [...], [X] Danijos kronų įnašui ginčijamame sprendime nebėra pateisinančio pagrindo. [...] Todėl *Combust* gyvybingumas niekaip negali būti laikomas pripažintu. ⁽⁵⁾“. Esant tokiai PIT išvada, Komisijai belieka konstatuoti, kad ji **abejoja dėl *Combust* ekonominio gyvybingumo po numatyto restruktūrizavimo**. (b)

⁽³⁾ OL C 288, 1999 10 9, p. 2. 1999 m. variantas taikomas pagal pereinamojo laikotarpio 2004 m. gairių nuostatas, OL 244, 2004 10 1, p. 1, 103 ir 104 dalys.

⁽⁴⁾ Prieš tai cituota „Combust“ byla, 79 konstatuojamoji dalis.

⁽⁵⁾ Prieš tai cituota „Combust“ byla, 114 ir 115 konstatuojančiosios dalys.

Danijos valdžios atstovai mano, kad išimtinai šiuo atveju priemonės neigiamoms tokios pagalbos pasekmėms konkurentams kaip įmanoma sušvelninti nėra būtinos, kadangi *Combust* sutarčių galiojimas laipsniškai baigiasi (2003 m. pabaigoje pasibaigė maždaug 50 % sutarčių galiojimas, paskutinės sutarties galiojimas baigsis 2006 m. pabaigoje), o *Arriva*, įmonė, kuriai restruktūrizavimo metu buvo perduota *Combust*, neplanuoja išlaikyti rinkos dalies, lygios *Arriva* ir *Combust* turimoms rinkos dalims įmonės perėmimo metu (apie 50 %). Komisija **abejoja, ar remiantis konkrečiomis šio atvejo aplinkybėmis galima nesiiyti priemonių neigiamoms pagalbos pasekmėms konkurentams kaip įmanoma sušvelninti**, ypač atsižvelgiant į tai, kad *Combust* konkurentai, kuriems atstovauja *Danske Busvognmænd*, nusprendė užginčyti pagalbą teikti leidžiantį Komisijos sprendimą (c).

Komisija taip pat abejoja, **ar priemonė (ar priemonės) apsiriboja griežtu minimumu, reikalingu** restruktūrizavimui įvykdyti. Danijos valdžios atstovų nuomone, su šia pagalba *Arriva* rentabilumas pasiektų 10 % investuoto kapitalo, o tai yra minimumas tokios rūšies investicijoms. Komisija konstatuoja, kad šiame etape ji neturi reikalingos informacijos patikrinti, ar viešoji pagalba nevirsija griežto minimumo, reikalingo *Combust* restruktūrizavimui įvykdyti. (d).

Danijos vyriausybė sutiko pateikti Komisijai metinę ataskaitą, kad Komisija galėtų įvertinti, ar restruktūrizavimo planas įgyvendinamas laikantis Danijos valdžios įsipareigojimų. Komisija gavo 2001 m. ir 2002 m. ataskaitas, kurios rodo, kad restruktūrizavimo plano laikomasi buvo (e).

Prieš tai restruktūrizavimo pagalba *Combust* suteikta nebuvo. Jei abi išmokos yra dvi vienos pagalbos dalys arba jei išmokėdama pirmąją ar antrąją išmoką Danija veikė kaip būtų veikęs privatus rinkos ekonomikos investuotojas, Komisija mano, kad buvo laikomasi principo „vieną ir paskutinį kartą“. Jei abi išmokos laikomos dvejom skirtingomis priemonėmis ir jei nei išmokėdama pirmąją, nei antrąją išmoką Danija neveikė kaip būtų veikęs privatus rinkos ekonomikos investuotojas, tai principo „vieną ir paskutinį kartą“ nebuvo laikomasi (f).

RAŠTO TEKSTAS

»Komisijai skal herved meddele Danmark, at den efter at have undersøgt de oplysninger, som myndighederne har fremsendt om den omhandlede støtte/foranstaltning, har besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2.

1. SAGSFØRSEL

1. de havde til hensigt at yde økonomisk støtte til det statsejede busselskab *Combust A/S* i forbindelse med *Arriva* Danmarks overtagelse af det. Som anført i brevet og drøftet på et uformelt møde den 30. juni 1999 havde den danske stat allerede i 1999 foretaget en ikke anmeldt kapitaltilførsel til *Combust A/S*.
2. Forud for denne meddelelse havde Kommissionen modtaget et brev af 25. juni 1999 og en klage af 11. november 1999 fra brancheorganisationen *Danske Busvognmænd* (⁽⁶⁾), hvori den rejste indsigelse mod den økonomiske støtte, som *Combust* havde fået tidligere, og en økonomisk støtte, som muligvis ville blive ydet i nær fremtid.
3. Kommissionen anmodede om yderligere oplysninger ved brev af 15. december 2000, og fik svar fra de danske myndigheder den 18. december 2000. Myndighederne fremsendte flere oplysninger ved brev af 8. januar 2001. Kommissionen anmodede om yderligere oplysninger den 9. januar 2001 og fik svar fra myndighederne samme dag. De danske myndigheder fremsendte flere oplysninger ved brev af 23. januar 2001 og 26. februar 2001. Den danske Konkurrencestyrelse fremsendte også oplysninger ved brev af 20. december 2000.
4. De danske myndigheder og Kommissionens tjenestegrene afholdt møder i Bruxelles den 23. november og 19. december 2000 og i København den 4. og 15. januar 2001.
5. Ved beslutning SG(2001) D/287297 af 28. marts 2001, i det følgende benævnt „den oprindelige beslutning“, besluttede Kommissionen efter en indledende undersøgelse ikke at gøre indsigelse mod de anmeldte foranstaltninger, fordi den mente,
 - at der ikke var tale om statsstøtte (godtgørelse for udgifter til pensionsbidrag), eller
 - at de var forenelige med fællesmarkedet enten i henhold til EF-traktatens artikel 73 eller i henhold til artikel 87, stk. 3, litra c), kombineret med Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, i det følgende benævnte „rammebestemmelserne“, eller (⁽⁷⁾)
 - at de var forenelige med fællesmarkedet i henhold forordning (EØF) nr. 1191/69.
6. Beslutningen blev offentliggjort i EF-Tidende den 5. maj 2001 (⁽⁸⁾). Ved brev af 8. maj 2001, modtaget den 15. maj 2001, underrettede Kommissionen *Danske Busvognmænd* om beslutningen.

(⁽⁶⁾) Denne brancheorganisation repræsenterer over 90 % af det antal virksomheder, der udfører regional kollektiv bustransport i Danmark.

(⁽⁷⁾) EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2.

(⁽⁸⁾) EFT C 133 af 5.5.2001, s. 21.

7. Ved brev af 6. november 2002, modtaget af Kommissionen den 12. november 2002, og brev af 19. januar 2004, modtaget af Kommissionen den 20. januar 2004, underrettede de danske myndigheder Kommissionen om, hvordan omstruktureringsplanen for Combust var gennemført.

8. Den 11. juli 2001 anlagde Danske Busvognmænd sag ved Retten i Første Instans med påstand om annullering af Kommissionens beslutning af 28. marts 2001. Ved dom af 16. marts 2004 annullerede Retten i Første Instans den oprindelige beslutning, „i det omfang den fastslår, at den støtte, som de danske myndigheder ydede Combust A/S i form af kapitalindskud på 300 mio. DKK og 240 mio. DKK, er forenelig med fællesmarkedet“⁽⁹⁾.

9. Hvad angår kapitalindskuddet på 300 mio. DKK, fandt Retten, at den oprindelige beslutning „er behæftet med en fejl, i det omfang det antages, at udbetalingen af beløbet på 300 mio. DKK udgør en kompensation for forpligtelser til offentlig tjeneste i den forstand, hvori dette udtryk anvendes i artikel 2 og artikel 10-13 i forordning nr. 1191/69. [...] Den anfægtede beslutning må derfor annulleres, i det omfang den godkender, at der udbetales et beløb på 300 mio. DKK på grundlag af denne forordning, uden at det er nødvendigt at tage stilling til de øvrige anbringender, som er fremført vedrørende dette punkt.“⁽¹⁰⁾.

10. Hvad angår kapitalindskuddet på 300 mio. DKK, fandt Retten for så vidt angår artikel 73, at „medlemsstaterne ikke længere er berettiget til at påberåbe sig artikel 73 EF uden for de tilfælde, som er omhandlet i den afledte fællesskabsret. For så vidt forordning nr. 1191/69 ikke finder anvendelse, og udbetalingen af beløbet på 300 mio. DKK er omfattet af artikel 87, stk. 1, EF, er det således Rådets forordning (EØF) nr. 1107/70 af 4. juni 1970 om støtte, som ydes inden for sektoren for transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje (EFT 1970 II, s. 309), der udtømmende opregner de betingelser, hvorunder medlemsstaternes myndigheder kan tildele støtte i henhold til artikel 73 EF⁽¹¹⁾. Herefter må nærværende anbringende tages til følge, i det omfang det er rettet imod Kommissionens godkendelse af udbetalingen af 300 mio. DKK på grundlag af artikel 73 EF“⁽¹²⁾.

11. Hvad angår anvendelsen af EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), kombineret med rammebestemmelserne, fandt Retten, „at den anfægtede beslutning ikke kan fortolkes således, at Kommissionens medlemmer som kollegium har givet en klar, ubetinget og endelig godkendelse af betalingen af beløbet på 240 mio. DKK i henhold til artikel 87, stk. 3, litra c), EF og rammebestemmelserne. Kommissionens argumentation må derimod forstås som udtryk for en alvorlig tvivl om, hvorvidt Combust var rentabel ifølge nævnte traktatbestemmelse og

rammebestemmelserne, hvilken tvivl Kommissionen imidlertid ikke anså sig for forpligtet til at afklare, når den fandt, at artikel 73 EF udgjorde et tilstrækkeligt retsgrundlag til at godkende støtten. Da den sidstnævnte bestemmelse imidlertid ikke kan påberåbes i denne forbindelse (jf. ovenfor i præmis 100 og 101), indeholder den anfægtede beslutning ikke noget gyldigt grundlag for at godkende udbetalingen af beløbet på 300 mio. DKK. Af det anførte følger, at godkendelsen af betalingen på 240 mio. DKK i det hele må annulleres, uden at det er nødvendigt at tage stilling til de øvrige anbringender, der er fremført på dette punkt“⁽¹³⁾.

12. Den 11. januar 2005 mødtes Kommissionens tjenestegrene med de danske myndigheder for at få yderligere oplysninger om udviklingen i Arriva/Combust-sagen, siden den oprindelige beslutning blev vedtaget.

2. BESKRIVELSE AF STØTTEN

2.1. Det danske busmarked

13. Det danske marked for kollektiv bustransport er opdelt i to områder, hovedstadsområdet og resten af landet uden for hovedstadsområdet.

14. I hovedstadsområdet har Hovedstadens Udviklingsråd, hvori amtsrådene og Københavns og Frederiksbergs Kommunalbestyrelser alle er repræsenteret, ansvaret for at forestå ruteplanlægning, fastlægge kørselsomfang, linjeføring, køreplanlægning, busterminaler, busmateriel og sørge for udførelsen af den kollektive personbefordring. Buskørslen udbydes normalt i licitation. Alternativt kan Hovedstadens Udviklingsråd beslutte at lade den udføre med egne busser.

15. Uden for hovedstadsområdet varetages busdriften af amtsrådene og kommunalbestyrelserne. I nogle tilfælde har de oprettet amts- eller fælleskommunale trafikvirksomheder, som har pligt til at sørge for, at buskørslen bliver udført i overensstemmelse med planen. Disse transportvirksomheder eller også de respektive amtsråd og kommunalbestyrelser overlader efter udbud normalt busdriften til private og offentlige busvirksomheder. Alternativt kan de beslutte at udføre kørslen med egne busser.

16. De lokale myndigheder har udliciteret hovedparten af den regionale bustrafik. Liberaliseringen af busmarkedet indledtes i 1990 for Hovedstadsområdet (HT) og i 1994 for resten af landet. Tabel 1 viser, hvor stor en procentdel af markedet, der var udliciteret i de enkelte amter i 1999, som var det år, hvor den danske stat iværksatte første del af de finansielle foranstaltninger til fordel for Combust.

⁽⁹⁾ Dom af 16. marts 2004 afsagt af Retten i Første Instans, Danske Busvognmænd, sag T-157/01, dommens konklusion (i det følgende benævnt „Combust-dommen“).

⁽¹⁰⁾ Combust-dommen, præmis 83 og 99.

⁽¹¹⁾ Dom i sagen Altmark Trans mod Regierungspräsidium Magdeburg, præmis 107 og 108.

⁽¹²⁾ Combust-dommen, præmis 100 og 101.

⁽¹³⁾ Combust-dommen, præmis 114 ff.

Tabel 1. Udlicitering af amternes bus trafik (i procent) og antal operatører pr. amt i 1999

Amt/Trafik selskab	Udliciteret	Antal operatører
Hovedstadsområdet (HT)	96	8
Nordjylland	100	27
Fyn	100	1
Viborg	21	5
Bornholm	100	6
Ringkøbing	100	10
Storstrøm	100	6
Vestsjælland	100	7
Vejle	100	9
Ribe	35	1
Århus	100	15
Sønderjylland	100	13

Kilde: Konkurrencestyrelsen.

Bus trafik, som visse kommuner udfører inhouse, er ikke medtaget i beregningen.

17. Det danske busmarked er præget af nogle få store selskaber og mange små lokale selskaber. Da de foranstaltninger, der er omhandlet i denne beslutning, blev gennemført, var Combus det eneste landsdækkende busselskab. Arriva Danmark var det næststørste selskab. Skønt det kun er repræsenteret i nogle få amter, er det den største operatør i Hovedstadsområdet, hvilket forklarer dets store markedsandel.

18. Som det fremgår af tabel 2, havde Combus i 2000 en markedsandel på 33 % mod 40 % i 1999 (målt i procent af et selskabs antal køreplan timer), mens Arrivas markedsandel i 2000 var på 23 % ⁽¹⁴⁾.

Tabel 2. Markedsandele i Danmark i 2000 målt i procent af antal køreplan timer

Operatør	Markedsandel
Combus	33 %
Arriva Danmark A/S	23 %
Connex A/S	13 %

⁽¹⁴⁾ I 2004 efter salget af Combus til Arriva og det efterfølgende salg af en del af Combus til Connex havde både Connex og Arriva hver en markedsandel på ca. 33 % af det danske busmarked, mens ca. 100 offentlige og private små operatører måtte deles om de resterende 34 %.

Operatør	Markedsandel
City Trafik A/S	8 %
Andre operatører	23 %

Kilde: Trafikministeriet.

Alle andre operatører har en markedsandel på under 5 %.

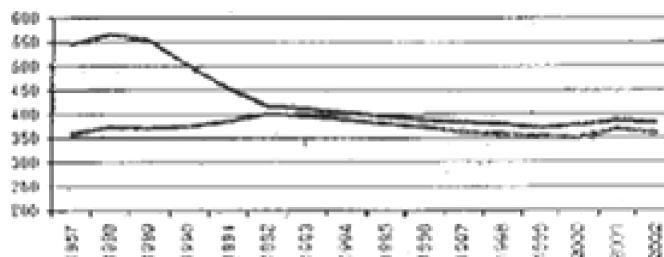
19. Kontrakterne løber normalt i en periode på op til fem år, efter at busdriften er indledt. Amterne kan kræve nogle af kontrakterne forlænget med op til 3 år på samme vilkår. Der er derfor en ganske hurtig udskiftning af operatører, og der er mulighed for regelmæssige ændringer af markedsandele.
20. Ifølge kontrakterne fastsætter de lokale myndigheder taksterne og modtager provenuet fra billetsalget. Operatørerne får udbetalt et fast beløb pr. køretime, som er identisk for alle kontrakter, plus et tillæg, som er forskelligt for de enkelte kontrakter, og som fastsættes ved udbud. I 1999 og 2000 androg provenuet fra billetsalget lidt over 50 % af det beløb, som amtsrådene skulle betale busselskaberne som vederlag for busdriften. De lokale myndigheder finansierer differencen over skatterne.
21. Det gennemsnitlige tillæg, som de lokale myndigheder udbetalte pr. køretime, faldt betydeligt i perioden 1994-2000. I gennemsnit faldt det med 18 %. Derfor faldt prisen pr. køretime (dvs. summen af grundbeløbet og tillægget) fra 383 DKK til 315 DKK (i 1994-priser), jf. tabel 3.

Tabel 3. Licitationer og gennemsnitspriser 1994-2000

År	Gennemsnitlig timebetaling til busoperatøren (DKK)	Antal ruter — hele markedet (Danmark)	Antal udliciterede ruter pr. år
1994	383	2 791	345
1995	368	2 786	448
1996	352	2 799	761
1997	337	2 777	237
1998	322	2 803	792
1999	322	2 799	718
2000	315	2 800	839

22. Diagram 1 viser udviklingen i udbudspriserne (i DKK) fra 1997 til 2002 (seneste foreliggende data), som var stabil fra 2000 til 2002 efter privatiseringen af Combust.

Diagram 1: Gennemsnitlige udbudspriser i det storkøbenhavnske område og i resten af landet i 1997-2002

Den øverste linje viser priserne i det storkøbenhavnske område, og den nederste linje viser priserne i resten af landet. Kilde: Trafikministeriet.

2.2. Selskaberne

2.2.1. Arriva plc

23. ARRIVA PLC ER ET PRIVAT SELSKAB INDEN FOR BUSTRANSSPORT, SOM HAR SÆDE I DET FORENEDE KONGERIGE OG ER BØRSNOTERET I LONDON. I 1999 HAVDE ARRIVA PLC EN ÅRSOMSÆTNING PÅ 1,5 MIA. GBP OG Knap 31 000 ANSATTE. HOVEDAKTIVITETEN ER BUSTRAFIK I OG MELLEM BYER, LOKALTRANSPORT I LANDDISTRIKTER, EFTERSPØRGSELSBESTEMT TRANSITKØRSEL, NÆRTRAFIK SAMT EKSPRESBUSKØRSEL I ENGLAND, SKOTLAND OG WALES. DESUDEN HAR VIRKSOMHEDEN RUTEBUS-, TURISTBUS- OG EFTERSPØRGSELSBESTEMT BUSDRIFT OG HANDICAPTRANSPORT I DANMARK, NEDERLANDENE, SPANIEN OG SVERIGE. AKTIVITETERNE UDEN FOR DET FORENEDE KONGERIGE TEGNER SIG FOR 30 % AF OMSÆTNINGEN FRA BUSDRIFT, OG ARRIVA PLC ER EUROPAS TREDJESTØRSTE PRIVATE BUSOPERATØR. DERUDOVER HAR ARRIVA PLC BETYDELIGE AKTIVITETER INDEN FOR BILUDLEJNING I DET FORENEDE KONGERIGE MED 38 UDLEJNINGSTEDER OG EN UDLEJNINGSBILPARK PÅ CA. 8 500 KØRETØJER.

24. Med købet af Unibus i 1997 kom Arriva plc ind på det danske marked. Unibus havde da en markedsandel på ca. 8 % af de udliciterede busruter i København og var desuden den største private leverandør af specialiseret handicaptransport i København. Endvidere havde Unibus aktiviteter på Sjælland og i Jylland.
25. I marts 1999 købte Arriva plc Bus Danmark, som blev fusioneret med Unibus og fik navnet Arriva Danmark, i det følgende benævnt „Arriva“. Arriva deltager også i et joint venture om drift af Københavns metro, som blev sat i drift i oktober 2002.

2.2.2. Combust A/S

26. Combust A/S, i det følgende benævnt „Combust“, var et 100 % statsejet aktieselskab, indtil det blev købt af Arriva plc i 2000. Selskabet drev en række regionale og lokale

busruter i Danmark og var oprindeligt en del af DSB. Ved lov nr. 232 af 4. april 1995 („Lov om DSB Busser A/S“) ⁽¹⁵⁾ blev det oprettet som aktieselskab med DSB som ejer. Det nye selskab fik navnet DSB Busser A/S. Selskabets startkapital var på 65 mio. DKK, som blev tegnet ved, at DSB Busser A/S overtog DSB's busvirksomhed omfattende DSB's busmateriel og alle andre DSB-aktiver, der alene anvendtes i forbindelse med buskørsel.

27. DSB ejede alle selskabets aktier indtil udgangen af 1996, hvor det ved en lov blev overdraget til Trafikministeriet ⁽¹⁶⁾. I 1997 ændrede selskabet navn til Combust A/S. I 1998 vedtog Folketinget en lov om bemyndigelse af staten til at afhænde alle sine aktier i Combust med henblik på privatisering.
28. Pr. 31. december 1999 havde Combust en buspark på 1 270 busser mod 810 i 1995. Det gennemsnitlige antal ansatte voksede fra 1 932 i 1995 til 3 132 i 1999. I starten af 2001 havde Combust 41 kontrakter med amtsrådene om at udføre buskørsel. De fleste af disse kontrakter udløber efter 2002, jf. tabel 4.

Tabel 4. Combust' kontrakter i starten af 2001

Udløbsdato	Antal kontrakter	Antal busser i kontrakterne	Gennemsnitlig kontraktpris (løbende priser)	Samlet kontraktværdi (i mio. DKK)
2001	4	127	344	117,9
2002	14	308	354	694,2
2003	5	128	374	542,3
2004	10	154	345	592,8
2005	3	82	326	414,1
2006	5	104	375	628,0
I alt	41	903	—	2 989,2

⁽¹⁵⁾ Lov nr. 232 af 4. april 1995.

⁽¹⁶⁾ Lov nr. 1232 af 27. december 1996.

29. Combust har en række datterselskaber:

- Combust Ejendomme ApS, som har ansvaret for ejendommene
- 9 selskaber med ansvar for intern leasing.

2.3. Den danske stats økonomiske støtte til Combust

30. Formålet med den økonomiske støtte til Combust var at løse to forskellige problemer. For det første havde Combust fra sin tid som en del af DSB overtaget et stort antal ansatte, der havde tjenstemandsstatus (2.3.1.). For det andet begyndte Combust at lide store tab mod slutningen af 1990'erne, primært på grund af en dårligt ledet ekspansion af selskabets ruter. De statslige myndigheder besluttede at løse det andet problem ved at omstrukturere selskabet med henblik på i sidste ende at sælge det til en privat investor (2.3.2).

2.3.1. Støtte til dækning af øgede driftsomkostninger som følge af forpligtelsen til at beskæftige tjenstemænd

31. De fleste Combust-chauffører var tidligere DSB-ansatte med tjenstemandsstatus. Ifølge dansk lov indebærer det en god pensionsordning og ret til løn i 3 år i tilfælde af opsigelse. Disse betingelser var meget mere fordelagtige end betingelserne i overenskomsterne mellem chaufførernes fagforeninger og Danske Busvognmænd. Det var derfor meget dyrere for Combust at beskæftige chauffører med tjenstemandsstatus end overenskomstansatte chauffører.
32. Da Combust blev oprettet i 1995, havde det 1 600 ansatte, hvoraf 750 var overenskomstansatte og 850 tjenstemænd. Da det var dyrere at have de pågældende beskæftiget som tjenstemænd end som overenskomstansatte, udviste Combust' åbningsbalance et beløb på 140 mio. DKK, som blev hensat af den danske stat til dækning af selskabets merudgifter til de tjenstemandsansatte.
33. Ved lov nr. 1046 af 23. december 1998, der bemyndigede staten til at sælge sine aktier i Combust, fik staten også hjemmel til at afholde udgiften til et engangsvederlag til de tjenstemænd, som var ansat hos Combust, og som ville opgive deres tjenstemandsrettigheder og overgå til overenskomstansættelse i selskabet. I september 1998 indgik staten en aftale med Dansk Jernbaneforbund om vilkårene for overgangen fra tjenstemandsansættelse til overenskomstansættelse. Ifølge aftalen fik tjenstemændene valget mellem at overgå til overenskomstansættelse i Combust pr. 1. april 1999 eller at vende tilbage til anden passende ansættelse i DSB. Tjenstemændene ville som kompensation for at frskrive sig deres tjenstemandsrettigheder modtage et engangsvederlag. Ca. 550 af tjenstemændene valgte at tage mod dette tilbud, og den danske stat udbetalte 100 mio. DKK som kompensation i april 1999.

2.3.2. Økonomisk støtte til Combust med henblik på privatisering

34. Efter at Combust var blevet adskilt fra DSB, indledte selskabet en aggressiv ekspansionspolitik. I løbet af tre år øgedes omsætningen med over 40 % (jf. tabel 5). De kontrakter, som selskabet havde vundet ved udbud i de år, og som dannede grundlaget for ekspansionspolitikken, viste sig dog at være urentable og resulterede i store underskud. I 1998 fik selskabet et underskud på 141 mio. DKK, og i 1999 blev situationen forværret yderligere, jf. tabel 5.

Tabel 5. Overskud/underskud: Combust A/S 1995 — 2000

Mio. DKK	1995	1996	1997	1998	1999	2000 (skøn)
Omsætning	625	686	763	1 050	1 098	1 089 (*)
Overskud/underskud	32	30	5	– 141	– 175	– 118 (*)

(*) Arrivas skøn.

35. Som en reaktion på Combust' økonomiske problemer besluttede den danske stat at sælge selskabet til en privat investor. I betragtning af Combust' alvorlige økonomiske situation var Folketinget og regeringen klar over, at Combust måtte omstruktureres, før det kunne sælges, hvilket krævede, at staten tilførte Combust økonomisk støtte.
36. Som et første skridt på vej mod denne omstrukturering og privatisering vedtog Folketinget i december 1998 en lov, der bemyndigede staten til at sælge alle sine aktier i Combust.⁽¹⁷⁾ De statslige myndigheder begyndte i starten af 1999 at udarbejde en omstrukturingsplan for Combust og begyndte samtidig at se sig om efter potentielle investorer.

2.3.2.1. Salget til Arriva

37. Med henblik på efter omstruktureringen af Combust at sælge selskabet til en privat investor udpegede myndighederne Alfred Berg Corporate Finance (København), et datterselskab af den hollandske bank ABN AMRO Bank NV, til sin rådgiver i forbindelse med salget af hele statens aktiepost i Combust på de bedst mulige vilkår. Der blev foretaget en screening af markedet efter potentielle købere ud fra følgende fem kriterier: en eventuel køber skulle
- have aktiviteter inden for offentlig transport
 - have en stærk økonomisk stilling
 - have en vis størrelse (fastsat som mere end 1 000 busser i drift)
 - have en betydelig omsætning (fastsat til over 1 mia. DKK)
 - have aktiviteter på tilsvarende markeder.
38. Ved screeningen fandt man frem til 14 mulige købere, og disse blev opfordret til at undersøge muligheden for et eventuelt køb. Syv udviste interesse og deltog i bestyrelsens præsentationer af Combust, hvor de fik udleveret et brev, der beskrev det videre forløb. I brevet anførtes det, at de potentielle købere ville få adgang til oplysninger om selskabet samt yderligere møder med bestyrelsen, hvis de indsendte en interessetilkendegivelse inden starten af september 2000.
39. To selskaber, Arriva og Metroline, fremsendte en sådan interessetilkendegivelse, og et konsortium af to andre selskaber, VIA GTI/Connexxion, meddelte en mere forbeholden interesse. Alle de interesserede selskaber meddelte, da de havde undersøgt Combust' situation nærmere, at en kontraktunderskrivelse ville være betinget af, at staten tilførte selskabet yderligere kapital.
40. Ifølge et memo fra ABN AMRO Alfred Berg til de danske myndigheder var Arrivas tilbud, som gik ud på at købe Combust for den symbolske sum af 100 DKK, efter at selskabets gæld var nedskrevet med 340 mio. DKK, bedre end det eneste andet tilbud, der blev modtaget fra Metroline, som var parat til at erhverve Combust mod et vederlag på 500 mio. DKK. Efter råd fra ABN AMRO Alfred Berg konkluderede de danske myndigheder, at Arriva tilbød de bedste vilkår for at købe Combust. I november 2000 blev der indgået en hensigtserklæring om salg af Combust til Arriva Danmark mellem Trafikministeriet som sælger og Arriva Danmark som køber og Combust' kreditorer. Aftalens vilkår var som følger:
41. Hvad angår Combust' gæld, så påtog den danske stat og Combust' kreditorer sig følgende forpligtelser:
- Det ansvarlige statslån på 100 mio. DKK fra 1999 blev eftergivet.
 - Combust' nettogæld blev nedskrevet med yderligere 240 mio. DKK, og med henblik herpå accepterede selskabets lånekreditorer at eftergive gæld på 100 mio. DKK, og den danske stat skulle dermed indskyde yderligere 140 mio. DKK.
 - Den danske stat garanterede at ville betale eventuelle miljøudgifter (dog maksimalt 22,5 mio. DKK), der måtte opstå i fremtiden, men som vedrørte perioden inden salget.
 - Den danske stat gav ubegrænsede garantier for perioden inden salget for eventuelle tab eller krav fra tidligere tjenestemænd, skattekrav og eventuelle omkostninger i forbindelse med de forskellige kulegravninger af selskabet.
 - Den danske stat garanterede at ville dække de forventede tab på op til 8 mio. DKK i forbindelse med frasalg af Combust International.

⁽¹⁷⁾ Lov nr. 1046 af 23. december 1998.

42. Endvidere skulle staten justere købesummen (dog maksimalt 35 mio. DKK), hvis selskabets balance pr. 31. december 2000 viste, at kapitalreserverne udgjorde under 31,8 mio. DKK. Det svarer til bestyrelsens forventning, da hensigtserklæringen mellem staten og Arriva blev underskrevet. Det viste sig, at selskabets kapitalreserver pr. 31. december 2000 kun udgjorde ca. 10,3 mio. DKK, hvilket indebar en ekstra udbetaling under garantien på 20,5 mio. DKK.
43. Arriva Danmark overtog Combust' resterende gældsforpligtelser, som androg 460 mio. DKK. Arriva Danmark tilbagebetalte denne gæld umiddelbart efter købet af Combust.
44. Ifølge salgsaftalen skulle Combust først være datterselskab af Arriva Danmark. Arriva Danmark havde dog ladet forstå, at man ville fusionere Combust og Arriva Danmark A/S med virkning fra den 1. januar 2001, og Arriva Danmark A/S blev den fortsættende juridiske person. Fusionen skulle gennemføres senest den 30. juni 2001, og Combust ville derefter ophøre med at eksistere som juridisk person.
45. Aftalen afhang imidlertid af, at Kommissionen godkendte statsstøtten. Den 28. marts 2001 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod den meddelte støtte. Den 2. april 2001 underskrev parterne kontrakten, som blev indgået med tilbagevirkende kraft den 1. januar 2001.

2.3.2.2. Omstruktureringen af Combust

46. Efter at Folketinget i december 1998 havde besluttet at omstrukturere Combust for at sælge det til en privat investor, begyndte myndighederne at forberede omstruktureringen. De udpegede en ny bestyrelse, som begyndte at indføre omkostningsbesparende foranstaltninger.
47. Til trods for disse foranstaltninger blev den danske stat i maj 1999 nødt til at indskyde kapital i Combust A/S, for at selskabet kunne fortsætte driften efter at have lidt alvorlige tab. Kapitaltilførslen var på 200 mio. DKK i aktiekapital og 100 mio. DKK som ansvarligt lån, dvs. i alt 300 mio. DKK.
48. På grundlag af omstruktureringsplanen og kapitaltilførslen forventede Combust' bestyrelse, at selskabet ville få et lille underskud på ca. 25 mio. DKK i 1999 og et nulresultat i 2000. Combust kunne dog ikke leve op til budgettet for 1999. Årsregnskabet for 1999 udviste et underskud på 175 mio. DKK i stedet for som forventet 25 mio. DKK (jf. tabel 5).
49. Der blev aftalt yderligere omstruktureringsforanstaltninger mellem Combust' fremtidige ejer, Arriva Danmark, og de danske myndigheder. Den omstruktureringsplan, som Arriva og de danske myndigheder fremlagde, indeholder følgende elementer:
- a) en markedsanalyse
 - b) en beskrivelse af de omstændigheder, der førte til virksomhedens vanskeligheder, hvilket giver mulighed for at vurdere, om de foreslåede foranstaltninger kan gøre virksomheden rentabel igen
 - c) en beskrivelse af de planlagte ændringer, der skal til, for at virksomheden efter omstruktureringen kan dække alle omkostninger, herunder afskrivninger og finansieringsomkostninger, og kan klare sig i konkurrencen ved egen hjælp.
50. Markedsanalysen (a) viser, at det danske marked for kollektiv bustransport efter liberaliseringen har stabiliseret sig på ca. 2800 busruter, hvoraf ca. 88 % blev udliciteret i 2000. Markedet bliver fuldstændig liberaliseret i 2002. De priser, der blev opnået i forbindelse med udbud, faldt til stadighed fra 1990 til 1997, hvorefter de begyndte at stige lidt. I begyndelsen af 2001 forventede markedsanalytikerne en prisstigning på 5-10 % indtil 2003. Markedet domineres af fire store operatører, der tilsammen tegner sig for to tredjedele af kontrakterne ⁽¹⁸⁾.
51. Ifølge en analyse fra Konkurrencestyrelsen fra 2000 er markedet ikke præget af overkapacitet. Da de regionale og lokale myndigheders tilskud til busruterne udgør 50 %, tilbyder en operatør kun at udføre buskørsel, hvis vedkommende vinder et udbud. Operatøren indgår derfor først aftaler om de busser og chauffører, der er nødvendige for at busdriften, efter at have vundet den pågældende kontrakt. Under disse forhold er der ikke stor risiko for, at der bliver overkapacitet. Derfor mener de danske myndigheder ikke, at omstruktureringen af Combust vil få negative følger for Combust' konkurrenter.

⁽¹⁸⁾ Combust 28 %, Arriva 25 %, City-Trafik 7 %, Linjebus 10 %.

52. Ifølge samme analyse er barriererne for markedsadgang meget lave, fordi kontrakterne udliciteres hvert femte år og busser og arbejdskraft let kan findes til konkurrencedygtige priser på markedet. Derfor mener Konkurrencestyrelsen, at køberne af busdrift har en stærk position, hvilket prisudviklingen efter liberaliseringen af markedet vidner om (kraftigt fald fra 1990-1997, derefter let stigende priser).
53. Af beskrivelsen af de omstændigheder, der førte til Combust' vanskeligheder (b), fremgår det, at selskabets økonomiske problemer i det væsentlige skyldes en aggressiv ekspansionspolitik, hvor der blev givet meget lave tilbud i forbindelse med licitationer. Med ét stod Combust med et meget stort antal underskudsgivende busruter. Retten i Første Instans er i sin dom i Combust-sagen enig i denne analyse ⁽¹⁹⁾.
54. I beskrivelsen af de planlagte ændringer (c) nævnes seks foranstaltninger, der vil kunne reducere Combust' omkostninger efter Arrivas køb af selskabet. Samtidig forventes der ifølge omstrukturingsplanen også øgede vedligeholdelses- og brændstofomkostninger samt ekstraordinære omkostninger i forbindelse med gennemførelsen af omstruktureringen.
55. Der kan skelnes mellem ændringer i driftsomkostningerne, ændringer i finansieringsomkostningerne og ændringer i de ekstraordinære omkostninger i forbindelse med omstruktureringen. Tabel 6 indeholder en oversigt over forventede stigninger og fald i driftsomkostningerne.

Tabel 6: Forventede stigninger og fald i driftsomkostningerne (i DKK om året)

	mio. DKK
Øgede omkostninger	
Busvedligeholdelse	– 28,0
Brændstof	– 3,0
	– 31,0
Lavere omkostninger	
Sygefravær	3,5
Skader	7,0
Forsikring	2,0
Nedlæggelse af garageanlæg	3,0
Sammenlægning af hovedkontorer	39,0
	+ 54,5
Nettoeffekt pr. år	+ 23,5

Kilde: Arriva

56. Faldet i driftsomkostningerne opnås ved et faldende sygefravær hos de ansatte, lavere omkostninger i forbindelse med skader på busser, lavere forsikringsomkostninger, lavere administrationsomkostninger og salg af overflødig infrastruktur.
57. Ifølge omstrukturingsplanen er Combust' ansatte hyppigere syge end Arrivas. Ved at indføre Arrivas metoder, hvor der sættes ind over for ansatte med højt sygefravær, regner Arriva med at opnå besparelser på 3,5 mio. DKK om året.
58. For at reducere skades- og forsikringsomkostningerne regner Arriva også med at indføre sine egne metoder og forsikringskontrakter. Der forventes besparelser på 2 mio. DKK til forsikring af de ansatte og på 7 mio. DKK til forsikring af køretøjer.

⁽¹⁹⁾ Dommens præmis 87.

59. Sammenlægningen af de to virksomheders hovedkontorer vil ifølge Arrivas skøn medføre, at administrationsomkostningerne falder med 39 mio. DKK fra 2002.
60. Endelig påtænker Arriva at sælge fire garageanlæg, der bliver overflødige på grund af fusionen, hvorved de årlige omkostninger kan reduceres med 3 mio. DKK. Omkostningerne forventes altså nedbragt med i alt 23,5 mio. DKK om året.
61. Arriva forventer en stigning i vedligeholdelsesomkostningerne, der ifølge Combust' oplysninger var på 70 000 DKK pr. bus i 2000. Arriva forventer, at omkostningerne bliver på 120 000 DKK pr. bybus og på 80 000 DKK pr. regionalbus, hvilket svarer til en samlet omkostningsstigning på 28 mio. DKK. Endvidere forventer Arriva, at brændstofomkostningerne stiger med 3 mio. DKK om året.
62. Hvad angår nedbringelsen af finansieringsomkostningerne, så har Arriva i kontrakten om køb af Combust forpligtet sig til at afvikle og refinansiere hele Combust' gæld. Da den danske stat og de private banker ifølge købekontrakten eftergiver en del af Combust' gæld, reduceres de årlige renteudgifter med 13,5 mio. DKK.
63. Arriva anslår de ekstraordinære omstrukturingsomkostninger til 35,6 mio. DKK for perioden 2001/02. Heraf vedrører ca. 15 mio. DKK de afskedigelser, som er nødvendige for at reducere de indirekte omkostninger. Resten skal gå til integration af de to selskabers IT-systemer (5 mio. DKK), køb af nye chaufføruniformer (7,2 mio. DKK), juridisk og økonomisk rådgivning i forbindelse med fusionen og omstruktureringen (7 mio. DKK) og til dækning af andre mindre udgifter (2,5 mio. DKK).
64. Arriva agter også at reducere omkostningerne, efterhånden som Combust' underskudsgivende kontrakter udløber. Arriva har endvidere til hensigt at foretage hensættelser med henblik på, at kontrakterne i København og Ålborg udløber, da der er risiko for, at disse bybusser ikke vil kunne anvendes på andre ruter bagefter, fordi de er forældede (for København en hensættelse på 45 mio. DKK) eller for specielle til at kunne anvendes i en anden by (for Ålborg en hensættelse på 18 mio. DKK).
65. Ifølge omstrukturingsplanen skulle Combust blive rentabel igen fra 2006. Tabel 10 indeholder et overslag over Combust' omsætning og overskud/underskud for perioden 2000-2007.

Tabel 7. Overslag over omsætning og overskud/underskud for perioden 2000-2007

Mio. DKK	2000	2001	2002	2001	2004	2005	2006	2007
Omsætning	1 089	1 055	934	824	696	440	206	60
Overskud/underskud	- 118	- 66	- 59	- 53	- 43	- 21	+ 6	+ 2

2.4. Arrivas/Combust' udvikling efter privatiseringen

66. Kontrakten om salget af Combust blev underskrevet af de involverede parter, dvs. Arriva, den danske stat og Combust' private långivere, den 2. april 2001. Den blev indgået med tilbagevirkende kraft den 1. januar 2001. Arriva integrerede hurtigt Combust i sit skandinaviske datterselskab. I maj 2001 solgte Arriva ca. halvdelen af Combust' ruter og busser til Connex, der er den næststørste private operatør på det danske busmarked, for 223 mio. DKK.
67. Arriva og Connex har drevet ruterne og busserne siden da. I 2004 havde de hver en markedsandel på omkring 33 % af det danske busmarked. De underskudsgivende kontrakter, som de overtog fra Combust, viste sig at give de underskud, som man havde forventet ved privatiseringen.

2.5. Oversigt over den danske stats støtte til Combust

68. Tabel 8 indeholder en oversigt over den danske stats støtte til Combust.

Støttetype	År	Beløb
Hensættelse i åbningsbalancen til tjenestemænd	1995	140 mio. DKK
Engangsvederlag til tjenestemænd for at overgå til overenskomstansættelse	1999	100 mio. DKK
Kapitalforhøjelse	1999	200 mio. DKK
Ansvarligt lån	1999	100 mio. DKK
Eftergivelse af ansvarligt lån	2001	100 mio. DKK
Kapitalforhøjelse	2001	140 mio. DKK
Garanti for kapitalreserve	2001	20,5 mio. DKK
Garanti for miljøomkostninger	2001 og følgende år	Indtil 22,5 mio. DKK
Garanti for salg af Combust International	2001 og følgende år	Indtil 8 mio. DKK

3. RETLIG VURDERING

69. Ifølge traktatens artikel 87, stk. 1 „er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne“.
70. Ved den retlige vurdering skal der skelnes mellem den støtte, som Combust fik udbetalt som godtgørelse for selskabets øgede driftsomkostninger som følge af forpligtelsen til at beskæftige buschauffører med tjenestemandstatus, og den støtte, der blev udbetalt til omstrukturering af Combust i forbindelse med privatiseringen. Hvad angår den førstnævnte, noterer Kommissionen sig, at Retten i Første Instans ikke annullerede den oprindelige beslutning fra 2001 for så vidt angår denne del af støtten. Den retlige vurdering begrænser sig derfor til den sidstnævnte.

3.1. Finansiering til omstrukturering af Combust med henblik på privatisering

71. Som led i privatiseringen modtog Combust som allerede nævnt økonomisk støtte fra den danske stat i 1999 ⁽²⁰⁾ og i 2001 ⁽²¹⁾. Spørgsmålet er nu, om de to betalinger skal betragtes som én finansiering eller som to forskellige finansieringer.
72. Retten finder, at der blandt de elementer, der har relevans for bedømmelsen af, om to betalinger skal betragtes som to selvstændige investeringer eller som to trancher af samme investering, kan nævnes „bl.a. den tidsmæssige rækkefølge af kapitalindskuddene (a), disses formål (b) samt datterselskabets situation på det tidspunkt, hvor beslutningerne om de enkelte indskud blev truffet (c).“ ⁽²²⁾.
73. Hvad angår den tidsmæssige rækkefølge (a), kan det på grundlag af oplysningerne fra den danske stat ikke afgøres, om de to finansieringer blev givet som led i et samlet forløb, eller om de derimod skal betragtes som to finansieringer, der ikke hænger tidsmæssigt sammen.
74. Hvad angår formålet (b) kan det på grundlag af oplysningerne fra den danske stat ikke afgøres, om der var en fælles logisk baggrund for de to finansieringer, eller om der var forskellige formål med dem.
75. Hvad angår Combusts situation på det tidspunkt, hvor den danske stat besluttede at udbetale første og anden tranche (c), må det fastslås, at virksomheden i 1999 og 2001 var i alvorlige økonomiske vanskeligheder, som hovedsagelig skyldtes, at den årene forinden havde indgået underskudsgivende kontrakter om bustransport.

⁽²⁰⁾ Støtten bestod som allerede nævnt i en kapitalforhøjelse på 200 mio. DKK og et ansvarligt lån på 100 mio. DKK.

⁽²¹⁾ Støtten bestod som allerede nævnt i en eftergivelse af det ansvarlige lån på 100 mio. DKK og en kapitalforhøjelse på 140 mio. DKK og i garantier i aftalen om salg af selskabet for mindst 51 mio. DKK.

⁽²²⁾ Dom af 15. september 1998 afsagt af Retten i Første Instans i sag T-11/95 „BP Chemicals Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber“, offentliggjort i Sml. 1998 II, s. 3235; præmis 171.

76. Konklusionen er, at Kommissionen ikke mener at have de nødvendige oplysninger til med sikkerhed at kunne afgøre, om de to betalinger skal betragtes som to trancher, der indgår i samme omstrukturingsforanstaltning, eller om de skal betragtes som to separate betalinger.
77. Det er nu nødvendigt først at analysere, om disse betalinger skal betragtes som støtte. I bekræftende fald må det dernæst undersøges, om den er forenelig med fællesmarkedet.

3.1.1. *Er der tale om støtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1?*

78. I det foreliggende tilfælde har den danske stat tilført finansiering i form af en kapitalforhøjelse (i 1999 og 2001), et ansvarligt lån (i 1999), eftergivelse af gæld (i 2001) og garantier til køberen (i 2001). Da der er virksomheder med sæde i andre medlemsstater, som er aktive på det danske bustransportmarked, påvirker støtten samhandelen mellem medlemsstaterne.
79. Det skal undersøges, om finansieringen begunstiger Combust. I den forbindelse er to forhold af betydning. For det første betragtes finansieringen ikke som en fordel, hvis formålet kun er at kompensere Combust for forpligtelserne til offentlig tjeneste. For det andet, hvis støtten ikke skal kompensere Combust for forpligtelserne til offentlig tjeneste, betragtes støtten heller ikke som en fordel for Combust i forhold til konkurrenterne, hvis den danske stat har opført sig som en privat markedsøkonomisk investor.

3.1.1.1. Kompensation for forpligtelser til offentlig tjeneste

80. Domstolen fandt i Altmark-dommen, at offentlige tilskud, som har til formål at muliggøre virksomhed med rutetransport i byer, forstæder eller regioner, dog ikke falder ind under denne bestemmelse [EF-traktatens artikel 87], for så vidt som sådanne tilskud skal anses for at være en kompensation, der er et vederlag for de af de begunstigede virksomheder leverede ydelser til opfyldelse af forpligtelser til offentlig tjeneste ⁽²³⁾. Domstolen opstillede dernæst fire betingelser, som alle skal være opfyldt, for at et offentligt tilskud kan betragtes som vederlag for udførelse af offentlig tjeneste.
81. I Combust-dommen fandt Retten i Første Instans, at mindst to af disse betingelser ikke var opfyldt. Der var ikke pålagt Combust nogen forpligtelser til offentlig tjeneste, og grundlaget for beregningen af den omtvistede kompensation blev ikke fastlagt på forhånd og var ikke objektiv og gennemsigtig ⁽²⁴⁾. Den danske stats støtte til Combust må derfor nødvendigvis betegnes som statsstøtte i henhold til „Altmark“-dommen.

3.1.1.2. Overholdelse af det markedsøkonomiske investorprincip

82. I to meddelelser fra 1984 ⁽²⁵⁾ og 1993 ⁽²⁶⁾ har Kommissionen redegjort for, hvordan den anvender det markedsøkonomiske investorprincip. Ifølge Domstolens retspraksis skal der „foretages en vurdering af, om en privat investor af en størrelse, der kan sammenlignes med organer, som forestår forvaltningen af den offentlige sektor, under tilsvarende omstændigheder kunne tænkes at ville have indskudt en kapital af den omhandlede størrelse, navnlig under hensyn til de oplysninger, som var tilgængelige, og den forventede udvikling på datoen for kapitalindskuddet.“ ⁽²⁷⁾. Stadig ifølge Domstolens retspraksis „kan en privat virksomhed rimeligvis fremskaffe den nødvendige kapital til at sikre sig, at en virksomhed, der er kommet i forbigående vanskeligheder, kan overleve og på ny kan blive rentabel, efter omstændighederne efter en rekonstruktion“ ⁽²⁸⁾. Domstolen præciserede endvidere, „at der vel skal foretages en sammenligning mellem de indgreb, som iværksættes af en offentlig investor, når denne forfølger visse formål mht. økonomisk politik, og den fremgangsmåde, der følges af en privat investor, men denne sidste behøver ikke nødvendigvis være en almindelig investor, som placerer kapital til forrentning på kortere eller længere sigt, men skal dog i det mindste være et privat holdingselskab eller en privat koncern af virksomheder, som følger en global eller sektorbestemt strukturpolitik, og som lader sig lede af mere langsigtede rentabilitetsudsigter.“ ⁽²⁹⁾.
83. På baggrund af de to meddelelser og Domstolens retspraksis skal det undersøges, om en privat investor, der er ejer af en virksomhed, som kan sammenlignes med Combust, ville have handlet på samme måde som den danske stat, da den tilførte finansiering i 1999 og 2001.
84. Hvad angår finansieringen i 1999, er de danske myndigheder af den opfattelse, at „the principle of the rational market investor would lead to the result that the capital injection was a proper commercial decision“. Til støtte for den analyse bemærker de danske myndigheder, at Combust' bestyrelse forventede et underskud på 25 mio. DKK i 1999, balancerende regnskaber i 2000 og overskud fra 2001.

⁽²³⁾ Domstolens dom C-280/00, præmis 95.

⁽²⁴⁾ Domstolens præmis 98.

⁽²⁵⁾ Anvendelse af EØF-traktatens artikel 92 og 93 på offentlige andele, EF-Bulletin 9/1984.

⁽²⁶⁾ Meddelelse til medlemsstaterne fra Kommissionen, EFT C 307 af 13. november 1993, s. 3.

⁽²⁷⁾ Domstolens dom af 16. maj 2002, C-482/99, præmis 56.

⁽²⁸⁾ Domstolens dom af 10. juli 1986, 40/85, Belgien mod Kommissionen, præmis 14.

⁽²⁹⁾ Domstolens dom af 21. marts 1991, C-305/89, Italien mod Kommissionen, „Alfa Romeo“-sagen, præmis 20.

85. Kommissionen noterer sig, at bestyrelsens forventninger forekom optimistiske i betragtning af de underskud, Combust havde haft siden 1997, og betingelserne i de kontrakter, som var indgået siden da med de regionale og lokale myndigheder. En privat investor ville ikke have baseret sin beslutning om at investere udelukkende på bestyrelsens forventninger. De oplysninger, som de danske myndigheder har udleveret, indeholder ikke andre elementer, der dokumenterer, at en privat investor ville have handlet på samme måde som de danske myndigheder. Kommissionen tvivler derfor på, at de danske myndigheder opførte sig som en privat markedsøkonomisk investor.
86. Hvad angår finansieringen i 1999 og i 2001 mener de danske myndigheder endvidere, at „*the principle of the rational market investor also applies to a situation, where injection of fresh capital is based upon considerations of protecting the credibility of the Government (parent company) in the market, cf. judgement of March 21, 1991 in case C-303/88, Italy v. Commission, Rep. 1991 I, page 1433, para. 21.*“ I den dom, som de danske myndigheder nævner, anerkender Domstolen, at en privat markedsøkonomisk investors beslutning kan „*være begrundet ikke blot i muligheden for herved at opnå en indirekte økonomisk gevinst, men også i andre overvejelser, f.eks. ønsket om at bevare koncernens image eller omlægge dens virksomhed.*“ Men Domstolen præciserer dernæst: „*når en offentlig investors kapitalindskud foretages uden skelen overhovedet til selv langsigtede rentabilitetsmuligheder, må der imidlertid antages at være tale om støtte efter betydningen i traktatens artikel 92.*“
87. De danske myndigheder forklarer i deres anmeldelse, at Combust' konkurs ikke kunne have været afværget uden finansieringen, hvilket ville have skadet statens omdømme som markedsinvestor. Ifølge myndighederne ville et moderselskab ikke acceptere, at et datterselskab, der havde lidt store tab, blev erklæret for konkurs, især ikke hvis datterselskabet allerede var blevet omorganiseret flere gange og kreditorerne var gået med til at reducere deres fordringer. De konkluderer derfor, at en privat investor i deres sted ville have opført sig på samme måde.
88. Kommissionen har sine tvivl med hensyn til, om en privat investor ville have opført sig på den måde i en tilsvarende situation. Den gør de danske myndigheder opmærksom på, at Domstolen kun accepterer hensynet til statens omdømme som begrundelse for en kapitaltilførsel, hvis der samtidig er udsigt til, at virksomheden bliver rentabel nok til at overbevise en privat investor i samme situation om at påtage sig risikoen ved forehavendet, hvilket der indtil nu overhovedet ikke er blevet fremlagt dokumentation for.
89. Kommissionen mener dog, at en privat investor kunne have opført sig som den danske stat gjorde, hvis det viste sig, at det ville være mindre bekosteligt at omstrukturere virksomheden med henblik på salg end at lade den gå konkurs. Denne beregning skal foretages udelukkende med udgangspunkt i, at virksomheden er statsejet, og i omkostningerne og fordelene i forbindelse med de to scenarier — det vil altså sige uden at medregne omkostningerne forbundet med det offentlige forpligtelser — som ville skulle afholdes af staten, også selv om virksomheden var privat. De danske myndigheder har imidlertid endnu ikke givet tilstrækkelige oplysninger til, at dette kan påvises.
90. Kommissionen har således sine tvivl med hensyn til, om den danske stat opførte sig som en fornuftig investor i forbindelse med kapitalindskuddene i 1999 og/eller 2001. Kommissionen kan derfor ikke udelukke, at den danske stats finansieringer af Combust helt eller delvis må betragtes som statsstøtte efter artikel 87, stk. 1.

3.1.2. Er støtten forenelig med fællesmarkedet?

91. Hvis den danske stats finansieringer skal betragtes som statsstøtte efter artikel 87, stk. 1, vil støtten kunne være forenelig med fællesmarkedet i henhold til forordning (EØF) nr. 1191/69 eller i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), som specificeret i rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder.

3.1.2.1. Er støtten forenelig i henhold til EF-traktatens artikel 73 som specificeret i forordning (EØF) nr. 1191/69?

92. I henhold til EF-traktatens artikel 73 „*er støtteforanstaltninger, som modsvarer behovet for en samordning af transportvæsenet, eller som udgør godtgørelse for visse forpligtelser, der har sammenhæng med begrebet offentlig tjenesteydelse, forenelige med denne traktat.*“
93. I „Altmark“-dommen fastslog Domstolen, „*at medlemsstaterne ikke længere er berettigede til at påberåbe sig traktatens artikel 77 [nu artikel 73] uden for de tilfælde, som omhandles i den afledte fællesskabsret*“⁽³⁰⁾. Retten i Første Instans bekræftede denne argumentation i Combust-dommen. På grundlag af EF-traktatens artikel 73 vedtog Rådet forordning (EØF) nr. 1191/69, 1192/69 og 1107/70. Forordning (EØF) nr. 1191/69 giver medlemsstaternes myndigheder mulighed for inden for området for transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje at vedtage alle de foranstaltninger, der er omfattet af forordningen, herunder de hertil nødvendige finansieringsforanstaltninger.

⁽³⁰⁾ Dom C-280/00, præmis 107.

94. I henhold forordning (EØF) nr. 1191/69 kan medlemsstaterne vælge mellem to metoder til at organisere offentlig tjeneste på transportområdet: enten kan de indgå kontrakter om offentlig tjeneste, jf. forordningens artikel 1, stk. 4, og afdeling V, eller de kan pålægge transportvirksomheder forpligtelser til offentlig tjeneste, jf. forordningens artikel 1, stk. 5, og afdeling II, III og IV. Ifølge Retten indeholder de nævnte bestemmelser „en sektorbestemt undtagelse fra det principielle forbud mod statsstøtte [...] og overlader ikke Kommissionen noget skøn med hensyn til godkendelse af de støtteforanstaltninger, som omfattes af denne undtagelse“ ⁽³¹⁾.
95. De danske myndigheder har på bustransportområdet valgt at indgå kontrakter om offentlig tjeneste. Ifølge Retten i Første Instans „medfører de kontraktlige forbindelser, der opstår mellem transportvirksomheden og den kompetente myndighed efter en licitation, i medfør af artikel 14, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1191/69 en særlig finansierungsordning, som ikke giver plads for nogen kompensation efter de i forordningens afdeling II, III og IV fastsatte metoder“ ⁽³²⁾ Indgåelsen af en kontrakt om offentlig tjeneste udelukker altså muligheden for at yde kompensation for pålæggelsen af en forpligtelse til offentlig tjeneste.
96. Viser det sig, at den pris, der er aftalt mellem de to parter i en kontrakt om offentlig tjeneste, er for lav, har den virksomhed, der har indgået kontrakten, i henhold til artikel 14, stk. 4-6, i forordning (EØF) nr. 1191/69 mulighed for at afbryde kontrakten. Myndighederne kan pålægge virksomheden at opretholde den pågældende tjenesteydelse i endnu et år mod et vederlag, som beregnes efter de metoder, som er fastsat i forordningens afdeling II, III og IV. Kun i denne situation må der ydes kompensation for, at der pålægges en forpligtelse til offentlig tjeneste under kontraktordningen.
97. Combust afbrød ikke kontrakterne om offentlig tjeneste, som selskabet havde indgået med de forskellige regionale og lokale myndigheder. Derfor kan artikel 73 ikke anvendes sammen med afdeling II, III og IV i forordning (EØF) nr. 1191/69 til at erklære støtten til Combust forenelig med fællesmarkedet.
- 3.1.2.2. Er støtten forenelig i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), som specificeret i rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder?
98. I EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hedder det: „Som forenelig med fællesmarkedet kan betragtes støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samfundsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.“ Med henblik på anvendelsen af denne artikel har Kommissionen bl.a. vedtaget rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder.
99. Kommissionen vedtog en første udgave af disse rammebestemmelser i 1994 ⁽³³⁾ De blev afløst første gang i 1999 ⁽³⁴⁾ og anden gang i 2004 af nye rammebestemmelser på området ⁽³⁵⁾. Med hensyn til, hvornår disse rammebestemmelser skal anvendes, er der fastsat følgende i punkt 103 og 104 i rammebestemmelserne fra 2004:
- Hvad angår anmeldt støtte: „Anmeldelser, der indgår til Kommissionen før den 10. oktober 2004, vil blive vurderet på grundlag af de på anmeldelsestidspunktet gældende kriterier.“
 - Hvad angår ikke anmeldt støtte: „Kommissionen vil undersøge, om rednings- eller omstrukturingsstøtte, der er ydet uden Kommissionens forudgående godkendelse og derfor er i strid med traktatens artikel 88, stk. 3, er i overensstemmelse med fællesmarkedet på grundlag af disse rammebestemmelser, hvis al støtten eller en del heraf er blevet ydet efter rammebestemmelsernes offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende. I alle andre tilfælde vil den foretage undersøgelsen på grundlag af de rammebestemmelser, der anvendes på det tidspunkt, hvor støtten blev ydet.“

Punkt 100 og 101 i rammebestemmelserne fra 1999 er affattet på samme måde.

⁽³¹⁾ Combust-dommen, præmis 85.

⁽³²⁾ Combust-dommen, præmis 79.

⁽³³⁾ EFT C 368 af 23.12.1994, s. 12.

⁽³⁴⁾ EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2.

⁽³⁵⁾ EFT C 244 af 1.10.2004, s. 2.

100. Støtten til Combust må betragtes som ikke anmeldte foranstaltninger, fordi den første finansiering blev givet i maj 1999 uden Kommissionens forudgående godkendelse. Hele finansieringen kom til udbetaling, før rammebestemmelserne fra 2004 trådte i kraft. Da den anden finansiering først kom til udbetaling, efter at rammebestemmelserne fra 1999 var trådt i kraft, nemlig i 2001, er det rammebestemmelserne fra 1999, der skal anvendes og ikke dem fra 1994. Hvis de to betalinger skal betragtes som to separate trancher, skal rammebestemmelserne fra 1994 anvendes på den første tranche, mens rammebestemmelserne fra 1999 skal anvendes på den anden tranche.
101. I afsnit 3.2 i rammebestemmelserne fra 1999 fastsættes følgende betingelser for, at en **omstrukturingsstøtte** kan godkendes:
- Virksomheden skal kunne anses for at være kriseramt.
 - Omstrukturingsplanen skal inden for en rimelig tidshorisont kunne gøre virksomheden rentabel på længere sigt.
 - Der bør træffes foranstaltninger for mest muligt at afbøde støttens skadelige virkninger for konkurrenterne.
 - Støtten skal begrænses til det strengt nødvendige minimum, så omstrukturen kan gennemføres.
 - Kommissionen skal på grundlag af regelmæssige og detaljerede rapporter være i stand til at sikre sig, at omstrukturingsplanen gennemføres tilfredsstillende.
 - Der må kun ydes omstrukturingsstøtte én gang.
102. Hvad den første betingelse angår, så findes der ingen fællesskabsdefinition på en **kriseramt virksomhed**. Ifølge punkt 5 i rammebestemmelserne betragtes et selskab med begrænset ansvar, hvilket Combust er, under alle omstændigheder som kriseramt, når over halvdelen af den tegnede kapital er forsvundet og over en fjerdedel af denne kapital er gået tabt i løbet af de sidste 12 måneder. Ifølge årsregnskabet for 1997 var den tegnede kapital på 65 mio. DKK og aktiekapitalen på 186 mio. DKK. Ifølge årsregnskabet for 1998 var den tegnede kapital på 65 mio. DKK og aktiekapitalen på 47 mio. DKK. I 1999 havde Combust et månedligt underskud på 14 mio. DKK. Derfor var aktiekapitalen forsvundet, da de danske myndigheder i maj 1999 besluttede at tilføre ny kapital i form af en kapitalforhøjelse på 200 mio. DKK og et ansvarligt lån på 100 mio. DKK. Eftersom over halvdelen af den tegnede kapital var forsvundet, da den første støttetranche til omstrukturering blev udbetalt, og over en fjerdedel af denne kapital var gået tabt i løbet af de sidste 12 måneder, må Combust betragtes som en kriseramt virksomhed efter rammebestemmelserne.
103. For at der kan ydes omstrukturingsstøtte, skal der iværksættes en **omstrukturingsplan**, der inden for en rimelig tidshorisont og på basis af en realistisk vurdering skal kunne gøre virksomheden rentabel på længere sigt.
104. Punkt 32-34 i rammebestemmelserne indeholder minimumsbetingelserne for, at Kommissionen kan godkende en omstrukturingsplan. Planen skal bl.a. indeholde følgende elementer:
- en markedsanalyse
 - en beskrivelse af de omstændigheder, der førte til virksomhedens vanskeligheder, hvilket giver mulighed for at vurdere, om de foreslåede foranstaltninger kan gøre virksomheden rentabel igen
 - en beskrivelse af de planlagte ændringer, der skal til, for at virksomheden efter omstrukturen kan dække alle omkostninger, herunder afskrivninger og finansieringsomkostninger, og kan klare sig i konkurrencen ved egen hjælp.
105. De danske myndigheder fremlagde en omstrukturingsplan for Combust, der indeholder disse elementer, som er beskrevet i afsnit 2 i denne beslutning.
106. Hvad angår Combust' rentabilitet fastslog Retten i Første Instans i Combust-dommen, at „Kommissionens argumentation [i den oprindelige beslutning] må forstås som udtryk for en alvorlig tvivl om, hvorvidt Combust var rentabel ifølge [EF-traktatens artikel 87] og rammebestemmelserne, hvilken tvivl Kommissionen imidlertid ikke anså sig for forpligtet til at afklare, når den fandt, at artikel 73 EF udgjorde et tilstrækkeligt retsgrundlag til at godkende støtten. Da den sidstnævnte bestemmelse imidlertid ikke kan påberåbes i denne forbindelse [...], indeholder den anfægtede beslutning ikke noget gyldigt grundlag for at godkende udbetalingen af beløbet på 300 mio. DKK. Det kan derfor ikke under nogen omstændigheder anses for godtgjort, at Combust var rentabel“⁽³⁶⁾.

⁽³⁶⁾ Combust-dommen, præmis 114 og 115.

107. Komissionen noterer sig, at de kontrakter om offentlig tjeneste, som Combust vandt i forbindelse med licitationer, samtidig var hovedårsagen til selskabets økonomiske vanskeligheder på grund af de unormalt lave tilbud. Det ville altså have været en udvej at afbryde disse kontrakter for at gøre virksomheden rentabel igen. De danske myndigheder forklarer i den forbindelse, at der ifølge dansk lovgivning ikke var mulighed herfor. Kommissionen gør dog de danske myndigheder opmærksom på, at der ifølge artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1191/69, som gælder umiddelbart og har forrang for national lovgivning, er mulighed herfor.
108. Endelig bemærker Kommissionen, at Combust ifølge de danske myndigheders skøn (jf. tabel 7) uden støtte vil få et akkumuleret underskud på 360 mio. DKK i perioden 2000-2005, mens støtten i 2001 kun var på 291 mio. DKK.

Tabel 7. Overslag over overskud/underskud på Combust-ruter for perioden 2000-2007

Mio. DKK	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Omsætning	1089	1055	934	824	696	440	206	60
Overskud/underskud uden statsstøtte	- 118	- 66	- 59	- 53	- 43	- 21	+ 6	+ 2

Kilde: De danske myndigheder.

109. På grundlag af ovenstående kan Kommissionen kun bekræfte, at den nærer tvivl om, hvorvidt Combust bliver rentabelt efter omstruktureringen.
110. Hvad angår den tredje betingelse, som går ud på, at der skal **træffes foranstaltninger for mest muligt at afbøde støttens skadelige virkninger for konkurrenterne**, så mener de danske myndigheder, at det i det foreliggende tilfælde undtagelsesvis ikke er nødvendigt med sådanne foranstaltninger af følgende to årsager:
- Combust' kontrakter udløber efterhånden: Ved udgangen af 2003 udløber ca. 50 % af kontrakterne, målt i kontraktværdi. Den sidste kontrakt udløber i 2006.
 - Arriva regner ikke med at bevare en markedsandel svarende til Arriva Danmarks og Combust' markedsandele tilsammen på købstidspunktet (ca. 50 %), men påtænker at sælge en del af Combust til Connex.
111. Ifølge Kommissionen ville det have været mest logisk at afbryde alle eller i hvert fald en stor del af de underskudsgivende kontrakter om offentlig tjeneste, som Combust havde indgået, for at reducere støttens skadelige virkninger for konkurrenterne. I så fald ville de øvrige busselskaber have kunnet overtage Combust' markedsandele, hvilket ville være sket, hvis Combust var gået konkurs.
112. Kommissionen bemærker, at Combust ikke afbrød kontrakterne om offentlig tjeneste, som selskabet havde indgået med de forskellige regionale og lokale myndigheder. De danske myndigheder forklarer i den forbindelse, at der ifølge dansk lovgivning ikke var mulighed herfor. Kommissionen gør dog de danske myndigheder opmærksom på, at der ifølge artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1191/69, som gælder umiddelbart og har forrang for national lovgivning, er mulighed herfor.

113. Kommissionen bemærker endvidere, at det planlagte salg af en del af Combustil Connex fandt sted i maj 2001. Ifølge de oplysninger, som Kommissionen ligger inde med, drejede det sig om salg af aktiver, herunder kontrakter om offentlig tjeneste, ansatte, busser og infrastrukturer, til en positiv pris, der naturligvis tilfaldt Combust. Endvidere blev salgsaftalen indgået direkte med Connex, og konkurrenterne havde derfor ikke mulighed for at byde. På grundlag af de foreliggende oplysninger kan Kommissionen på nuværende tidspunkt ikke se, hvordan dette salg kan betragtes som en modydelse, der skal begrænse de skadelige virkninger for Combust/Arrivas konkurrenter.
114. Endelig synes det i forbindelse med argumentet om, at kontrakterne udløber efterhånden, at være blevet overset, at det er situationen på tidspunktet for støttens indførelse, som er afgørende. Man ville endvidere kunne forstille sig salg af et antal kontrakter svarende til dem, som støttemodtageren har for øjeblikket.
115. Derfor tvivler Kommissionen på, om de danske myndigheder med udgangspunkt i sagens særlige omstændigheder havde grundlag for at undlade at træffe foranstaltninger for mest muligt at afbøde støttens skadelige virkninger for konkurrenterne, således som det ellers kræves i rammebestemmelserne.
116. Hvad angår den fjerde betingelse, som går ud på, at støtten skal **begrænses til det strengt nødvendige minimum**, vil støtten ifølge de danske myndigheders omstruktureringsplan give Arriva mulighed for at opnå et afkast af den investerede kapital på 10 %. Ifølge Arriva er dette det absolutte minimum for en sådan investering.
117. På grundlag af de oplysninger, som de danske myndigheder har givet, kan Kommissionen ikke på nuværende tidspunkt kontrollere, om støtten er begrænset til det strengt nødvendige minimum, og udtrykker derfor sin tvivl på dette område.
118. Kommissionen bemærker, at Combust blev solgt til Arriva efter en forhåndsudvælgelse og forhandlinger om omstrukturering, hvilket ville kunne have bidraget til at dokumentere, at støtten blev begrænset til et minimum, hvis forhåndsudvælgelsen havde været transparent og åben for alle konkurrenterne, således at der mellem den danske stat og Arriva kunne have været aftalt en pris, som afspejlede Combust' reelle markedsværdi. For øjeblikket har Kommissionen ikke tilstrækkelige oplysninger herom. For at kunne analysere udbuddet har Kommissionen især brug for følgende oplysninger:
- De selskaber, der tilkendegav at være interesseret i at byde på Combust, hvilke betingelser fik de helt præcist oplyst, og hvor stor en offentlig støtte fik de helt præcist lovning på?
 - Hvordan så Arrivas og Metrolines tilbud ud i detaljer?
 - Hvilke former for offentlig støtte blev der forhandlet alene med Arriva?

Kommissionen bemærker i øvrigt, at en vigtig forudsætning for at kunne vurdere, om den pris, som Arriva betalte, var markedsprisen, er at vide, hvad salgsaftalen, der blev indgået mellem Arriva og Connex, helt præcist indeholder. Dette salg, der fandt sted i maj 2001, omfattede 50 % af Combust' aktiver som allerede nævnt. Salgsprisen var på 223 mio. DKK, mens Arriva, hvis man medregner de finansielle forpligtelser, som den danske stat påtog sig, da Combust blev solgt til Arriva, betalte en negativ pris på 291 mio. DKK for Combust. I den forbindelse bemærker Kommissionen også, at salgsaftalen medfører salg af halvdelen af Combust' kontrakter om offentlig tjeneste. Kommissionen undrer sig over, at dette salg er tilladt i henhold til dansk lovgivning, når lovgivningen ifølge de danske myndigheder ikke tillader, at kontrakterne ophæves.

119. Kommissionen henleder de danske myndigheders opmærksomhed på, at støttemodtagerne ifølge punkt 40 i rammebestemmelserne selv skal yde et bidrag til omstruktureringsplanen. Den bemærker, at Arriva overtog en del af Combust' gæld. Den opfordrer de danske myndigheder til at oplyse, hvilke andre bidrag Combust og/eller Arriva eventuelt har ydet.
120. Hvad angår den femte betingelse, har de danske myndigheder indvilliget i at udarbejde en **årlig rapport** til Kommissionen, så den kan vurdere, om omstruktureringsplanen gennemføres i overensstemmelse med de danske myndigheders tilsagn. Kommissionen har modtaget en sådan rapport for 2001 og 2002, der viser, at omstruktureringsplanen er blevet overholdt.

121. Endelig hvad den sjette betingelse angår, skal det kontrolleres, om omstrukturingsstøtten overholder princippet om „engangsstøtte“ („one time, last time“). Ifølge de oplysninger, som de danske myndigheder har givet, har Combus ikke tidligere modtaget omstrukturingsstøtte. For at kunne kontrollere, om denne betingelse er overholdt, er det nødvendigt at undersøge (jf. punkt 72 til 78), om de foranstaltninger, der blev truffet til fordel for Combus i 1999 og 2001, skal betragtes som separate foranstaltninger eller kun én foranstaltning, og om foranstaltningerne skal betragtes som støtte eller investering.

3.2. Opsummering af de forhold, med hensyn til hvilke Kommissionen nærer tvivl

122. Af ovennævnte årsager nærer Kommissionen alvorlig tvivl med hensyn til følgende forhold:
- (a) den danske stats overholdelse af det markedsøkonomiske investorprincip i betragtning af Combus' økonomiske situation og udsigter på det tidspunkt, hvor støtten blev ydet,
 - (b) muligheden for at gøre Combus rentabel igen på længere sigt
 - (c) begrundelsen for at undlade at træffe foranstaltninger for mest muligt at afbøde støttens skadelige virkninger for konkurrenterne
 - (d) begrænsningen af støtten til et minimum
 - (e) overholdelsen af „engangsstøtte“-princippet.
123. På baggrund af ovenstående opfordrer Kommissionen efter proceduren i EF-traktatens artikel 88, stk. 2, Danmark til senest en måned efter modtagelsen af dette brev at fremsætte sine bemærkninger og fremlægge alle de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere støttens/foranstaltningens forenelighed med fællesmarkedet. Kommissionen opfordrer de danske myndigheder til straks at fremsende kopi af dette brev til den potentielle støttemodtager.
124. Kommissionen meddeler herved Danmark, at interesserede parter vil blive underrettet ved offentliggørelse af dette brev og et fyldestgørende resumé heraf i *Den Europæiske Unions Tidende*. Kommissionen underretter ligeledes interesserede parter i de EFTA-lande, der har undertegnet EØS-aftalen, ved offentliggørelse af en meddelelse i EØS-tillægget i *Den Europæiske Unions Tidende*, samt EFTA-Tilsynsmyndigheden ved fremsendelse af kopi af nærværende brev. Alle interesserede parter vil blive opfordret til at fremsætte deres bemærkninger senest en måned efter datoen for offentliggørelsen.»
-

VALSTYBĖS PAGALBA — SLOVAKIJA

valstybės pagalba Nr. C 25/2005 (ex NN 21/2005) — *Frucona Košice* skirta priemonė

Kvietimas teikti pastabas pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį

(2005/C 233/11)

(Tekstas svarbus EEE)

Toliau pateiktu 2005 m. liepos 5 d. autentiška kalba parengtu raštu Komisija praneša Slovakijai apie savo sprendimą pradėti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą dėl pirmiau minėtos priemonės.

Per vieną mėnesį nuo šios santraukos ir šio rašto paskelbimo datos suinteresuotos šalys gali pateikti savo pastabas dėl priemonės, dėl kurios Komisija pradeda procedūrą, šiuo adresu:

Commission européenne
Direction générale de la concurrence
Greffes des Aides d'Etat
SPA 3, 6/5
B-1049 Bruxelles
Faksas (32 2) 296 12 42

Šios pastabos bus perduotos Slovakijai. Pastabas pateikianti suinteresuotoji šalis gali pateikti pagrįstą raštišką prašymą neatskleisti jos tapatybės.

SANTRAUKOS TEKSTAS

PROCEDŪRA

2004 m. spalio 15 d. raštu Komisijai buvo pateiktas skundas dėl įtariamos neteisėtos pagalbos, skirtos *Frucona Košice*, a.s., Slovakija. 2005 m. sausio 4 d. raštu, registruotu 2005 m. sausio 17 d., Slovakija pranešė Komisijai apie galimą neteisėtą valstybės pagalbą ir paprašė šią pagalbą patvirtinti kaip gelbėjimo pagalbą finansinius sunkumus patiriančiai bendrovei.

PAGALBOS GAVĖJŲ IR PAGALBOS PRIEMONIŲ APIBŪDINIMAS

Ginčytinos priemonės gavėjas yra *Frucona Košice*, a.s., gaminanti spiritą, spiritinius gėrimus, nealkoholinius gėrimus, konservuotus vaisius ir daržoves bei actą. Bendrovė atitinka mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimą.

Ginčytina priemonė yra kompetentingos mokesčių inspekcijos mokestinio išskolinimo nurašymas pagal vadinamąjį susitarimą su kreditoriais vadovaujantis Bankroto ir susitarimo su kreditoriais aktu 328/91. Ši procedūra yra viena iš teismui prižiūrint atliekamų kolektyvinio nemokumo procedūros rūšių. Jos esmė — išskolinusios bendrovės ir jos kreditorių susitarimas, kuriuo remiantis skolininkė grąžina dalį sumos kreditoriams, o pastarieji nurašo savo likusias gautinas sumas.

Pagal šią procedūrą, kurią 2004 m. kovo mėn. pradėjo *Frucona*, mokesčių inspekcija sutiko nurašyti 65 % gautinų sumų. Iš viso gautinos sumos sudarė 640 793 831 SKK (apie 16 mln. EUR), o nurašytos skolos suma buvo 416 515 990 SKK (10,4 mln. EUR). Susitarimo procedūroje dalyvavę privatūs kreditoriai sutiko nurašyti savo gautinas sumas tokiomis pačiomis sąlygomis. Prižiūrintysis teismas patvirtino šį susitarimą 2004 m. liepos 14 d. sprendimu.

Skundo pateikėjas teigia, kad mokesčių inspekcija galėjo išreikauti daugiau nei 35 % gautinų sumų, dėl kurių ji susitarė susitarimo procedūros metu. Skundo pateikėjas ypač pabrėžia tai, kad vykdamas ir mokesčių išieškojimo procedūrą, ir bankroto procedūrą, rezultatai būtų palankesni mokesčių inspekcijai. Todėl skundo pateikėjas teigia, kad mokesčių inspekcija neatitiko privačiam kreditoriui taikomų reikalavimų, ir dėl to ginčytinas nurašymas yra neteisėta valstybės pagalba, kuri, be to, yra nesuderinama su EB sutartimi.

Slovakija neprieštarauja dėl išvados, kad ginčytina priemonė yra valstybės pagalba, bet prašo, kad ši pagalba būtų patvirtinta kaip gelbėjimo pagalba sunkumus patiriančiai bendrovei.

ĮVERTINIMAS

Valstybės pagalba

Komisija pažymi, kad mokesčių inspekcija ir privatūs kreditoriai pritarė susitarimui su *Frucona* tomis pačiomis sąlygomis. Tačiau Komisija taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad mokesčių inspekcija būtų galėjusi kitomis teisinėmis priemonėmis pasinaudoti savo kaip kreditoriaus teise. Kaip tik mokesčių inspekcija galėjo pradėti mokesčių išieškojimo procedūrą arba bankroto procedūrą. Kadangi mokesčių inspekcijos gautinos sumos gražinimas buvo garantuotas, bankroto procedūros atveju ji būtų buvusi atskiru kreditoriumi. Pajamos, gautos pardavus garantuotą turtą per bankroto procedūrą, būtų panaudotos tik kaip gautinos sumos grąžinti mokesčių inspekcijai. Kaip atskiras kreditorius, balsuojantis atskiroje grupėje, mokesčių inspekcija turėjo galimybę vetuoti *Frucona* pasiūlymą dėl susitarimo ir pradėti mokesčių išieškojimo arba bankroto procedūrą.

Remdamasi šiuo metu turima informacija, Komisija abejoja, kad mokesčių inspekcija veiktų kaip privatus kreditorius. Todėl Komisija abejoja, kad ginčytina priemonė neiškreiptų konkurencijos, suteikdama privalumą, kurio *Frucona* nebūtų galėjusi įgyti privačioje rinkoje. Komisija abejoja, kad ginčytina priemonė nėra valstybės pagalba.

Leidžianti nukrypti nuostata pagal EB sutarties 87 straipsnio 2 ir 3 dalis

Komisija įvertino priemonę kaip pagalbą sunkumus patiriančiai bendrovei pagal 1999 m. Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti (OL C 288, 1999 10 9, p. 2). Komisija abejoja, kad ginčytina priemonė atitinka gelbėjimo pagalbą, kadangi ji yra ne laikina pagalba, o negrąžinama dotacija. Komisija taip pat abejoja, kad priemonė atitinka restruktūrizavimo pagalbą. Komisija ypač abejoja, kad *Frucona* pateiktų restruktūrizavimo planą, galintį padėti bendrovei atkurti ilgalaikį gyvybingumą ir kad pagalbos suma yra tik reikalingas minimumas.

RAŠTO TEKSTAS

„Komisija oznamuje Slovensku, že po preskúmaní informácií poskytnutých vašimi orgánmi o vyššie uvedenom opatrení sa rozhodla začať konanie stanovené v článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES.

I. KONANIE

- 1) Listom z 15. oktobra 2004 zaevidovanom 25. oktobra 2004 dostala Komisia sťažnosť týkajúcu sa údajnej nezákonnej štátnej pomoci v prospech *Frucony* Košice, a. s.. Sťažovateľ zaslal dodatočné informácie 3. februára 2005. Stretnutie so sťažovateľom sa konalo 24. mája 2005.
- 2) Komisia na základe informácií poskytnutých sťažovateľom požiadala Slovensko listom zo 6. decembra 2004, aby ju informovalo o spornom opatrení. Slovensko odpovedalo listom zo 4. januára 2005 zaevidovaným 17. januára 2005, v ktorom informovalo Komisiu o možnej nezákonnej pomoci poskytnutej *Frucone* a požiadalo Komisiu o schválenie pomoci ako pomoci na záchranu pre spoločnosť vo finančných ťažkostiach. Slovensko predložilo dodatočné informácie listom z 24. januára 2005 zaevidovaným 28. januára 2005.
- 3) Komisia požiadala o doplňujúce informácie listom z 9. februára 2005, na ktorý dostala odpoveď listom zo 4. marca 2005 zaevidovaným 10. marca 2005.
- 4) Stretnutie so slovenskými orgánmi sa konalo 12. mája 2005.

II. OPIS

1. Príslušný podnik

- 5) Príjemcom finančnej pomoci je *Frucona* Košice, a. s., ktorá pôsobí vo výrobe alkoholu, nápojov na báze liehu, nealkoholických nápojov, konzervovaného ovocia a zeleniny

a octu. Spoločnosť sa nachádza v regióne oprávnenom na regionálnu pomoc podľa článku 87 ods. 3 písm. a) Zmluvy o ES.

- 6) *Frucona* zamestnáva [menej než 200] (*) osôb a v roku 2003 dosiahla obrát 360 miliónov Sk (9 miliónov EUR) a v roku 2004 720 miliónov Sk (18 miliónov EUR). Obrát v rôznych segmentoch výroby *Frucony* je uvedený v tabuľke č. 1. Podľa slovenských orgánov *Frucona* spĺňa kritériá malého a stredného podniku.

Tab. 1: Obrát v rôznych segmentoch výroby [v tisícoch Sk]

	2002	2003	2004
Zelenina	61 869	53 287	29 000
Nealkoholické nápoje	63 702	65 134	44 994
Alkoholické nápoje	167 852	203 610	72 645
Jablčné víno	1 224	90	0
Ostatné produkty/služby	39 080	37 856	572 938
Spolu	333 727	359 977	719 577

2. Uplatňované vnútroštátne právne predpisy

- 7) Sporným opatrením je odpísanie daňového dlhu príslušným Daňovým úradom Košice IV (ďalej len „daňový úrad“) v rámci tzv. vyrovnania s veriteľmi. Tento postup upravuje zákon č. 328/91 o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „zákon o konkurze“).
- 8) Vyrovnanie s veriteľmi (ďalej „vyrovnacie konanie“) je konanie, ktoré spolu s konkurzným konaním má za cieľ usporiadať finančnú situáciu spoločnosti v úpadku. Spoločnosť je v úpadku vtedy, keď má niekoľkých veriteľov a nie je schopná vyrovnať svoje záväzky do 30 dní od dátumu splatnosti. V konkurznom konaní spoločnosť zanikne a jej aktíva sa buď predajú novému majiteľovi, alebo sa spoločnosť zlikviduje. Oproti tomu vo vyrovnacom konaní spoločnosť v úpadku pokračuje v činnosti bezo zmeny majiteľa. Súd uznesením povolí vyrovnanie, ak sú splnené všetky procesné a materiálne predpoklady. Zároveň súd vyzve veriteľov, aby prihlásili svoje pohľadávky v predpísanej lehote.
- 9) Na základe dohody medzi veriteľmi a spoločnosťou v úpadku (ďalej len „vyrovnanie“) potvrdenej súdom zaplatí spoločnosť časť svojho dlhu a zvyšok sa odpíše.
- 10) Tzv. oddelení veritelia, ktorých pohľadávky sú zabezpečené, a to napríklad záložným právom, majú privilegované postavenie v hlasovaní o návrhu spoločnosti v úpadku na vyrovnanie. Podľa zákona o konkurze, na prijatie návrhu vyrovnania musia všetci oddelení veritelia hlasovať v jeho prospech, zatiaľ čo hlas ostatných veriteľov sa pokladá za rozhodujúci, ak súhlasí kvalifikovaná väčšina veriteľov. Oddelení veritelia hlasujú zvlášť v prvej skupine veriteľov a majú právo vetovať návrh.

(*) Dôverná informácia.

- 11) Z dostupných informácií vyplýva, že keď vyrovnanie nadobudne právoplatnosť, nasleduje realizačná fáza, v ktorej dlžník musí zaplatiť časť dlhu tak, ako sa dohodol s veriteľmi, a prípadní verejní veritelia musia podniknúť ďalšie procesné kroky na uskutočnenie odpisov.
- 12) Tak isto sa ukazuje, že spoločnosť musí v návrhu na vyrovnanie opísať opatrenia určené na jej reorganizáciu a na zabezpečenie plynulého financovania jej činnosti po vyrovnaní.
- 13) Dostupné informácie naznačujú, že oddelení veritelia majú privilegované postavenie aj v konkurznom konaní. Výnosy z predaja zabezpečených aktív v konkurznom konaní by sa mali použiť výhradne na splatenie pohľadávok oddelených veriteľov. Ak z tohto predaja nemožno pokryť všetky pohľadávky oddeleného veriteľa, tieto sa spoja v druhej skupine s pohľadávkami ostatných veriteľov. V druhej skupine sa veritelia uspokojujú pomerne.
- 14) Podľa zákona č. 511/92 o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov (ďalej len „zákon o správe daní“) má spoločnosť možnosť požiadať daňové orgány o odklad platenia daní. Na odloženú sumu sa účtuje úrok a odložený dlh musí byť zabezpečený.
- 15) Zákon o správe daní upravuje daňové exekučné konanie, účelom ktorého je vymôcť daňové pohľadávky štátu prostredníctvom napríklad predaja nehnuteľností, hnutelých aktív alebo podniku ako celku.
- 16) Frucona v roku 2003 využila inštitút odkladu platenia spotrebnej dane z alkoholu v zmysle zákona o správe daní.
- 17) Podľa informácií poskytnutých slovenskými orgánmi odsúhlasil daňový úrad rôznymi správnymi rozhodnutiami odklad platby dane splatnej mesačne za obdobie od novembra 2002 do novembra 2003. Celkový odložený dlh predstavoval 477 015 759 Sk (11 miliónov EUR). Pred odsúhlasením odkladu týchto platieb daňový úrad v súlade so zákonom zabezpečil každú zo svojich pohľadávok záložným právom v celkovej výške 397 476 726 Sk (10 miliónov EUR).
- 18) Keď Frucona nezaplatila spotrebnú daň za mesiac január 2004 splatnú 25. februára 2004, prišla v dôsledku toho o licenciu na výrobu a spracovanie liehu.
- 19) Frucona 8. marca 2004 podala na príslušný krajský súd návrh na vyrovnanie. Krajský súd povolil vyrovnacie konanie uznesením z 29. apríla 2004, keďže všetky potrebné právne požiadavky boli splnené. Veritelia hlasovali v prospech návrhu na vyrovnanie predloženého Fruconou na pojednávaní dňa 9. júla 2004. Vyrovnanie bolo potvrdené 14. júla 2004 uznesením dohliadajúceho krajského súdu.
- 20) Daňový úrad napadol toto potvrdzujúce uznesenie súdu. Najvyšší súd uznesením z 25. októbra 2004 rozhodol, že odvolanie nebolo prípustné, a vyhlásil, že uznesenie súdu potvrdzujúce vyrovnanie sa stalo právoplatným a vykonateľným 23. júla 2004.
- Veritelia sa s Fruconou dohodli na tomto vyrovnaní: 35 % dlhu splatí Frucona do jedného mesiaca od nadobudnutia právoplatnosti vyrovnania a zvyšných 65 % dlhu jej veritelia odpustia. Všetci veritelia boli teda uspokojení za rovnakých podmienok. Daňový úrad ako jediný verejný veriteľ súhlasil s odpísaním 416 515 900 Sk (10,6 miliónov EUR). Konkrétne sumy pre jednotlivých veriteľov sú uvedené v nasledujúcej tabuľke.

Tab. 2: Stav dlhov Frucony Košice pred a po vyrovnacom konaní [v Sk]

Veriteľ		Dlh pred vyrovnaním	Dlh po vyrovnaní (*)	Odpísaná suma
Verejný	Daňový úrad	640 793 831	224 277 841	416 515 990
Súkromný	Tetra Pak, a. s.	[...] (*)	[...]	[...]
	MTM-obaly, s.r.o.	[...]	[...]	[...]
	Merkant družstvo	[...]	[...]	[...]
	Vetropack, s.r.o.	[...]	[...]	[...]
SPOLU		644 591 511	225 607 029	418 984 482

(*) Suma, ktorú je Frucona Košice povinná splatiť svojim veriteľom.

- 21) Vo vyrovnacom konaní vystupoval daňový úrad ako oddelený veriteľ a ako taký hlasoval v prospech vyrovnania zvlášť. Daňový úrad mal privilegované postavenie vďaka skutočnosti, že jeho pohľadávky boli zabezpečené v súvislosti s odkladom daňového dlhu Frucony v roku 2003 (pozri odsek 17). Všetci ostatní veritelia hlasovali v prospech navrhovaného vyrovnania. Ich pohľadávky boli bežné obchodné pohľadávky nezabezpečené žiadnym spôsobom.
- 22) Frucona vo svojom návrhu na vyrovanie v súlade s požiadavkami zákona o konkurze opísala reorganizačné opatrenia týkajúce sa výroby, distribúcie a personálu (vrátane prepúšťania). V organizačnej a personálnej oblasti Frucona plánovala nasledujúce opatrenia: vytvorenie univerzálnej výrobnnej skupiny pre všetky výrobné činnosti, reorganizácia svojich dopravných zariadení vylúčením vozidiel s najnižšou zostatkovou hodnotou a reorganizácia obchodných činností. Tieto opatrenia malo sprevádzať prepustenie [do 50] (*) zamestnancov od marca do mája 2004. Ďalších 50 zamestnancov malo v tomto období pracovať na 60 %.
- 23) Vo výrobnej a technickej oblasti sa v návrhu Frucony uvádzalo, že keďže spoločnosť prišla o licenciu na výrobu liehu, príslušné výrobné zariadenia sa od apríla 2004 prenajmú. Spoločnosť plánuje znížiť resp. zrušiť výrobu niektorých nerentabilných nealkoholických nápojov a akémukoľvek zavedeniu nového produktu v tejto kategórii bude predchádzať analýza ziskovosti tejto výroby.
- 24) Frucona navyše spomína nasledujúce opatrenia: reštrukturalizácia nákladov, ktorá by mala vyplývať z nižších výrobných nákladov po zrušení výroby liehu a zo zrušenia časti vlastnej dopravy spoločnosti; predaj starého zariadenia do šrotu. Frucona plánovala predaj aj administratívnu budovu, obchod a rekreačné zariadenie za 8 miliónov Sk (200 000 EUR) a spomenula možnosť predaj alebo prenajať zariadenie na výrobu octu.
- 25) Frucona plánovala intenzívny predaj svojich zásob hotových produktov ⁽¹⁾.
- 26) Podľa návrhu na vyrovanie mala Frucona dostať od súkromnej banky pôžičku na financovanie časti dlhu, ktorý navrhla splatiť veriteľom vo vyrovnacom konaní. Celková výška vlastných prostriedkov spoločnosti na financovanie vyrovnania predstavovala 210 miliónov Sk (5,25 miliónov EUR).

III. ARGUMENTY STRÁN

1. Sťažovateľ

- 27) Sťažovateľ tvrdí, že správanie daňového úradu v tomto prípade, mimo i v rámci vyrovnacieho konania, nezodpovedá správaniu súkromného veriteľa, a preto odpis daňovej pohľadávky predstavuje štátnu pomoc, ktorá nie je kompatibilná so spoločným trhom, a to ani ako pomoc na záchranu, ani ako pomoc na reštrukturalizáciu.
- 28) Sťažovateľ informoval Komisiu o rôznych právnych nástrojoch, ktoré podľa jeho názoru mohol daňový úrad využiť

s cieľom dosiahnuť čo najvyššie uspokojenie svojich pohľadávok, ale tak neurobil. Sťažovateľ tvrdí, že predtým ako Frucona navrhla vyrovanie, daňový úrad mohol začať konkurzné konanie, v ktorom by boli jeho pohľadávky uspokojené osobitne a prednostne z predaja zabezpečených aktív (privilégium oddeleného veriteľa). Alternatívne mohol daňový úrad začať daňové exekučné konanie, ktoré by mu umožnilo predať aktíva Frucony.

- 29) Okrem toho mohol daňový úrad podľa sťažovateľa odmietnuť navrhované vyrovanie. Keďže mal právo samostatného hlasu, jeho postavenie bolo teda rozhodujúce. Ak by daňový úrad nesúhlasil s návrhom Frucony, vyrovnacie konanie by sa ukončilo a daňový úrad by mohol iniciovať konkurz alebo daňovú exekúciu.

2. Slovenské orgány

- 30) Slovensko nepopiera, že sporné opatrenie predstavuje štátnu pomoc, a žiada jeho schválenie ako pomoc na záchranu pre spoločnosť vo finančných ťažkostiach.
- 31) Slovenské orgány však objasnili, že daňový úrad podnikol úvodné procesné kroky podľa zákona o správe daní s cieľom začať daňové exekučné konanie. Podanie návrhu na vyrovanie na krajský súd 8. marca 2004 však začiatu exekučného konania zabránilo.

IV. HODNOTENIE

1. Štátna pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES

- 32) Článok 87 ods. 1 Zmluvy o ES vyhlasuje akúkoľvek pomoc poskytnutú členským štátom alebo zo štátnych prostriedkov v akejkoľvek forme, ktorá narušuje alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určité podniky alebo výrobu určitých tovarov za nezlučiteľnú so spoločným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.
- 33) Odpis verejného dlhu predstavuje použitie štátnych prostriedkov. Spoločnosť je činná hlavne v oblasti výroby nápojov, v ktorej sa medzi členskými štátmi obchoduje.
- 34) Zostáva určiť, či sporné opatrenie narušá hospodársku súťaž tým, že príjemcovi poskytuje podporu, ktorú by na súkromnom trhu nedostal. Inými slovami, Komisia musí určiť, či sa štát vo vyrovnacom konaní správal ako súkromný veriteľ.
- 35) V tomto kontexte Komisia poznamenáva, že Slovensko nepopiera, že predmetné opatrenie predstavuje štátnu pomoc.
- 36) Z dostupných informácií je jasné, že predmetné vyrovanie obsahuje rovnaké podmienky vyrovnania pre súkromných veriteľov i daňový úrad: 35 % pohľadávok sa má splatiť veriteľom do jedného mesiaca a 65 % pohľadávok sa odpíše.

(*) Dôverná informácia.

⁽¹⁾ Vzhľadom na stratu licencie na výrobu liehu a nápojov na báze liehu a podľa informácií poskytnutých sťažovateľom sa tento predaj zrejme týkal hlavne liehu.

- 37) Zdá sa však, že právna situácia daňového úradu a ostatných veriteľov nebola rovnaká. Po prvé, daňový úrad mal na rozdiel od súkromných veriteľov právo na vlastný návrh začať špeciálne daňové exekučné konanie, a tým uspokojiť svoje pohľadávky v maximálnom rozsahu prostredníctvom, napríklad, predaja nehnuteľnosti, strojného zariadenia, alebo predaja podniku ako celku. V tejto súvislosti Komisia poznamenáva, že hodnota zabezpečených aktív predstavovala 397 476 726 Sk (10 miliónov EUR), pričom daňový úrad vyrovnal svoje pohľadávky vo výške 224 277 841 Sk (5,6 milióna EUR).
- 38) Po druhé, pohľadávky daňového úradu za obdobie od novembra 2002 do novembra 2003 boli zabezpečené záložným právom na aktívach Frucony vytvoreným v súvislosti s odkladom platby dlhu Frucony na toto obdobie. Výnos z predaja zabezpečených aktív v konkurznom konaní by sa použil výlučne na splatenie pohľadávok daňového úradu ako jediného oddeleného veriteľa. Pohľadávky daňového úradu nepokryté v prvej skupine by sa zaplatili spolu s pohľadávkami súkromných veriteľov z toho, čo by zostalo z aktív spoločnosti po predaji zabezpečených aktív. Veritelia v druhej skupine sú uspokojení pomerne. V tejto súvislosti Komisia pozoruje, že zatiaľ čo pohľadávky daňového úradu predstavovali 640 miliónov Sk (16 miliónov EUR), súhrn pohľadávok štyroch súkromných veriteľov predstavoval 3,8 milióna Sk (95 000 EUR), čo zodpovedá 0,6 % celkových pohľadávok. Vzhľadom na tento pomer sa zdá, že keďže výnosy z ďalšieho predaja by sa rozdelili pomerne, daňový úrad by profitoval najviac aj v druhej skupine. Uspokojenie súkromných veriteľov v druhej skupine by bolo minimálne.
- 39) Po tretie, daňový úrad po začatí vyrovnacieho konania mohol zabrániť vyrovnaniu odmietnutím hlasovať v jeho prospech.
- 40) Z uvedeného sa zdá, že zatiaľ čo súkromní veritelia mali záujem hlasovať pre navrhované vyrovanie, lebo im zabezpečovalo vyšší výnos (pokrytie 35 % ich pohľadávok), daňový úrad by dosiahol vyšší výnos, ak by použil konkurzné konanie alebo daňovú exekúciu.
- 41) Na základe informácií dostupných v tomto štádiu Komisia pochybuje, že daňový úrad konal ako súkromný veriteľ. Komisia preto pochybuje, že sporné opatrenie nenarušilo hospodársku súťaž, a to udelením výhody, ktorú by Frucona nemohla získať na trhu.

2. Výnimka podľa článku 87 ods. 2 a ods. 3 Zmluvy o ES

- 42) Primárnym cieľom sporného opatrenia je pomôcť spoločnosti v ťažkostiach. V takýchto prípadoch možno uplatniť výnimku článku 87 ods. 3 písm. c) Zmluvy o ES, ktorá umožňuje povoliť štátnu pomoc na podporu rozvoja niektorých hospodárskych sektorov, ak táto pomoc negatívne neovplyvňuje podmienky obchodovania do takej miery, ktorá by bola v rozpore so spoločným záujmom, a ak sú splnené príslušné podmienky.
- 43) Vzhľadom na výrobné portfólio príjemcu Komisia hodnotila, či sa v tomto prípade uplatňujú špeciálne pravidlá vzťahujúce sa na sektor poľnohospodárstva. Po porovnaní obratu spoločnosti za roky 2002 – 2004 v rôznych segmentoch jej výrobného sortimentu (pozri tab. 1) Komisia došla k záveru, že väčšina produktov Frucony nie sú produkty spadajúce pod prílohu I Zmluvy o ES. Preto sa uplatňujú všeobecné pravidlá štátnej pomoci.
- 44) Pomoc na záchranu a reštrukturalizáciu spoločností v ťažkostiach sa v súčasnosti upravuje usmernením Spoločenstva o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu firiem v ťažkostiach ⁽²⁾ (ďalej len „nové usmernenie“), ktoré nahrádza predchádzajúce znenie prijaté v roku 1999 ⁽³⁾ (ďalej len „usmernenie z roku 1999“).
- 45) Prechodné ustanovenia nového usmernenia stanovujú, že nové usmernenie sa uplatňuje na hodnotenie akejkoľvek pomoci na záchranu alebo reštrukturalizáciu poskytnutej bez povolenia Komisie (nezákonná pomoc), ak je niektorá časť pomoci alebo celá pomoc poskytnutá po 1. októbri 2004, teda po dni uverejnenia nového usmernenia v Úradnom vestníku Európskej únie (bod 104, prvý pododsek). Ak však bola pomoc nezákonne poskytnutá pred 1. októbrom 2004, zisťovanie sa vedie na základe usmernenia platného v čase, keď bola pomoc poskytnutá (bod 104, druhý pododsek).
- 46) Komisia poznamenáva, že schválenie vyrovnania daňovým úradom nadobudlo právoplatnosť 23. júla 2004 ⁽⁴⁾. Pomoc bola teda nezákonne poskytnutá pred 1. októbrom 2004. Preto sa uplatňuje usmernenie z roku 1999, ktoré platilo v čase poskytnutia pomoci.

2.1. Oprávnenosť podniku

- 47) Podľa bodu 5 písm. c) usmernenia z roku 1999 sa podnik pokladá za podnik v ťažkostiach, ak podľa domáceho práva spĺňa kritériá na to, aby sa stal predmetom konania vo veci kolektívnej platobnej neschopnosti.
- 48) Frucona bola predmetom vyrovnacieho konania, ktoré je prístupné platobne neschopným spoločnostiam v súlade s definíciou zákona o konkurze. Frucona je preto oprávnená na pomoc na záchranu alebo reštrukturalizáciu.

2.2. Pomoc na záchranu

- 49) Pomoc na záchranu je svojím charakterom dočasná pomoc, ktorá by mala umožniť udržať podnik v ťažkostiach nad vodou na čas potrebný na vypracovanie plánu reštrukturalizácie alebo likvidácie. Tato pomoc pozostáva z podpory likvidity vo forme úverových záruk alebo pôžičiek (bod 23 písm. a) usmernenia z roku 1999). Komisia poznamenáva, že sporným opatrením je v tomto prípade odpísanie dlhu, čo zodpovedá nenávratnému grantu.
- 50) Podľa bodu 23 písm. d) sa k pomoci musí najneskôr šesť mesiacov od povolenia opatrenia na záchranu priložiť plán reštrukturalizácie alebo plán likvidácie, alebo dôkaz, že celá pomoc bola splatená.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 288, 9.10.1999, s. 2.

⁽⁴⁾ Posledný dátum, kedy možno pomoc pokladať za poskytnutú. Možné sú aj iné skoršie dátumy (pozri odsek 19).

- 51) Komisia poznamenáva, že Frucona vo svojom návrhu na vyrovnanie adresovanom krajskému súdu opísala niektoré opatrenia, ktoré plánuje vykonať na svoju reorganizáciu a na zabezpečenie plynulého financovania svojej činnosti po vyrovnaní. Tieto opatrenia sú opísané v odseku 23 a nasl.
- 52) Komisia má pochybnosti, či tieto opatrenia možno pokladať za plán reštrukturalizácie, a to z nižšie uvedených dôvodov.
- 53) Na základe uvedeného Komisia pochybuje, či sporné opatrenie je zlučiteľné so spoločným trhom ako pomoc na záchranu.

2.3. Pomoc na reštrukturalizáciu

Životaschopný plán reštrukturalizácie

- 54) Ako je uvedené vyššie, Frucona by bola oprávnená aj na pomoc na reštrukturalizáciu. Podľa bodu 31 usmernenia z roku 1999 je takáto pomoc podmienená realizáciou plánu reštrukturalizácie, ktorý Komisia musí schváliť v prípade všetkých opatrení individuálnej pomoci.
- 55) Zdá sa, že opis reorganizačných opatrení je zákonnou požiadavkou pre začatie vyrovnacieho konania súdom. Komisia má však pochybnosti, či schválenie vyrovnania daňovým úradom bolo podmienené realizáciou opatrení navrhovaných Fruconou. Inými slovami, nič v spise nenažnačuje existenciu príčinného spojenia medzi poskytnutím pomoci daňovým úradom a opatreniami navrhovanými príjemcom.
- 56) Navyše sú navrhované opatrenia formulované len veľmi všeobecne a žiadnym spôsobom neanalyzujú okolnosti, ktoré dovedli spoločnosť do ťažkostí, ani finančnú situáciu spoločnosti a jej finančné perspektívy. Niektoré opatrenia nie sú skutočné reštrukturalizačné opatrenia, lebo súvisia len s tým, že spoločnosť musela po strate potrebnej výrobnnej licencie prestať vyrábať lieh a súvisiace produkty (predaj zásob, prenájom výrobných zariadení tretej osobe). Iné opatrenia predstavujú skôr činnosti súvisiace s normálnym chodom podniku než racionalizačné opatrenia (predaj starého zariadenia). Štrukturálne opatrenia ako predaj nehnuteľností alebo ukončenie niektorých neziskových činností sú opísané len veľmi stručne, bez akéhokoľvek náznaku časového harmonogramu.
- 57) Slovenské orgány netvrdia, že tieto opatrenia predstavujú plán reštrukturalizácie. Listom z 20. októbra 2004 informoval daňový úrad Fruconu, že daňový odpis sa pokladá za formu štátnej pomoci, a požiadal Fruconu o predloženie „investičného projektu“. Frucona odmietla poskytnúť taký plán s odôvodnením, že požiadala o vyrovnanie so svojimi veriteľmi a nie o štátnu pomoc. Je preto sporné, že daňový úrad v čase, keď súhlasil s navrhovaným vyrovnaním (9. júla 2004), pokladal opatrenia navrhnuté Fruconou za plán reštrukturalizácie, ktorého realizácia by bola nevyhnutnou podmienkou poskytnutia pomoci.
- 58) Podľa bodu 11 usmernenia z roku 1999 finančná reštrukturalizácia musí zvyčajne sprevádzať fyzickú reštrukturalizáciu. Reštrukturalizácia sa však nemôže obmedzovať na úhradu dlhu alebo pokrytie minulých strát. Jediným konkrétnym opatrením, ktoré Frucona navrhuje, je reštrukturalizácia dlhu.
- 59) Komisia pochybuje, že opatrenia opísané v návrhu Frucony na vyrovnanie predstavujú skutočné reštrukturalizačné opatrenia, ktoré v primeranej lehote a na základe reálnych predpokladov týkajúcich sa budúcich prevádzkových podmienok povedú k dlhodobej životaschopnosti spoločnosti.

Pomoc obmedzená na minimum

- 60) Podľa bodu 40 usmernení z roku 1999 musí byť výška a intenzita pomoci prísne obmedzená na minimum potrebné na uskutočnenie plánovanej reštrukturalizácie. Od príjemcov sa očakáva značný príspevok na reštrukturalizáciu z vlastných zdrojov.
- 61) Keďže Komisia nemá žiadne iné informácie, je toho názoru, že celkové náklady na reštrukturalizáciu predstavujú 644 591 511 Sk (16 miliónov EUR), čo je celková suma dlhu Frucony. Komisia poznamenáva, že Frucona navrhuje pokryť 35 % svojho dlhu, čo činí 225 607 029 Sk (5,6 milióna EUR), z vlastných prostriedkov a z pôžičky od súkromnej banky, spolu vo výške 210 miliónov Sk (5,25 miliónov EUR). Rozdiel medzi potrebami a vlastnými prostriedkami financovania budú musieť slovenské orgány vysvetliť.
- 62) Komisia má pochybnosti, či je vlastný príspevok príjemcu na reštrukturalizačné náklady značný.

2.4. Záver

- 63) Na základe uvedeného a informácií dostupných v toto štádiu Komisia pochybuje, či je sporné opatrenie zlučiteľné so spoločným trhom ako pomoc na záchranu alebo reštrukturalizáciu. Okrem toho sa zdá, že nie je možné uplatniť žiadnu inú výnimku predpokladanú Zmluvou o ES.

V. ROZHODNUTIE

- 64) Vzhľadom na uvedené sa Komisia rozhodla začať konanie podľa článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES vo veci sporného opatrenia z dôvodu pochybností, či predstavuje štátnu pomoc, a ak áno, či je kompatibilné so spoločným trhom.
- 65) Vzhľadom na uvedené dôvody Komisia v rámci konania stanoveného v článku 88 ods. 2 Zmluvy o založení ES vyzýva Slovensko, aby v lehote jedného mesiaca odo dňa prijatia tohto listu predložila svoje pripomienky a poskytla všetky informácie, ktoré sú potrebné na zhodnotenie pomoci. Žiada tiež Vaše úrady, aby čo najrýchlejšie doručili kópiu tohto listu potenciálnemu príjemcovi pomoci.
- 66) Komisia pripomína Slovensku, že článok 88 ods. 3 Zmluvy o ES má odkladný účinok a odkazuje na článok 14 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999, ktorý stanovuje, že vo všetkých prípadoch protiprávnej pomoci môže byť táto od príjemcu vymáhaná. V tejto súvislosti Komisia žiada Slovensko, aby sa zdržalo výkonu ďalších procesných krokov, ktoré by boli právne potrebné podľa vnútroštátnych právnych predpisov na zrealizovanie odpisu (pozri odsek 11).“

III

(Pranešimai)

KOMISIJA

Kvietimas teikti dalyvavimo netiesioginiuose MTTP veiksmuose paraiškas pagal specialiąją mokslinių tyrimų, technologijų plėtros ir demonstravimo programą „Europos mokslinių tyrimų erdvės integravimas ir stiprinimas“

Teminė prioritėtinė sritis: „Tvarios energijos sistemos“

Kvietimo kodas: FP6-2005-Energy-4

(2005/C 233/12)

1. Vadovaudamasi 2002 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 1513/2002/EB dėl Europos Bendrijos šeštosios pamatinės mokslinių tyrimų, technologijų plėtros ir demonstravimo veiklos programos, prisidedančios prie Europos mokslinių tyrimų srities kūrimo ir naujų (2002–2006 m.)⁽¹⁾, 2002 m. rugsėjo 30 d. Taryba patvirtino specialią mokslinių tyrimų, technologijų plėtros ir demonstravimo veiklos programą: „Europos mokslinių tyrimų erdvės integravimas ir stiprinimas“ (2002–2006 m.)⁽²⁾ (toliau — specialioji programa).

Vadovaudamasi specialiosios programos 5 straipsnio 1 dalimi, 2002 m. gruodžio 9 d. Europos Bendrijų Komisija (toliau — Komisija) patvirtino darbo programą⁽³⁾ (toliau — darbo programa), išsamiau nustatančią specialiosios programos tikslus, jos mokslo ir technologijų prioritetus bei įgyvendinimo grafiką.

Vadovaujantis 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl taisyklių, reglamentuojančių įmonių, mokslinių tyrimų centrų ir universitetų dalyvavimą įgyvendinant Europos Bendrijos šestąją pamatinę programą (2002–2006 m.) ir platinant jos mokslinių tyrimų rezultatus⁽⁴⁾ (toliau — dalyvavimo taisyklės), 9 straipsnio 1 dalimi, dalyvavimo netiesioginiuose MTTP veiksmuose paraiškos turėtų būti teikiamos kvietimuose teikti paraiškas nurodytomis sąlygomis.

2. Šį kvietimą teikti dalyvavimo netiesioginiuose MTTP veiksmuose paraiškas (toliau — kvietimas) sudaro ši bendroji

dalis ir priede apibrėžtos specialios sąlygos. Priede visų pirma yra nurodyta galutinė netiesioginių MTTP veiksmų paraiškų pateikimo data, numatoma įvertinimų atlikimo data, preliminarus biudžetas, kvietimo priemonės ir sritys, netiesioginių MTTP veiksmų paraiškų vertinimo kriterijai, mažiausias dalyvių skaičius ir taikomi apribojimai.

3. Fiziniai arba juridiniai asmenys, kurie atitinka dalyvavimo taisyklėse nurodytas sąlygas ir kuriems netaikomas nei vienas iš dalyvavimo taisyklėse arba 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento⁽⁵⁾ 114 straipsnio 2 dalyje numatytų atvejų (toliau — paraiškų teikėjai), yra kviečiami Komisijai teikti netiesioginių MTTP veiksmų paraiškas, jeigu jie atitinka dalyvavimo taisyklėse ir atitinkamame kvietime nurodytas sąlygas.

Paraiškų teikėjų dalyvavimo sąlygos bus tikrinamos pagal netiesioginių MTTP veiksmų derybų sistemą. Tačiau prieš tai paraiškų teikėjai turi būti pasirašę pareiškimą, kuriame jie patvirtintų, kad jiems netaikomas nei vienas iš Finansinio reglamento 93 straipsnio 1 dalyje numatytų atvejų. Jie taip pat turi būti Komisijai pateikę informaciją, nurodytą 2002 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2342/2002, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento įgyvendinimo taisyklių⁽⁶⁾, 173 straipsnio 2 dalyje.

⁽¹⁾ OL L 232, 2002 8 29, p. 1.

⁽²⁾ OL L 294, 2002 10 29, p. 1.

⁽³⁾ Komisijos sprendimas K(2002)4789 su pakeitimais, padarytais K(2003)577, K(2003)955, K(2003)1952, K(2003)3543, K(2003)3555, K(2003)4609, K(2003)5183, K(2004)433, K(2004)2002, K(2004)3324, K(2004)4178, K(2004)5286, K(2005)27, K(2005)961, K(2005)2076, K(2005)2747, K(2005)3244 ir K(2005)3390, nei vienas sprendimas nėra paskelbtas.

⁽⁴⁾ OL L 355, 2002 12 30, p. 23.

⁽⁵⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

⁽⁶⁾ OL L 357, 2002 12 31, p. 1.

Europos bendrija patvirtino lygių galimybių politiką, kuria remiantis teikti netiesioginių MTTP veiksmų paraiškas arba dalyvauti teikiant netiesioginių MTTP veiksmų paraiškas yra ypač skatinamos moterys.

4. Komisija paraiškų teikėjams pateikia kvietimo teikti paraiškas vadovą, kuriame nurodoma informacija apie netiesioginių MTTP veiksmų paraiškų parengimą ir pateikimą. Komisija taip pat pateikia paraiškų vertinimo ir atrankos procedūrų gaires⁽¹⁾. Šiuos vadovus, gaires, darbo programą ir kitą kvietimo informaciją iš Komisijos galima gauti šiais adresais:

European Commission
The FP6 Information Desk
Directorate General RTD
B-1049 Brussels, Belgium
Interneto adresas: www.cordis.lu/fp6

5. Netiesioginių MTTP veiksmų paraiškas prašoma pateikti tik elektronine forma internetu per Elektroninę paraiškų pateikimo sistemą (EPPS⁽²⁾) (angl. *Electronic Proposal Submission System — EPSS*). Tačiau koordinatorius išimties atveju gali prašyti Komisijos leidimo pateikti rašytinę paraišką prieš galutinę paraiškų pateikimo datą. Šiuo atveju reikia rašyti vienu iš šių adresų:

European Commission
The Priority 6.1.ii Information Desk
Directorate General RTD
CDMA 5/186
B-1049 Brussels, Belgium
El. paštas: rtd-energy@cec.eu.int

Prie prašymo turi būti pridėtas paaiškinimas, kodėl prašoma išimties. Paraiškų teikėjai, norintys pasinaudoti galimybe pateikti rašytinę paraišką, prisiima atsakomybę už tai, kad tokie prašymai atleisti nuo reikalavimo pateikti paraiškas elektroniniu būdu būtų pateikti, ir su tuo susijusios procedūros būtų baigtos iki galutinės paraiškų pateikimo datos.

Visas netiesioginių MTTP veiksmų paraiškas turi sudaryti dvi dalys: formos (A dalis) ir turinys (B dalis).

Paraiškos dėl netiesioginių MTTP veiksmų gali būti rengiamos atjungties arba prijungties režimu ir po to pateikiamos internetu prijungties režimu. Netiesioginių MTTP veiksmų paraiškų B dalis gali būti pateikiama tik PDF rink-

mena („portable document format“, suderinta su „Adobe“ programos 3 ar naujesne versija su įterptais šriftais). Suspaustos („zip“) rinkmenos bus atvestos.

EPPS programinę priemonę (kuria galima naudotis atjungties arba prijungties režimu) galima rasti Cordis interneto svetainėje adresu www.cordis.lu.

Internetu pateiktos neišsamios, neišskaitomos arba virusais užkrėstos netiesioginių MTTP veiksmų paraiškos bus atvestos.

Netiesioginių MTTP veiksmų paraiškų variantai, pateikti nešiojamose elektroninėse laikmenose (pvz., kompaktiniuose diskuose, diskeliuose), elektroniniu paštu arba faksu, bus atmesti.

Netiesioginių MTTP veiksmų paraiškos, kurias buvo leista pateikti rašytine forma ir kurios yra neišsamios, bus atvestos.

Išsamesnė informacija apie įvairias paraiškų pateikimo procedūras yra pateikta paraiškų vertinimo ir atrankos procedūrų gairių J priede.

6. Netiesioginių MTTP veiksmų paraiškas Komisija turi gauti ne vėliau kaip atitinkamame kvietime nurodytą galutinę paraiškų pateikimo dieną ir valandą. Po šios dienos ir valandos gautos netiesioginių MTTP veiksmų paraiškos bus atvestos.

Netiesioginių MTTP veiksmų paraiškos, neatitinkančios atitinkame kvietime nurodytų sąlygų dėl mažiausio dalyvių skaičiaus, bus atvestos.

Tai taikoma ir visiems papildomiems darbo programoje nurodytiems tinkamumo kriterijams.

7. Pateikus vieną po kito kelis netiesioginių MTTP veiksmų paraiškos variantus, Komisija nagrinės paskutinįjį variantą, gautą iki galutinės paraiškų teikimo datos ir nurodytos valandos.
8. Jei tai numatyta atitinkamame kvietime, netiesioginių MTTP veiksmų paraiškos galės būti vertinamos pagal būsimo vertinimo sistemą.
9. Paraiškų teikėjų prašoma visuose su kvietimu susijusiuose susirašinėjimuose (pvz. kai prašoma informacijos arba pateikiama netiesioginių MTTP veiksmų paraiška) nurodyti atitinkamą kvietimo kodą.

⁽¹⁾ K(2003)883, 2003 3 27, su paskutiniais pakeitimais, padarytais K(2004)1855, 2004 5 18.

⁽²⁾ EPPS — tai priemonė, skirta paraiškų teikėjams padėti parengti paraiškas ir jas pateikti elektroniniu būdu.

PRIEDAS

- 1) **Specialioji programa:** „Europos mokslinių tyrimų erdvės integravimas ir stiprinimas“
- 2) **Teminis prioritetas/sritis:** Mokslinių tyrimų prioritentinė teminė sritis „Tvari plėtra, globalūs pokyčiai ir ekosistemos, 1) Tvarios energijos sistemos, ii) Vidutinį ir ilgalaikį poveikį turinti mokslinių tyrimų veikla“.
- 3) **Kvietimo pavadinimas:** Mokslinių tyrimų prioritentinė teminė sritis „Tvari plėtra, globalūs pokyčiai ir ekosistemos, 1) Tvarios energijos sistemos, ii) Vidutinį ir ilgalaikį poveikį turinti mokslinių tyrimų veikla“.
- 4) **Kvietimo kodas:** FP6-2005-Energy-4
- 5) **Paskelbimo data:** 2005 m. rugsėjo 22 d.
- 6) **Galutinis paraiškų pateikimo terminas:** 2006 m. sausio 10 d. 17 val. (Bruselio laiku).
- 7) **Bendras numatomas biudžetas:** 20 milijonų eurų

Pagal šį kvietimą pateiktos paraiškos konkuruos ir tarp įvairių mokslinių tyrimų sričių, ir kiekvienoje jų, todėl kai kurioms temoms gali būti neskirtas finansavimas. Atrenkant paraiškas pagrindinis kriterijus bus kokybė; tikimasi, kad biudžetas bus padalytas į dvi lygias dalis — sričiai „*Atsinaujinančios energijos technologijos*“ ir likusiai Tvarių energijos sistemų programos vidutinį ir ilgalaikį poveikį turinčiai veiklai.

- 8) **Kvietimo sritys ir priemonės:**

Darbo programos skirsnis	Priemonė (1)
Išsamesnė informacija apie šio kvietimo temas ir sritis pateikta darbo programos 6.1.3.2.6 skirsnyje.	IP, KV ir SPV, kaip nurodyta darbo programos 6.1.3.2.6 skirsnyje

(1) IP — integruotieji projektai; STMT — Specifiniai tiksliniai mokslinių tyrimų projektai; KV — koordinavimo veikla; SPV = Specifinė paramos veikla.

- 9) **Mažiausias dalyvių skaičius (1):**

Priemonė	Mažiausias dalyvių skaičius
IP, STMT ir KV	3 nepriklausomi juridiniai asmenys iš 3 skirtingų VN arba AV, kai bent du jų yra iš VN arba ASK.
SPV	Vienas juridinis asmuo iš VN ar AV.

- 10) **Dalyvavimo apribojimai:** Nėra.

- 11) **Konsorciumo susitarimai:**

- IP dalyviai privalo sudaryti konsorciumo susitarimą.
- Dalyvaujantieji STMT, KV ir SPV projektuose raginami sudaryti konsorciumo susitarimą, tačiau to daryti nepivalo.

- 12) **Vertinimo kriterijai:**

- Vertinimas atliekamas taikant vieno etapo procedūrą.
- Šiame kvietime gali būti taikomas nuotolinis vertinimas.
- Paraiškos nebus vertinamos anonimiškai.

- 13) **Vertinimo kriterijai:** Vertinimo kriterijai: kiekvienai priemonei taikomi kriterijai (įskaitant jų svarbą, reikalaujamą balų skaičių ir bendrą balų skaičių) ir jų taikymas yra nurodyti darbo programos B priede.

- 14) **Preliminarus įvertinimo ir sutarčių pasirašymo tvarkaraštis:**

- Įvertinimo rezultatai bus pateikti maždaug per 4 mėnesius nuo galutinės paraiškų pateikimo datos.
- Sutarčių sudarymas: planuojama, kad pirmosios sutartys pagal šį kvietimą įsigalios iki 2006 m. pabaigos.

(1) VN – ES valstybės narės; AV (įskaitant ASK) – asocijuotosios valstybės; ASK – asocijuotosios šalys kandidatės.

Valstybėje narėje arba asocijuotoje valstybėje įsisteigęs juridinis asmuo, kurį sudaro reikiamas dalyvių skaičius, gali būti vienintelis netiesioginės veiklos dalyvis.